

ธัญญาหาร

T.2-3

คู่มือครู

ชั้นอนุบาล

องค์พระผู้เป็นเจ้า และ โครคือไทแท้

>>> สารบัญ <<<

- บทที่ 1 ความรักเป็นอย่างไร
- บทที่ 2 พระเจ้าในสภาพมนุษย์
- บทที่ 3 ผู้มีชัยชนะใจถาวรตลอด
- บทที่ 4 ผู้มีแรงจูงใจ
- บทที่ 5 ฤทธิ์อำนาจที่ไม่จำกัด
- บทที่ 6 สิ่งที่มีค่าจนชีวิต
- บทที่ 7 ความรักของผู้เลี้ยง
- บทที่ 8 จะป็นไทได้อย่างไร
- บทที่ 9 อยากรมีชีวิตจริงหรือ
- บทที่ 10 ทำที่มาก่ออาณาจักร
- บทที่ 11 แสดงความรักชาติ
- บทที่ 12 อยู่กับคนอื่นอย่างสันติ
- บทที่ 13 อำนาจของตัวอย่าง

องค์พระผู้เป็นเจ้า และใคร คือไทแท้

- ภาค 1 บทที่ 1 ความรักเป็นอย่างไร
- บทที่ 2 พระเจ้าในสภาพของมนุษย์
- บทที่ 3 ผู้มีชัยชนะเหนือการทดลอง
- บทที่ 4 ผู้มีแรงจูงใจ
- บทที่ 5 ฤทธิ์อำนาจที่ไม่จำกัด
- บทที่ 6 สิ่งล้ำจนชีวิต
- บทที่ 7 ความรักของผู้เลี้ยง
- ภาค 2 บทที่ 1 จะเป็นไทแท้ได้อย่างไร
- บทที่ 2 อยากมีชีวิตจริงหรือ
- บทที่ 3 ทำที่มาก่อนการกระทำ
- บทที่ 4 แสดงความรักชาติ
- บทที่ 5 อยู่กับคนอื่นอย่างสันติ
- บทที่ 6 อำนาจของการเป็นแบบอย่าง

เลลา มีนาไลเน่น

ดอกไม้วงษ์น้อย และ สวานีย์ สักดิ์อนุชาติ เรียบเรียง

จัดทำโดยเครือข่ายคริสเตียนศึกษาเพนเทคอสตในประเทศไทย

คำต่อท้าย

พระวิญญาณจะทรงช่วยคุณในการสอน

การสอนอนุชนจะไม่เกิดผลถ้าไม่ได้รับการช่วยเหลือจากพระวิญญาณบริสุทธิ์ เริ่มตั้งแต่การเตรียมบทเรียนการใช้เวลาในการอธิษฐานเพื่อนักเรียน เมื่อสรุปบทเรียนในทุกชั้นตอนของการสอนจะต้องดำเนินไปโดยฤทธิ์อำนาจของพระวิญญาณ ให้เรามาสำรวจว่าพระวิญญาณทรงช่วยในการสอนของเราอย่างไรบ้าง

ทรงเตรียมใจของคุณสำหรับการสอน

คุณจะรักคนอวดรู้ที่ชอบนั่งอยู่แถวหลังสุด ที่ชอบขัดจังหวะการสอนของคุณบ่อยๆ ได้อย่างไร คุณจะเอาใจใส่คนที่มิทำทางพิลึกๆ หรือคนที่มักจะพูดจากวนประสาทอยู่เป็นประจำได้อย่างไร หรือแม้แต่คนที่ชอบเถียงมากฝรั่งทำเสียงจ๊ับๆ หรือคนที่ดูเหมือนว่าไม่มีความสนใจต่ออะไรเลย นั่งเป็นทองไม่รู้ร้อนหรือคนที่ชอบวิพากษ์วิจารณ์คนอื่นหรือคนที่หยิ่งโสได้อย่างไร

พระวิญญาณบริสุทธิ์จะทรงช่วยให้คุณทำได้ ถ้าคุณใช้เวลาอธิษฐานออกชื่อของแต่ละคนต่อพระเจ้าอ้อนวอนขอการช่วยเหลือจากพระองค์ให้คุณมีความรักของพระคริสต์ในใจและเพื่อจะช่วยให้การสอนของคุณเกิดผลดีต่อชีวิตของแต่ละคน 1 โครินธ์ 13

ทรงนำในการอธิษฐานของคุณ

พระวิญญาณบริสุทธิ์จะนำการอธิษฐาน เมื่อคุณเตรียมบทเรียนแต่ละบท โรม 8 : 26-27, ยอห์น 14 : 16-17 เมื่อคุณศึกษาบทเรียนและอธิษฐาน พระวิญญาณจะสำแดงให้รู้ว่าจะเน้นบทเรียนในจุดไหน ส่วนไหนและนำมาใช้สำหรับชีวิตของผู้เรียนอย่างไร พระวิญญาณทรงทราบว่าชั้นเรียนของคุณต้องการฟังเรื่องอะไร ให้โอกาสที่พระองค์จะทรงสำแดงให้คุณทราบ

พระวิญญาณจะทรงช่วยในการสรุปบทเรียนด้วย การเป็นครูสอนรวีเป็นสิ่งสำคัญที่จะต้องอธิษฐานให้มากสำหรับการสรุปบทเรียนพอๆกับการอธิษฐานเพื่อเรื่องที่จะสอนและวิธีในการสอน

พระวิญญาณจะทรงนำในการโน้มน้าวจิตใจของผู้เรียนให้พวกเขา นมัสการ สรรเสริญและอธิษฐานต่อพระเจ้า พระองค์จะทรงเรียกให้พวกเขาถวายตัว รับความรอดและรับบัพติศมาในพระวิญญาณบริสุทธิ์ เราไม่สามารถทำสิ่งต่างๆ ที่กล่าวมาแล้วด้วยตัวเราเองได้ การอธิษฐานเพื่อล่วงหน้าจะช่วยให้อุทิศของการสรุปบทเรียนอย่างถูกต้อง ยอห์น 16 : 7-13, 1 โครินธ์ 12 : 7-11

ทรงนำให้คุณไปถึงเป้าหมายที่ตั้งไว้

การสอนที่ได้รับการเจิมโดยพระวิญญาณบริสุทธิ์ จะทำให้การสอนของคุณไปถึงเป้าหมายที่ตั้งไว้ พระวิญญาณจะทรงนำไปถึงพระคริสต์และการดำเนินชีวิตคริสเตียนอย่างถูกต้อง

ถ้าคุณสอนด้วยความรัก พระวิญญาณจะทรงนำให้คุณได้สัมผัสกับชีวิตของผู้เรียน พระองค์จะทรงช่วยคุณในการประกาศข่าวประเสริฐก่อนเป็นครั้งแรก ต่อจากนั้นก็เป็นการเจริญเติบโต การเป็นผู้ใหญ่ฝ่ายวิญญาณและสุดท้ายก็ถึงการทรงนำในชีวิตประจำวัน

ผู้เขียนเล่าว่า มีเด็กหนุ่มคนหนึ่งอายุ 15 ปี ได้เข้าเรียนอยู่ในชั้นที่เขาสอน เด็กหนุ่มคนนั้นไม่ค่อยสนใจในข่าวประเสริฐมากนัก แต่พอเรียนมาถึงบทเรียนหนึ่ง เป็นเรื่องเกี่ยวกับการกลับใจของกษัตริย์ดาวิดหลังจากที่เขาได้ทำบาปกับนางบัทเชบาและผู้สอนได้ยก สดุดี 51 ขึ้นมาอ้างอิงด้วย เด็กหนุ่มคนนั้นแสดงความสนใจทันที และตั้งใจฟังการสอนของเขา พระวิญญาณได้นำให้ผู้สอนอธิบายถึงการเขียนหนังสือสดุดีว่า เป็นบทเพลงประกอบดนตรีที่ใช้ร้องสรรเสริญพระเจ้าโดยคณะนักร้องและส่วนมากร้องโดยนักร้องคนอื่น เมื่อสอนจบเด็กหนุ่มคนนั้นได้มาคุยกับผู้สอนและบอกว่าเขาเป็นคนชอบดนตรี เขาเคยร้องเพลงสดุดี 51 บางตอนมาแล้ว ในคณะนักร้องของโรงเรียน และในที่สุดผู้สอนก็มีโอกาสพูดคุยกับเด็กหนุ่มคนนั้น ต่อมาอีกสองสามอาทิตย์เด็กหนุ่มคนนั้นก็รับเชื่อในพระเยซู นี่เป็นผลของการไวต่อการทรงนำของพระวิญญาณบริสุทธิ์ในระหว่างการสอนของคุณ

ทรงทำให้คุณมีกำลังและฤทธิ์อำนาจ

พระวิญญาณจะทรงนำให้คุณมีอำนาจควบคุมระเบียบวินัยของชั้นเรียน วิทยุรุ่นชอบพิสุจน์ หรือลองดีกับกฎข้อบังคับ เขาชอบเห็นครูหัวเสียและสับสน เขาจะรู้สึกว่าเป็นคนเก่งถ้าทำสำเร็จ และในที่สุดเขาก็จะเสื่อมความศรัทธาในตัวครูผู้สอน

พระวิญญาณจะทรงช่วยให้คุณมีความอดทนและมีความรัก แต่มันคงและสุขุม พระองค์จะทรงช่วยให้อดทนนานและยิ้มแย้มแจ่มใสอยู่เสมอ ถ้าจะคิดว่าคุณต้องมีผลของพระวิญญาณบริสุทธิ์ก็เป็นการถูกต้อง กาลาเทีย 5 : 22-23

พระวิญญาณจะทรงช่วยให้คุณทำในสิ่งที่คุณไม่สามารถทำได้ ไม่สามารถพูดได้และไม่สามารถดำเนินชีวิตอย่างที่ควรจะเป็นได้

พระวิญญาณบริสุทธิ์จะทรงนำให้ผู้เรียนมีฤทธิ์อำนาจของพระองค์ด้วย ครูควรจะเปิดโอกาสแก่พวกเขาเมื่อพระวิญญาณทรงทำงานและเปิดโอกาสในการใช้ของประทาน ในชั้นเรียนที่มีการควบคุมบรรยากาศเป็นสถานที่ที่เหมาะสมในการฝึกฝนการใช้ของประทานฝ่ายวิญญาณ สิ่งนี้จะเกิดขึ้นได้ก็โดยที่ครูจะต้องได้รับบัพติศมาในพระวิญญาณและได้รับการทรงนำจากพระองค์ในทุกส่วนของบทเรียน

คำนำ

พระเยซูอาจจะเป็นผู้ที่ถูกมองว่าเป็น “คนขวางโลก” คนหนึ่งในประวัติศาสตร์โลก ในสมัยที่พระองค์ยังทรงพระชนม์อยู่นั้นส่วนมากคิดว่า พระองค์ทรงเป็นปรมาจารย์ผู้ยิ่งใหญ่และทรงเป็นผู้พยากรณ์ แต่ก็มีบางคนคิดว่าพระองค์เสียดิ จนแม้กระทั่งคิดว่าพระองค์ถูกผีสิงก็มี มีน้อยคนที่คิดว่าพระองค์ทรงเป็นองค์พระผู้เป็นเจ้าและพระเมสสิยาห์

ในสมัยนี้ความเข้าใจเกี่ยวกับพระเยซูก็ไม่แตกต่างไปจากสมัยก่อนมากนัก คนส่วนมากไม่สามารถตอบคำถามได้ว่า “แล้วพวกท่านเล่า ว่าเราเป็นใคร” ถ้าไม่มีพระคัมภีร์เป็นเครื่องชี้แนะหรือส่องสว่างให้เรา เราก็ไม่รู้ว่พระเยซูคือใคร

บทเรียนในคู่มือเล่มนี้ ได้ตอบคำถามนี้และบอกให้รู้ถึงความเป็นพระเจ้าของพระเยซู จำเป็นอย่างมากที่กลุ่มอนุชนจะต้องรู้ว่าพระคัมภีร์กล่าวถึงพระเยซูคริสต์พระบุตรผู้ที่ทรงถูกเจิมไว้อย่างไรบ้าง ความเข้าใจอย่างถูกต้องในเรื่องนี้เป็นพื้นฐานหรือเคล็ดลับที่จะช่วยให้พวกเขาเข้าใจตัวเองและโลกที่อยู่รอบๆตัวเขาอย่างถูกต้อง

พระเยซูทรงเป็นมากกว่าบรมครูผู้ยิ่งใหญ่ หรือเป็นมากกว่าผู้เป็นแบบอย่างแห่งการมีคุณธรรมชั้นสูงสุด พระองค์ทรงเป็นพระบุตรองค์เดียวของพระเจ้า ถูกส่งมาตายเพื่อความผิดบาปของเราและเพื่อเราจะได้คืนดีกับพระเจ้าพระบิดา พระองค์ก็ไม่เพียงแต่เป็นผู้ที่สมควรจะได้รับการชื่นชมยกย่องเท่านั้น แต่สมควรจะได้รับการนมัสการ สรรเสริญและการมอบชีวิตของเราทั้งหมดต่อพระองค์ด้วย

การศึกษาเกี่ยวกับชีวิตของพระเยซูคริสต์ ทำให้เกิดการ “นำพา” หรือ การทำให้รู้จักกับพระองค์ในฐานะของการเป็นบุคคล การเรียนรู้ถึงชีวิตของพระเยซูยังไม่สำคัญเท่ากับการเรียนรู้จักกับพระองค์เป็นส่วนตัว เพราะความสัมพันธ์ส่วนตัวเป็นพื้นฐานเบื้องต้น ซึ่งความจริงและสิ่งอื่นๆ จะถูกสร้างขึ้นบนพื้นฐานจากความสัมพันธ์นี้

วัยรุ่นเป็นผู้ที่มีใจแสวงหาพระเยซูและแสวงหาสิ่งใหม่ๆในชีวิต ถ้าเขาได้รับการสอนอย่างถูกต้องและ โดยการทรงนำของพระวิญญาณบริสุทธิ์ พระองค์จะทรงชักนำวัยรุ่นจำนวนมากให้เข้ามาหาพระองค์ ยอห์น 12 : 32

การเรียนรู้ว่าพระเยซูทรงเป็นองค์พระผู้เป็นเจ้า ในขณะที่ทรงพระชนม์อยู่ในโลกนี้ยังไม่พอ เราจะต้องเข้าใจถึงความเป็นองค์พระผู้เป็นเจ้าของพระองค์ให้กว้างไกลกว่านี้ด้วย เราจะมีชีวิตที่เกิดผลได้นั้น โดยการฟังเสียงของผู้เลี้ยงที่ดีและเดินตามพระองค์เท่านั้น

การได้รู้จักว่าพระเยซูทรงเป็นองค์พระผู้เป็นเจ้าก็เหมือนกับการรู้ถึงความหวังโยของ
พระองค์ที่ทรงมีต่อเราทุกคน ทรงชนะใจของพวกเราโดยความรักของพระองค์ไม่ใช่โดยการใช้
อำนาจบังคับ วิทยุจะมีความมั่นใจในองค์พระผู้เป็นเจ้าแบบนี้ที่ปกครองหรือครอบครองชีวิตของ
เขาด้วยความรักและความเข้าใจ ในเวลาเดียวกัน เขาจะยกย่องยำเกรงพระองค์และเกลียดชัง
ความผิดบาป

คำแนะนำในการใช้คู่มือนี้

คุณมีความรับผิดชอบมากมายในการเป็นครูสอนวิชาชั้นอนุชน งานของคุณนั้นไม่เพียงแต่จะสอนความจริงในพระวณะของพระเจ้า ยังจะต้องช่วยนักศึกษาให้รู้ว่า จะนำความจริงเหล่านั้นมาใช้ในชีวิตส่วนตัวของเขาได้อย่างไรด้วย บทเรียนนี้จะช่วยให้การสอนของคุณไปถึงเป้าหมายดังกล่าวนี้ได้ เราได้แบ่งบทเรียนในแต่ละบทออกเป็นสี่ขั้นตอนดังนี้

1. การวางแผน

ขั้นตอนแรก จะเป็นคำอธิบายเกี่ยวกับเค้าโครงสำคัญของบทเรียนซึ่งประกอบด้วย วัตถุประสงค์, เบื้องหลังของเรื่อง, ข้อเท็จจริงและอุปกรณ์ที่ต้องใช้ประกอบการสอน

2. การเริ่มต้น

เมื่อผู้เรียนเข้าชั้นเรียน ช่วงแรกๆจิตใจของเขาอาจจะยังไม่ได้จดจ่ออยู่กับการเรียนมากนัก และในฐานะที่คุณเองเป็นผู้ที่ได้อ่านบทเรียนและเตรียมบทเรียนนั้นแล้ว อาจจะรู้สึกตื่นเต้นเกี่ยวกับเรื่องที่จะสอน ดังนั้นคำแนะนำของการเริ่มต้นที่ดี จะช่วยให้คุณสามารถดึงความสนใจของผู้เรียนเข้าสู่บทเรียนได้แม้ว่าเขาอาจจะไม่ค่อยสนใจในตอนแรกๆ

3. การศึกษาพระคัมภีร์

ที่นี้ก็จะมาถึงขั้นตอนที่คุณจะต้องค้นคว้าและทำความเข้าใจกับเรื่องในบทเรียนที่คุณจะสอนนั้น เช่น โครงเรื่อง, คำอธิบายในจุดสำคัญต่างๆของเรื่องซึ่งมีในคู่มือนี้ ซึ่งได้แบ่ง โครงเรื่องพร้อมคำอธิบายออกเป็นขั้นตอน เพื่อช่วยครูผู้สอนไว้เรียบร้อยแล้ว

4. การประยุกต์ใช้

เมื่อผู้เรียนมีความเข้าใจในคำสอนดีแล้ว เขาก็ต้องรู้ว่า จะนำคำสอนเหล่านั้นมาใช้กับชีวิตประจำวันได้อย่างไร ถ้าเขาไม่ได้นำคำสอนเหล่านั้นมาใช้ อีกไม่นานก็จะลืมเรื่องเหล่านั้นได้ ขั้นตอนนี้จะช่วย

1. มุ่งจุดสนใจของผู้เรียนไปยังคำสอนที่สำคัญๆของบทเรียน

2. ช่วยให้ผู้เรียนมีการตอบสนองต่อคำสอนและนำไปใช้กับชีวิตจริงของเขา

ภาค 1 บทที่ 1 ความรักเป็นอย่างไร

เป้าหมาย เพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจและมีความชื่นชมในการเสด็จมาบังเกิดของพระเยซูและยอมรับความรักและพระคุณที่พระองค์ทรงประทานให้

ข้อพระคัมภีร์ อีสยาห์ 9 : 6-7, 61: 1-3 ลูคา 2 : 1-20, 4 : 14-21 1 ยอห์น 4 : 7-10

ข้อท่องจำ “โดยข้อนี้ความรักของพระเจ้าก็เป็นที่ประจักษ์แก่เราทั้งหลาย คือ พระเจ้าทรงใช้พระบุตรองค์เดียวของพระองค์เข้ามาในโลกนี้เพื่อเราทั้งหลายจะได้ดำรงชีวิตโดยพระบุตร” 1 ยอห์น 4:9

อุปกรณ์การสอน บัตรแข็งขนาด 3x5 กระดาษ ดินสอ กระดาน เมจิก พระคัมภีร์ แบบฝึกหัด

กิจกรรม

ให้ถามคำถามต่อไปนี้ เป็นการเริ่มต้น “ความรักแสดงออกได้ทางใดบ้าง”

ให้ผู้เรียนตอบคำถาม 2 นาที แล้วเขียนคำตอบของผู้เรียนบนกระดาน

แล้วให้ถามคำถามต่อไปนี้ว่า “พระเจ้าทรงสำแดงความรักต่อลูกๆของพระองค์อย่างไรบ้าง”

ให้เวลาตอบ 2 นาที แล้วเขียนคำตอบของผู้เรียนบนกระดาน

(ให้ครูอธิบายเพิ่มเติมโดยการยกตัวอย่างเรื่องกษัตริย์ จากคอตัมน์ใหญ่ขวามือ)

คำนำสู่บทเรียน

สมัยรัชกาลที่ 5 ของไทยเรานั้น ยังไม่มีการเปลี่ยนแปลงการปกครอง กษัตริย์มีอำนาจในการปกครองและการบริหารประเทศอย่างเต็มที่ รัชกาลที่ 5 ทรงมีพระทัยเมตตาต่อประชาชน พระองค์ปรารถนาจะปกครองให้ทุกคนอยู่เย็นเป็นสุข พระองค์อยากทราบว่าประชาชนนั้นอยู่กันอย่างไร(เสด็จประพาสต้นคือการเดินทางส่วนพระองค์ไปในที่นั้นๆ)หลายครั้งที่พระองค์เสด็จประพาสต้นนั้นพระองค์ได้ทรงปลอมพระองค์เสด็จไปในหมู่ชาวบ้านในฐานะคนธรรมดาสามัญ ไม่มีขบวนตามเสด็จ ไม่มีการรับเสด็จใดๆทั้งสิ้น การเสด็จประพาสต้นนั้น ทำให้พระองค์ได้เข้าใจในประชาชนของพระองค์มากขึ้น ทั้งประชาชนก็รักและชื่นชมในพระองค์ เพราะการที่ประชาชนคนธรรมดาจะเข้าเฝ้ากษัตริย์ได้นั้นก็ยากยิ่งนัก แต่รัชกาลที่ 5 พระองค์ท่านทรงถ่อมพระองค์เสด็จมาหาประชาชนโดยตรง ทำให้พวกเขามีความจงรักภักดีต่อรัชกาลที่ 5 มาก

เรื่องที่เกิดขึ้นนี้จึงเลื่องลือออกไป เป็นที่ยกย่องสรรเสริญพระนามของพระองค์ ยิ่งกว่านั้นสักเท่าใด พระเยซูทรงเป็นพระเจ้า เป็นจอมกษัตริย์ พระองค์ทรงเป็นผู้สร้างจักรวาล พระองค์ทรงถ่อมพระทัยลงมา บังเกิดเป็นมนุษย์ ที่พระองค์ทรงกระทำเช่นนี้ ไม่ใช่เพื่อต้องการที่จะรู้ถึงความทุกข์สุขของเรา พระองค์ทรงรู้ ทุกสิ่งเกี่ยวกับเราอยู่แล้ว เพราะพระองค์ทรงเป็นพระเจ้า แต่ที่พระองค์เสด็จลงมาบังเกิดบนโลกนี้ก็เพื่อจะ สำแดงให้เราได้เห็นถึงความรักของพระเจ้าผ่านทางชีวิตของพระเยซูคริสต์ ในการที่พระองค์ทรงเป็นเครื่อง บูชาไถ่บาปให้แก่มนุษย์ทุกคนบนไม้กางเขน พระเยซูทรงเป็นพระผู้ช่วยให้รอดจากความบาปผิด

ศึกษาพระคัมภีร์

1. เป้าหมายสูงสุด

อิสยาห์ 61 : 1-3 ลูคา 4 : 14-21

บางคนอาจจะพูดว่า “ทำไปด้วย วางแผนไปด้วยก็แล้วกัน” แต่พระเจ้าของเราไม่ทรงทำ อย่างนั้น พระองค์ทรงวางแผนสำหรับทุกสิ่งก่อนวางรากสร้างโลก เอเฟซัส 1 : 4 ก่อนโลกนี้มีมา พระเจ้าทรงทราบว่ามนุษย์จะมีใจบฏต่อพระองค์และขาดจากการมี ความสัมพันธ์สนิทกับพระองค์ ความบาปได้ “ถอนราก” ความสัมพันธ์นี้ทิ้งไป แต่พระเจ้าได้ ทรงเตรียมหนทางสำหรับมนุษย์ที่จะ “ปลูก” ความสัมพันธ์นี้ขึ้นมาใหม่อีกครั้งหนึ่ง

อ่านอิสยาห์ 61 : 1-3

กิจกรรม

ให้ผู้เรียนอ่าน อิสยาห์ 61 : 1-3 และทำแบบฝึกหัดบทที่ 1 เสร็จแล้วให้ผู้เรียนบอกความหมาย พร้อมทั้งยกตัวอย่างของคำว่า “อนาถา, ขอกข์ระกำใจ, เชลยถูกจำจองและผู้ที่ไม่ได้ใคร่ครวญ”

พระธรรมอิสยาห์เขียนขึ้นไม่น้อยกว่า 700 ปีก่อนพระเยซูเสด็จมาบังเกิด ได้บอกถึงพระ ประสงค์ของพระเจ้า ในการส่งพระเยซูคริสต์มาบังเกิดยังโลกนี้ ก็เพื่อมนุษย์จะได้รับการช่วย กู้ ให้กลับคืนดีและมีความสัมพันธ์สนิทกับพระเจ้าดังเดิม

เมื่อพระเยซู ได้เริ่มทำพระราชกิจของพระองค์นั้น พระองค์ได้ทรงเสด็จไปยังนาซาเร็ธและได้ ไปยังธรรมศาลาในวันสะบาโตตามธรรมเนียมของคนยิว ในพิธีนมัสการของคนยิวนั้นจะต้องมี การอ่านข้อพระคำให้ทุกคนในที่ประชุมฟัง เจ้าหน้าที่จึงได้ส่งพระธรรมอิสยาห์ ให้พระเยซูอ่าน พระเยซูได้ลุกขึ้นยืนและเปิดอิสยาห์อ่านบทที่ 61 : 1-3 (ขอให้คนหนึ่งอ่าน ลูคา 4 : 18-21) จากพระธรรมตอนนี้ เราจะเห็นวัตถุประสงค์ของการเสด็จมาของพระเยซูได้ 5 ประการ

เหมือนกับนิ้ว 5 นิ้วที่ชูขึ้น เพื่อสรรเสริญแผนการช่วยกู้ของพระเจ้า

กิจกรรม

ขณะที่ครูอธิบายถึงวัตถุประสงค์ 5 ประการในการเสด็จมาของพระเยซูให้ครูเขียน
วัตถุประสงค์นั้นลงบนกระดาน และเน้นว่าพระเยซูยังทรงกระทำสิ่งเหล่านี้อยู่ในเวลานี้ด้วย

วัตถุประสงค์แรก พระเยซูได้มาเพื่อ “นำข่าวดีมายังคนยากจน” ลูคา 4 : 18 นี้ไม่ได้หมายความว่า
พระองค์จะปฏิเสธคนมั่งมี คนร่ำรวยก็ยังคงต้องการองค์พระผู้เป็นเจ้าแต่พระองค์กล่าวถึงคน
ยากจนฝ่ายวิญญาณ ซึ่งจะนำไปถึงพระพรของพระเจ้า มัทธิว 5 : 3

คำถาม “จงยกตัวอย่างความยากจนฝ่ายวิญญาณว่ามีลักษณะอย่างไร”

วัตถุประสงค์ที่สอง เพื่อรักษาจิตใจที่ชอกช้ำแตกสลาย การที่จะได้รับการรักษาให้หายดีนั้น
จะต้องรู้สึกเสียใจในการกระทำบาปของตนอย่างแท้จริง พระเยซูได้ทรงอธิบายถึงลักษณะของ
การเสียใจในความคิดบาปไว้ใน มัทธิว 21 : 44 เราอาจจะล้มลงบนหินหรือถูกหินทับจนแตก
เป็นชิ้นๆจนทำให้เราเจ็บปวดไม่น้อยแต่ความเจ็บปวดฝ่ายวิญญาณ ก็มากยิ่งขึ้นหลายเท่า
คำถาม “เราจะแสดงถึงความเสียใจในความคิดบาปของเราอย่างไร”

วัตถุประสงค์ที่ สามและสี่ คือ “ประกาศอิสรภาพแก่บรรดาเชลย ประกาศแก่คนตาบอดว่าจะ
ได้เห็นอีก” (ขอให้ผู้เรียนอ่าน ยอห์น 8 : 32-34) พระเจ้าทรงรู้ว่ามนุษย์ถูกล่อด้วยโซ่ตรวน
เพราะการกบฏของเขาและทรงมีความปรารถนาอยากจะช่วยให้เขาหลุดพ้นจากสิ่งเหล่านั้น

คำว่า “ตาบอด” มีความหมายสองอย่าง คือ ตาบอดจริงๆหรือตาบอดฝ่ายวิญญาณ พระเยซู
ทรงรักษาให้หายได้ทั้งสองอย่างและในทุกวันนี้ ยังต้องการฤทธิ์อำนาจการรักษาให้หายจาก
พระเจ้า ในตาที่บอดทางกายภาพและบอดฝ่ายจิตวิญญาณด้วยเหมือนกัน พระเยซูทรงจบคำ
กล่าวของพระองค์ที่ว่า “..และให้ประกาศปีแห่งการ โปรดปรานของพระเป็นเจ้า” การเสด็จมา
ของพระเยซูได้นำยุคแห่งพระคุณเข้ามาในโลก เพื่อนำข่าวดีแห่งความรอดมาประกาศ

หลังจากที่พระเยซูได้กล่าวประโยคสุดท้ายพร้อมประกาศว่า พระองค์เป็นผู้ทำให้คำกล่าวนั้นสำเร็จ
ชานาซาเรธเมื่อได้ยินคำตรัสของพระเยซูต่างก็พากัน โกรธแค้นเป็นอันมาก ลูคา 4 :
28-29 การที่จะเข้าใจพระราชกิจของพระเจ้านั้น เราจะต้องขอมถ่อมใจและยอมรับคำสอน ขอม
ให้พระวิญญาณเปิดเผยความจริง ชานาซาเรธได้นั่งร่วมอยู่กับพระองค์พระผู้สร้างแต่ไม่รู้จัก
พระองค์

2. บุคคลที่สำคัญที่สุด

อิสยาห์ 9 : 6-7 ลูกา 2 : 1-20

พระเจ้าไม่ทรงเป็นเหมือนมนุษย์ที่มักจะให้คำสัญญา แต่ไม่ค่อยทำตาม พระเจ้าทรงทำทุกสิ่งตามที่พระองค์ได้ทรงสัญญาไว้ พระองค์ทรงมั่นใจในการเสด็จมาบังเกิดของพระเยซู พระองค์ทรงตรัสผ่านผู้พยากรณ์หลายคน อย่างเช่น (ขอให้คนหนึ่งอ่าน อิสยาห์ 9 : 6-7)

เด็กคนหนึ่งที่จะเกิดมานั้น ไม่ใช่คนธรรมดาสามัญแต่เป็นพระบุตรของพระเจ้าตามที่ระบุไว้ในข้อ 6 พระเจ้าเป็นผู้ประทานพระเยซูมาด้วยการเห็นด้วยกันระหว่างพระเยซูพระบุตรและพระบิดาซึ่งเป็นทางเดียวหรือโดยวิธีเดียวเท่านั้นที่จะช่วยมนุษย์ให้รอดได้

คำถาม “คุณคิดว่าพระเจ้าจะบังคับให้พระเยซูเสด็จมาบังเกิดบนโลกนี้ใหม่ ถ้าพระเยซูไม่เต็มใจมา”

เด็กบางคนเกิดมาในเชื้อพระวงศ์ของกษัตริย์ บางคนอาจจะเกิดในตระกูลของประธานาธิบดี หรือมหาเศรษฐีหรือผู้นำสำคัญของโลก แต่คนเหล่านั้นไม่สามารถเทียบกับเชื้อสายของพระเยซูคริสต์ได้ มีพระเยซูเท่านั้นที่สามารถกล่าวได้ว่า พระเจ้าทรงเป็นพระบิดาของพระองค์ทั้งกายและวิญญาณ (ขอให้คนหนึ่งอ่าน ยอห์น 8 : 42,58) เราทุกคนที่บังเกิดใหม่แล้ว ยอห์น 3 : 3 ก็สามารถพูดได้ว่าพระเจ้าทรงเป็นพระบิดาของเรา โรม 8 : 15

เราจะเห็นถึงความยิ่งใหญ่ของพระบุตรของพระเจ้า ในพระธรรมอิสยาห์เรียกพระองค์ว่า ทรงเป็นที่ปรียกยามห้ศจรรย์ พระเจ้าผู้ทรงฤทธานุภาพ พระบิดานิรันดร์ องค์สันติราช

บุคคลที่มีความสำคัญยิ่ง ผู้นี้ได้มาปรากฏตัวในสถานที่อันต่ำต้อย การถ่อมพระทัยของพระองค์ ตั้งแต่เริ่มต้นนั้น แม้แต่ทูตสวรรค์ก็ไม่สามารถอยู่เงียบๆ ได้ “ฝ่ายทูตองค์นั้นกล่าวแก่เขาว่า อย่ากลัวเลยเพราะเรานำข่าวดีมายังท่านทั้งหลาย คือ ความปรีดียิ่งซึ่งจะมาถึงคนทั้งปวง เพราะว่าในวันนี้ พระผู้ช่วยให้รอดของท่านทั้งหลายคือพระคริสต์เจ้ามาบังเกิดที่เมืองดาวิด”

ลูกา 2 : 10-12

คนในสมัยนี้ก็เหมือนกัน มักจะสนใจข่าวร้ายและมองข้ามข่าวดีไปเสีย คนในสมัยของพระเยซูได้มองข้ามหรือไม่สนใจกับ “ข่าวแห่งความปรีดียิ่ง” นั้น แม้แต่เจ้าของโรงแรมก็ยังไม่สนใจ เขาน่าจะมีความปิติยินดีและรู้สึกเป็นเกียรติอย่างสูงสุดที่พระบุตรของพระเจ้าได้มาบังเกิดในโรงแรมของเขา แต่เรารู้ว่าพระกุมารได้ทรงบังเกิดในคอกสัตว์ ซึ่งมีรากหญ้าเป็นเตียงนอน

ลูกา 2 : 16

ทางที่ดีที่สุดที่จะรู้จักพระเยซูคริสต์นั้นคือ การศึกษาหรือการไคร่ครวญแผนการของพระเจ้า

ในพระคัมภีร์ ลูคา 2 : 19 เราไม่ควรละเลยในการใช้เวลาอยู่กับพระเจ้าตามลำพังส่วนตัว เราอาจจะพลาดจากการหยั่งรู้ถึงพระลักษณะและน้ำพระทัยของพระคริสต์ก็เป็นได้ ถ้าเรามีชีวิตที่วุ่นวายเกินไป

คำถาม “อะไรเป็นสาเหตุที่ทำให้เราไม่สามารถมีเวลาอยู่เงียบๆตามลำพังได้”

กิจกรรม

ให้แยกกลุ่มย่อยอภิปรายคำถามข้างต้น จากนั้น ให้หัวหน้าแต่ละกลุ่มเสนอรายงานใช้เวลา 2-3 นาที ให้นั้นถึงความสำคัญของการใช้เวลาเข้าเฝ้าพระเจ้าทุกวัน

ถ้าเรามีเวลาคิดและใคร่ครวญถึงสิ่งที่พระเจ้าได้ทรงกระทำเพื่อเรา จะทำให้เรารู้จักพระองค์และนึกถึงพระกรุณาคุณอันยิ่งใหญ่ของพระเยซูคริสต์มากยิ่งขึ้น

กิจกรรม

ก่อนการสอนให้เขียนข้อพระคัมภีร์ต่อไปนี้ ลงบนกระดาษ ซ้อนชั้นแล้วแจกให้ผู้เรียนคนละชิ้น ถ้ามีผู้เรียนน้อยกว่ากระดาษที่เตรียมไว้ อาจจะทำให้บางคนมากกว่าหนึ่งชิ้นได้ แต่ถ้ามีผู้เรียนมากกว่า ก็ให้คนที่เหลือศึกษาค้นคว้าด้วยกันเพื่อประหยัดเวลา

เยเรมีย์ 31 : 3, ยอห์น 3 : 16, 13 : 1, ยอห์น 13 : 34, 15 : 9, เอเฟซัส 3 : 19, 1 ยอห์น 3: 1, 4 : 16

3. ความรักอันยิ่งใหญ่

1 ยอห์น 4 : 7-10

คำว่า “รัก” เป็นคำที่ใช้มากที่สุด แต่มีคนเข้าใจความหมายที่แท้จริงของความรักน้อยมาก คนทั่วไปที่ยังไม่รู้จักพระเจ้าจะใช้คำนี้และเข้าใจความหมายของคำนี้ไปในทางกิเลสตัณหา ความอยากได้ เพื่อสนองความปรารถนาของตนเองแต่ความรักที่แท้จริงนั้นจะเต็มไปด้วย ความเมตตา กรุณา ความอ่อนโยน รักและเอ็นดู สงสาร

อัครสาวกยอห์น เป็นผู้เขียนพระคัมภีร์ที่เกี่ยวกับเรื่องความรักมากที่สุด ยอห์น ได้เห็น “ความรัก” แขนงอยู่บนไม้กางเขนด้วยตาของตนเอง เขายืนอยู่ที่นั่นเมื่อพระเยซูทรงสิ้นพระชนม์บนไม้กางเขน แต่สาวกคนอื่นๆหนีไปหมด ยอห์นถูกขนานนามว่าเป็น “สาวกที่พระเยซูทรงรัก” (ให้คนหนึ่งอ่าน ยอห์น 13 : 23, 19 : 26) นี้ไม่ได้หมายความว่า พระเยซูทรงรักยอห์นมากกว่าสาวกคนอื่นๆ แต่ยอห์นได้ทำตัวของเขาให้อยู่ใกล้ชิดกับพระเยซูมากที่สุดเท่าที่จะทำได้

คำถาม “จริงหรือไม่ที่พระเจ้าทรงคนหนึ่งมากกว่าอีกคนหนึ่ง”

เราอ่านในพระธรรม 1 ยอห์น ซึ่งบอกกับเราว่าความรักมาจากพระเจ้า เพราะว่าพระเจ้าทรงเป็นความรัก ความรักแท้จริงนั้นออกมาจากใจ ความรักเป็นธรรมชาติที่แท้จริงของพระเจ้าด้วย เหตุที่พระเจ้าทรงเป็นความรัก เราสามารถพิสูจน์ตนเองได้หรือไม่ ว่าเราเป็นคนของพระเจ้า

(ให้คนหนึ่งอ่าน 1 ยอห์น 4 : 7-8) ถ้าเราเป็นคนของพระเจ้า เราจะรักคนอื่น 1 ยอห์น 4 : 7 ถ้าเรามีความรัก ความเมตตากรุณาต่อคนอื่นก็จะเป็นการพิสูจน์ว่า เราเกิดจากพระเจ้าและรู้จักพระเจ้าอย่างแท้จริง ความรักเป็นเหมือน “น้ำยาที่ใช้ทดลอง” การบังเกิดใหม่ฝ่ายวิญญาณ (ให้คนหนึ่งอ่าน 1 ยอห์น 3 : 14) ถ้าเราไม่รักคนอื่น เราไม่สามารถกล่าวได้ว่า เรารู้จักพระเจ้า 1 ยอห์น 1 : 8 พระเจ้าไม่เพียงแต่บอกให้เรารักและมีความรัก แต่พระองค์เองยังได้ทรงสำแดงความรักของพระองค์ โดยส่งพระบุตรองค์เดียวของพระองค์ลงมาตายเพื่อเรา นี่แสดงให้เห็นแล้วว่า ความรักไม่ใช่เป็นเพียงคำพูดอย่างเดียว แต่ต้องมีการกระทำด้วย “โดยข้อนี้ความรักของพระเจ้านี้เป็นที่ประจักษ์แก่เราทั้งหลาย คือ พระเจ้าทรงใช้พระบุตรองค์เดียวของพระองค์เข้ามาในโลก เพื่อเราทั้งหลายจะได้ดำรงชีวิตโดยพระบุตร” 1 ยอห์น 4 : 9

คนที่ศึกษาเกี่ยวกับพฤติกรรมของมนุษย์ให้ข้อคิดเห็นว่า “คนที่เป็นวัยรุ่น มักจะมีชีวิตอยู่ในโลกเล็กๆของตัวเอง” นี่อาจจะเป็นจริงสำหรับวัยรุ่นทั่วไป แต่สำหรับวัยรุ่นที่มีชีวิตอยู่เพื่อพระเยซูคริสต์จะไม่เป็นเช่นนั้น ความคิดของเขาจะเปลี่ยนไปและสามารถมีชีวิตอยู่ในความรักของพระเจ้าโดยพระเยซูคริสต์และสามารถรักคนอื่นได้

บ่อยครั้งเราอาจจะพูดว่า “ฉันได้ต้อนรับพระเจ้า” หรือ “ฉันได้พบกับพระเยซู” การพูดเช่นนี้ก็ไม่ใช่เป็นการผิดอะไร แต่แท้จริงแล้ว พระเจ้าทรงแสวงหาเราและพบเราก่อนที่เราจะพบพระองค์ พระองค์ทรงพยายามที่จะนำเราให้เข้ามาหาพระองค์ตลอดเวลา สิ่งต่างๆที่เราต้องทำคือ กลับใจใหม่ และเชื่อว่าพระเจ้าได้ทรงส่งพระบุตรของพระองค์มาเป็นเครื่องบูชาไถ่บาปของเรา 1 ยอห์น 4 : 10 เราไม่มีสิ่งใดอะไรที่พระเจ้าจะรักแต่พระองค์ทรงรักเราเพราะพระองค์ทรงมีความรักเมตตาต่อเรา

คำถาม “อะไรเป็นสิ่งที่คนคนหนึ่งพยายามจะทำเพื่อที่จะได้รับความรักจากพระเจ้า”

เราไม่ควรทำชีวิตของตัวเองให้ยุ่งยากลำบาก เพื่อจะได้ความรักจากพระเจ้า สิ่งสำคัญที่เราจะต้องสนใจเป็นพิเศษก็คือ การเปิดใจและตอบสนองต่อความรักของพระเจ้า

ประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน

เวลานี้เป็นเวลาที่สำคัญของการมีชีวิตอยู่ หลายคนไม่ค่อยเปิดใจหรือหิวกระหายข่าวแห่งความรักของพระเจ้า การดำเนินชีวิตของคุณเท่านั้นที่จะเป็นข่าวประเสริฐซึ่งเพื่อนของคุณหลายคนต้องการ ขอให้คุณอธิษฐานและมีความตั้งใจจริงที่จะมีชีวิตที่เต็มไปด้วยความรักของพระคริสต์ นี่คือหัวใจสำคัญของการมีชีวิตอยู่เพื่อพระเจ้าและจะสามารถนำคนอื่น ๆ มาถึงพระเยซูได้

อย่าหลงผิดคิดว่าจะพยายามทำตัว “เป็นคนดี” พระเจ้าไม่ทรงต้องการคนดี พระองค์ต้องการผู้ที่มีพระองค์อยู่ในชีวิตและนำคนอื่นมาเชื่อในพระเยซู ปัญหาของการพยายามทำตัวเป็นคนดีคือ การนำคนอื่นมาหาตนเองมากกว่าที่จะนำเขาไปหาพระเยซู พระเจ้าทรงต้องการให้เราเป็นเหมือนกระจกเงาสะท้อนให้เห็นความรักของพระองค์ เพื่อจะนำคนอื่นมาถึงพระผู้ช่วยให้รอด คือ พระเยซูผู้ทรงอยู่ในชีวิตของเรา

การดำเนินชีวิตในความรักของพระเจ้าในแต่ละวัน เราจะมีเป้าหมายของชีวิตเหมือนกับพระเยซู พระองค์ทรงทำให้ชีวิตในแต่ละวันมีความหมายโดยการช่วยเหลือและแสดงความรักต่อคนอื่น ถ้าคุณดำเนินชีวิตเหมือนกับพระองค์คุณจะไม่มีความเสียใจต่อวันเวลาที่ผ่านไปในชีวิต

ให้คิดถึงบางคนที่ต้องการความรักของพระเจ้า ขอพระเจ้าให้มีความกล้าที่จะออกไปแบ่งปันพระพรกับคนเหล่านั้น ไม่จำเป็นต้องใช้คำสอนยาวๆ หรืออ้างพระคำหลายๆข้อ ขอแต่เพียงให้คุณออกไปหาคนเหล่านั้นด้วยความรักและเป็นมิตร สนใจในความต้องการของเขา โดยวิธีนี้คุณอาจจะชนะใจและนำเขามาถึงพระคริสต์ได้

กิจกรรม

แจกบัตรแข็งขนาด 3x5 คนละแผ่น ให้เขียนประโยคนั้นบนกระดาน

“ฉันจะแสดงความรักของพระเจ้ากับ....ในอาทิตย์นี้” ให้ผู้เรียนเขียนประโยคนั้นลงบนบัตรแข็งและใส่ชื่อคนที่เขาจะแสดงความรักในอาทิตย์ต่อไป หนุนใจให้ทุกคนทำตามที่เขาเขียนไว้

ดังนั้นมหัศจรรย์แห่งความรักไม่ใช่ที่เรารักพระเจ้าแต่ที่พระเจ้าทรงรักเราต่างหาก ความรักและความเมตตาแบบนี้เป็นสิ่งที่คนในสมัยนี้แสวงหา แม้ว่าเราจะไม่สามารถทำให้สนิทกับทุกคนที่เราพบปะได้แต่เราสามารถแสดงความรักและความเห็นอกเห็นใจต่อคนแปลกหน้าได้บางทีจากการกระทำเช่นนี้จะทำให้คนที่ได้สัมผัสรู้สึกประทับใจและเป็นโอกาสที่จะนำคนนั้นมาถึงพระเจ้าอีกทางหนึ่งก็ได้ ถ้าคุณยังไม่เคยทำ นี่เป็น โอกาสที่คุณจะเริ่มต้นทำให้คุณเริ่มต้นด้วยการยอมรับความรักและการอภัยจากพระเยซูและแสดงความรักนี้ต่อผู้อื่น

คำถาม “ถ้าเราจะเป็นเหมือนพระเยซู เราควรมีท่าทีต่อคนอื่นอย่างไร” ให้อภิปราย

บทที่ 2 พระเจ้าในสภาพของมนุษย์

เป้าหมาย เพื่อให้ผู้เรียนเห็นถึงความเป็นมนุษย์และความเป็นพระเจ้าของพระเยซูและเพื่อจะมีความมั่นใจว่า พระองค์ทรงเข้าใจถึงความเป็นมนุษย์ของเราและทรงช่วยเราได้

ข้อพระคัมภีร์ สดุดี 37 : 40, 121: 2 ยอห์น 1 : 1-3, 14 ฟลิปปี้ 2 : 6-8 ฮีบรู 2 : 9-18

ข้อท่องจำ “พระเยซูคริสต์ผู้ทรงสภาพของพระเจ้าแต่มิได้ทรงถือว่าการเท่าเทียมกับพระเจ้า นั้น เป็นสิ่งที่จะต้องยึดถือแต่ได้กลับทรงสละและทรงรับสภาพทาส ทรงถือกำเนิดเป็นมนุษย์” 1 ยอห์น 4: 9

อุปกรณ์การสอน กระดาษ ดินสอ พระคัมภีร์ แบบฝึกหัด

กิจกรรม

ให้ผู้เรียนนั่งเป็นวงกลมหรือนั่งเป็นแถวก็ได้ ให้เริ่มโดยการถามผู้เรียนทีละคนว่า เขาอยากเป็นเหมือนใครหรือใครคือคนที่เขาชอบมากที่สุด เพราะอะไร ให้พูดออกมาให้ทุกคนได้ยินด้วย จะทำให้เกิดความสนุกสนานให้ผู้เรียน เป็นการเริ่มบรรยากาศที่ดีและหลังจากนั้นก็เข้าสู่บทเรียน

คำนำสู่บทเรียน

ทุกคนมองหาวีรบุรุษหรือคนที่เก่งที่สุด วีรบุรุษส่วนมากมักจะเป็นคนเก่ง มีความสามารถมาก ไม่เพียงแต่เท่านั้น เขาจะต้องเป็นคนเก่งอย่างเหนือมนุษย์อีกด้วย เราจะเห็นหนังซูเปอร์แมนในทีวีหรือเรื่องอะไรต่อมิอะไร ที่มีพระเอกเก่งมากๆ จนเหลือเชื่อแต่เด็กๆก็ชอบหรือในรายการทีวีของผู้ใหญ่ก็มี เช่น คนเด่นดัง แชมป์ชิงแชมป์ เป็นต้น ทุกคนดูแล้วก็พากันชื่นชอบและชมเชยแต่น่าเสียดายที่คนเก่งหรือวีรบุรุษในรายการทีวีส่วนมากก็เป็นนิยายหรือเก่งเพียงชั่วครั้งชั่วคราว แม้ว่าจะเก่งแค่ไหนแต่ก็เป็นเพียงมนุษย์ ยังอยู่ใกล้ชิดมากเท่าไรก็ยิ่งเห็นจุดบกพร่อง แม้ว่าจะคนๆนั้นจะเป็นคนที่เรายกย่องสรรเสริญสักเท่าไรก็ตาม เขาก็ยังมีจุดบกพร่องและความจำกัดเหมือนกับเราไม่ว่าคนๆนั้นจะเป็นอะไร ฐานะใดเขาก็เป็นเพียงมนุษย์ที่มีเลือดและเนื้อเหมือนๆกัน

พระคัมภีร์กล่าวว่า มนุษย์เป็นเหมือนต้นไม้ในทุ่งนาวันนี้ยังมีชีวิตอยู่ พรุ่งนี้อาจจะถูกแดดเผาตายไป ถูกตัดหรือถูกถอนทิ้งและยังกล่าวต่อไปด้วยว่า ไม่มีสักคนหนึ่งเป็นคนชอบธรรมไม่มีเลย โรม 3: 10 ทุกคนเป็นคนบาปและเสื่อมจากพระสิริของพระเจ้า โรม 3 : 23 ใน โลกมนุษย์จริงๆแล้วไม่มีซุเปอร์แมนและเมื่อเราเงยหน้าขึ้นดูเราก็จะเห็นว่าวิบริบุษของโลกที่แท้จริงนั้น มีแต่พระเยซูคริสต์เพียงผู้เดียว

ศึกษาพระคัมภีร์

1. ทรงเป็นพระเจ้าอย่างแท้จริง

ยอห์น 1 : 1-3 Philip 2 : 6

การที่เราจะมีความภาคภูมิใจในองค์พระผู้เป็นเจ้า วิบริบุษผู้ยิ่งใหญ่ของเราได้อย่างเต็มทีนั้น เราไม่เพียงแต่จะคิดถึงเมื่อพระองค์ทรงมีชีวิตอยู่ในโลกมนุษย์เท่านั้น แต่ต้องคิดย้อนหลังกลับไปตั้งแต่ปฐมกาล ขอให้จำไว้ว่า กำเนิดพระเยซูไม่ใช่เริ่มต้นในวันคริสตมาสแรก การเสด็จมาบังเกิดบน โลกนี้เป็นเพียงการเปลี่ยนสภาพจากวิญญาณมาเป็นเนื้อและเลือดเท่านั้นเอง พระเจ้าทรงเปิดเผยให้เราเห็นการเริ่มต้นเพียงเล็กน้อยจากพระคัมภีร์หลายข้อ อย่างเช่น ในหนังสือ ยอห์นบทที่หนึ่ง (ขอให้ผู้เรียนอ่าน ยอห์น 1 : 1-3) “ในปฐมกาลพระวาทาดำรงอยู่ พระวาทาทรงสถิตอยู่กับพระเจ้า และพระวาทาทรงเป็นพระเจ้า”

พระเยซูทรงเป็นนิรันดร์กาล อย่าไปหลงเชื่อคำสอนของบางศาสนานิกายที่บอกว่าพระเยซูทรงเป็นเพียงมนุษย์หรือศาสดาคนหนึ่งเท่านั้น แม้แต่คนบางกลุ่มที่ยกย่ององค์พระผู้เป็นเจ้าแต่ไม่ยอมรับความเป็นพระเจ้าของพระองค์ ถ้าคุณหลงเชื่ออย่างนั้นคุณก็จะเข้าใจว่าพระเยซูไม่ใช่พระเจ้า ดังนั้นพระองค์ก็สิ้นพระชนม์เหมือนมนุษย์ธรรมดา โดยไม่ได้เป็นเครื่องบูชาไถ่บาป ไม่มีการให้อภัยและการช่วยให้อรอด นั้นเป็นคำมุสาหลอกลวง

พระคัมภีร์บอกเราอย่างชัดเจนว่า ในปฐมกาลนั้นพระวาทา (พระเยซูคริสต์) ทรงสถิตอยู่กับพระเจ้า แสดงให้เห็นว่าพระเยซูทรงอยู่กับพระเจ้าตั้งแต่ก่อนสร้างโลก

คำถาม “คุณคิดว่าพระเจ้าพระบิดา พระเยซูและพระวิญญาณบริสุทธิ์ คุยกันเรื่องอะไรและจะทำอะไร ก่อนที่โลกจะถูกสร้างขึ้น”

แม้เราจะไม่รู้รายละเอียดว่าอะไรเกิดขึ้น แต่เราก็รู้ถึงความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันของพระเจ้าในตรีเอกานุภาพในเวลานั้น เวลาและตลอดไปได้ พระเยซูทรงอธิษฐานเพื่อพวกสาวกว่า

ขอให้เขาทั้งหลายเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน ดังที่พระเจ้าสถิตในพระองค์และพระองค์ในพระเจ้า
พระบิดา ยอห์น 17 : 21

ไม่เพียงแต่พระองค์ทรงสถิตอยู่กับพระเจ้าพระบิดาตั้งแต่ปฐมกาลเท่านั้น แต่ยังทรงเป็นพระเจ้า
ด้วย และได้รวมกันกับพระเจ้าพระบิดาในการเนรมิตสร้างโลก เปาโลชี้ให้เห็นจุดนี้อย่างชัดเจน
ในโคโลสี 1 : 16-17 “โดยพระองค์(พระเยซู)สรรพสิ่งได้ถูกสร้างขึ้น ทั้งในท้องฟ้าและที่แผ่นดิน
โลก...พระองค์ทรงดำรงอยู่ก่อนสรรพสิ่งทั้งปวง...” “และแม้แต่ในเวลานี้ พระเยซูยังทรงมีส่วน
เกี่ยวข้องกับการดำรงอยู่ของโลก ทรงผดุงโลกไว้ด้วยพระคำรัสอันทรงฤทธิ์ของพระองค์” ฮีบรู
1 : 3

เมื่อพระเยซูทรงดำเนินไปตามถนนของปาเลสไตน์ ทรงสำแดงให้เห็นว่าทรงมาจากพระเจ้า
ทรงเป็นพระเจ้าในสภาพของมนุษย์โดยทำการอัศจรรย์หลายอย่าง ในยอห์น 3 : 2 นิคodemัส
กล่าวว่า “ไม่มีผู้ใดกระทำหมายสำคัญซึ่งท่านได้กระทำนั้นได้นอกจากว่า พระเจ้าทรงสถิตอยู่
ด้วย”

ประชาชนก็สามารถบอกได้ว่า พระเยซูทรงเป็นพระเจ้า เพราะพระองค์สามารถยกโทษบาป
และรับการนบถ พวกฟาริสีไม่พอใจ เมื่อได้ยินพระเยซูตรัสกับชายง่อยว่า “บาปของเจ้า
ได้รับการยกแล้ว” ลูกา 5 : 20 เพราะพวกเขามีใจแข็งกระด้าง ไม่ยอมรับการสำแดงของพระเยซู
ว่าทรงเป็นพระเจ้าในสภาพของมนุษย์

เมื่อเราคิดถึงฤทธิ์อำนาจอันยิ่งใหญ่และพระปรีชาสามารถของพระเยซูแล้ว เราน่าจะ
ขอบพระคุณพระองค์ ที่ทรงเสด็จลงมาบนโลกนี้เพื่อเรา ทรงเป็นพระเจ้าและทรงเป็นมนุษย์ใน
เวลาเดียวกัน (ขอให้ผู้เรียนอ่าน ฟิลิปปี 2 : 6)

2. ทรงเป็นมนุษย์อย่างแท้จริง

ยอห์น 1 : 1-3, 14 ฟิลิปปี 2 : 6-8 ฮีบรู 2 : 9-18

มีบางคนกล่าวว่า “พระเยซูทรงเป็นเหมือนเรา เพื่อเราจะได้เป็นเหมือนพระองค์การเป็นมนุษย์
ของพระเยซูเป็นความหวังของโลก ถ้าปราศจากการมีเลือดและเนื้อและการเป็นขึ้นจากความ
ตายของพระเยซูมนุษย์ไม่มีโอกาสที่จะรอดได้เลย

ศาสนาคริสต์นั้นประเสริฐที่สุด ศาสนาอื่นนอกจากนี้กล่าวว่าศาสนาในศาสนาของเขานั้นดีที่สุด
จนเกือบเหมือนกับพระเจ้าเลยทีเดียว แต่ศาสนาคริสต์กล่าวว่า พระเยซูทรงเป็นพระเจ้าผู้บริสุทธิ์
ได้เสด็จมายังโลกมนุษย์ ในสภาพของมนุษย์แต่ทรงเป็นพระเจ้าจริงๆ (ขอให้ผู้เรียนอ่าน ยอห์น
1 : 14)

เมื่อพูดถึงการเป็นมนุษย์ของพระเยซูนั้น เราต้องระมัดระวังในการใช้คำอธิบายให้ถูกต้อง เมื่อพระคัมภีร์กล่าวว่าพระคริสต์ทรงบังเกิดเป็นมนุษย์นั้นไม่ได้หมายความว่า ความเป็นพระเจ้าของพระองค์จะหายไป ความเป็นมนุษย์เป็นส่วนเพิ่มเติมนอกเหนือจากความเป็นพระเจ้าของพระองค์ (ให้ผู้เรียนทำแบบฝึกหัด)

กิจกรรม

ให้ผู้เรียนทำแบบฝึกหัดเสร็จแล้ว ให้บางคนอ่านคำตอบของเขา หรือให้ทุกคนอ่านถ้ามีเวลาพอ ให้ครูผู้สอนเขียนคำตอบย่อๆบนกระดาน

3. ทรงเพียบพร้อมในทุกสิ่ง

สดุดี 37 : 40, 121: 2 ฮีบรู 2 : 9-18

พระเยซูทรงมีทุกสิ่งเท่าที่เรากำลังต้องการ ผู้เขียนสดุดีรู้ดีว่าการวางใจในพระเจ้านั้นเป็นอย่างไร หลายครั้งที่เขาต้องเผชิญกับความตายและอันตราย เขารู้ดีว่าถ้าพระเจ้าไม่ทรงช่วยเหลือ เขาคงจะเสียชีวิตไปนานแล้ว (ขอให้ผู้เรียนอ่าน สดุดี 37 : 40)

คืนวันหนึ่งขณะที่พวกเขากำลังนั่งเรือข้ามแม่น้ำกาลิลีเกือบจะถึงฝั่งอยู่แล้ว ได้เกิดลมพายุมคลื่นพัดกระหน่ำ จนเรือแทบจะล่มเมื่อสาวกเข้าไปปลุกพระเยซู ประโยคแรกที่เขาพูดกับพระองค์ก็คือ “อาจารย์เจ้าข้าพเจ้าทั้งหลายกำลังจะจมอยู่แล้ว ท่านไม่เป็นห่วงหรือ” มาระโก 4 : 38 แน่นนอนพระเยซูทรงห่วงใย พวกเขาไม่ได้คิดหรือเชื่อว่าพระองค์ทรงมีฤทธิ์อำนาจเหนือทุกสิ่งและทุกสถานการณ์ พระเยซูทรงลุกขึ้นและตรัสสั่งพายุว่า “จงสงบเงียบซิ” (ให้ผู้เรียนอ่าน มาระโก 4 : 39)

คำถาม “ทำไมเราจึงมักจะหลงลืมฤทธิ์อำนาจของพระเจ้า ในขณะที่ต้องเผชิญกับมรสุมชีวิต” พระคัมภีร์บอกเราไว้อย่างชัดเจนว่า ความช่วยเหลือทุกอย่างมาจากพระเจ้าผู้ทรงสร้างฟ้าสวรรค์และแผ่นดินโลก” สดุดี 121 : 2, ฮีบรู 2 : 10, 17

ในฮีบรู 2 : 10 ได้อธิบายถึงความช่วยเหลือจากพระเจ้า พระเยซูทรงเป็นผู้เบิกทางหรือเป็นแม่ทัพผู้นำไปถึงความรอด ในฐานะที่พระองค์จะไม่พักผ่อนอย่างสงบอยู่ในค่ายพักในขณะที่พวกทหารกำลังอยู่ในสนามรบ ดังนั้นจึงทรงเสด็จลงมาบังเกิดในโลกนี้และเข้าอยู่ในเหตุการณ์นั้น เพื่อจะแสดงให้เห็นว่าพระองค์ทรงรักและห่วงใยทุกคนอย่างแท้จริง โดยความทุกข์ทรมานและ

ความตายของพระเยซูทำให้เรามั่นใจได้ว่าพระองค์ทรงสามารถช่วยเราได้ในทุกสถานการณ์ และการช่วยเหลือที่สำคัญของพระองค์อีกอย่างหนึ่งคือ ทรงเป็นปุโรหิตของเรา (ขอให้ผู้เรียนอ่าน ฮีบรู 2 : 17) ทรงเป็นคนกลางระหว่างเรากับพระเจ้า เราไม่สามารถจะเข้าใจถึงพระเจ้าได้ด้วยคุณความดีของเราเอง ดังนั้นจึงต้องมีปุโรหิตเป็นผู้ทำการแทนเรา คือ เป็นผู้นำเราเข้าไปถึงพระเจ้า ปุโรหิตยังทำหน้าที่อธิษฐานเพื่อเราด้วย ทรงมีความปรารถนาให้เราพบกับความสำเร็จ พระองค์จึงอธิษฐานเพื่อเรา พระเยซูตรัสตอบกับเปโตรว่า ชาตานิต้องการศีร์ร่อนเขา แต่พระองค์ตรัสว่า “แต่เราได้อธิษฐานเพื่อท่านเพื่อความเชื่อของท่านจะไม่ได้ขาดหายไป” ลูกา 22 : 31-32 ความช่วยเหลือของพระเจ้าน่าจะเป็นสิ่งที่ทำให้เราพึ่งอาศัยในพระองค์มากยิ่งขึ้นถ้าพระองค์สามารถช่วยเราในอดีต เราก็สามารถมั่นใจได้ว่า จะทรงช่วยเราในอนาคตได้ด้วย ไม่มีสิ่งใดต่อสู้อะไรได้ถ้าเราดำเนินชีวิตไปกับพระเจ้า เราไม่สามารถเข้าใจในความเป็นพระเจ้าและความเป็นมนุษย์ของพระเยซูได้ทั้งหมด พระเยซูทรงเป็นพระเจ้าอยู่ในสภาพของมนุษย์ทรงสามารถช่วยเราได้ในทุกสิ่ง

ประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน

เมื่อเราพิจารณาคุณความดีศรัทธาของความเป็นพระเจ้า ในสภาพมนุษย์ของพระเยซูทำให้เห็นถึงความสำคัญของการติดตามวิบุรุษที่แท้จริง ส่วนมากเรามักจะชอบยกย่องคนที่ดำเนินชีวิตเพื่อเกียรติของตนมากกว่า ไม่ว่าคนเราจะร่ำรวยหรือมีชื่อเสียงโด่งดังแค่ไหนสิ่งเหล่านั้นล้วนแต่นำไปสู่ความพินาศทั้งสิ้น แบบอย่างการดำเนินชีวิตที่ดีที่สุด ที่เราควรติดตามคือ ผู้ที่น่านับถือฝ่ายจิต วิญญาณและผู้ที่ถวายเกียรติแด่พระเจ้า

การที่จะได้รับการยกย่องตามระบบของพระเจ้านั้น จะต้องมี การ ลง ก่อนการ ขึ้น พระเยซูทรงได้รับการยกขึ้นอย่างสูงก็ต่อเมื่อพระองค์ทรงยอมถ่อมพระทัยลง พระเจ้าทรงยกผู้ที่ถ่อมใจขึ้น และกดผู้ที่อวดตัวลง เราควรเอาใจใส่ในการเป็นผู้ยิ่งใหญ่ในสายพระเนตรของพระเจ้า

แม้ว่าพระเยซูทรงมีฐานะเป็นพระเจ้านี้ไม่ทรงรังเกียจที่จะลงมาในสภาพของมนุษย์ ความ เป็นมนุษย์ของเราเป็นของประทานจากพระเจ้า เราไม่ปฏิเสธว่าไม่มีความรู้สึกแต่เราควรจะมอบ ความรู้สึกของเราไว้ภายใต้การควบคุมของพระวิญญาณบริสุทธิ์และทูลขอพระเจ้าให้ชีวิตของเราอยู่ในน้ำพระทัยของพระองค์

เมื่อคนมองดูพระเยซูครั้งแรกเขาอาจเห็นว่า พระองค์ทรงเป็นมนุษย์ธรรมดาคนหนึ่งเท่านั้น แต่เมื่อเขาได้พิจารณาชีวิตและคุณสมบัติของพระวิญญาณที่อยู่ในพระองค์แล้ว เขาจึงได้เห็นความเป็นพระเจ้าของพระองค์

บางครั้งคุณอาจจะรู้สึกว่าเป็นผู้เล็กน้อยที่ไม่ค่อยมีใครสนใจหรือเป็นผู้ที่มีความสำคัญมากนัก ก็คงจะไม่เหมาะนักที่จะดึงความสนใจของคนอื่น ๆ มาที่ตัวคุณ พระเจ้าทรงต้องการให้คุณสำแดงชีวิตของพระเยซูในตัวของคุณออกมาให้คนอื่นได้เห็น นี่ก็หมายความว่า คุณจะต้องยอมจำนนต่อพระองค์อย่างสิ้นเชิงทั้งคำพูด การกระทำ และท่าทีให้อยู่ภายใต้การปกครองของพระเยซูคริสต์ ถ้าได้ทำบางอย่างผิดพลาดไปในบางครั้งบางคราวก็ไม่ต้องรู้สึกหมดหวัง ท้อแท้ แต่ให้คิดเสียว่าเป็นการอยู่ในสงคราม ต้องมีการพลาดพลั้งไปบ้าง ขอให้สารภาพบาปรับการอภัยโทษจากพระเจ้าแล้วเดินหน้าต่อไป

บางทีการพูดถึงการเป็นมนุษย์และการเป็นพระเจ้าอย่างแท้จริงของพระเยซูเป็นเรื่องแปลกที่คุณอาจจะไม่เคยได้ยินมาก่อนมีทางเดียวที่จะทำให้คุณเข้าใจในเรื่องนี้ได้ก็คือ ต้องเปิดใจต้อนรับพระเยซู

กิจกรรม

ให้จับบทเรียนโดยให้ผู้เรียนนำคำถามต่อไปนี้ไปใคร่ครวญ เพื่อสำรวจชีวิตส่วนตัวของแต่ละคนตลอดอาทิตย์ต่อไป

1. ฉันกำลังเลียนแบบชีวิตตามอย่างของใครอยู่ในเวลานี้
2. ฉันจะสำแดงพระลักษณะของพระเยซูที่อยู่ในชีวิตของฉันให้คนอื่นได้เห็นมากกว่านี้ได้อย่างไร

เตือนให้ผู้เรียนระลึกว่า พระเยซูทรงเข้าใจ ความเป็นมนุษย์ของเราและพระองค์ทรงรักเรา ทรงสามารถช่วยเหลือ ในสิ่งที่เราไม่สามารถทำได้ เสร็จแล้วนำในการอธิษฐานและชักชวนให้ทุกคนมีอิสระที่จะนำอธิษฐานออกเสียง

คำถามเพื่อการอภิปราย

“ทำไมจึงเป็นสิ่งสำคัญที่พระเยซูต้องมาบังเกิดเป็นมนุษย์”

บทที่ 3 ผู้มีชัยเหนือการทดลอง

เป้าหมาย เพื่อจะพิจารณาคุณลักษณะการล่อลวงของซาตานและท่าทีการตอบสนองของพระเยซู ซึ่งสามารถนำไปใช้เพื่อจะมีชัยชนะต่อการทดลองในชีวิตประจำวัน

ข้อพระคัมภีร์ ในการเตรียมบทเรียนให้ศึกษาข้อพระคัมภีร์ต่อไปนี้
มัทธิว 4 : 1-11 ยากอบ 1 : 12-15 1 ยอห์น 2 : 15-17

ข้อท่องจำ “เพราะว่า สารพัดซึ่งมีอยู่ในโลกคือ ตัณหาของเนื้อหนังและตัณหาของตาและความทะนงในลาภยศไม่ได้เกิดมาจากพระบิดาแต่เกิดมาจากโลก” 1 ยอห์น 2: 16

อุปกรณ์การสอน กระดาษที่เขียนคำตอบไว้แล้ว กระดาษ บัตรแข็งขนาด 3x 5 พระคัมภีร์แบบฝึกหัด

กิจกรรม

แจกกระดาษที่มีข้อความต่อไปนี้ ให้เวลาดู 2-3 นาที เสร็จแล้วให้เขาตอบว่า “ถูก” หรือ “ผิด” ครูผู้สอนอาจจะถามปากเปล่าให้ผู้เรียนตอบที่ละข้อ หรือให้เขาเขียนคำว่า “ถูก” หรือ “ผิด” ทำยข้อความก็ได้ดังนี้

1. การทดลองเกิดขึ้นเฉพาะกับคนที่ไม่ได้ติดสนิทกับพระเจ้าเท่านั้น (ถูกหรือผิด)
2. พระเจ้าทดสอบเราเพื่อรบกวนเรา (ถูกหรือผิด)
3. ไม่มีทางรอดพ้นจากการทดลองไปได้เลย (ถูกหรือผิด)
4. พระเยซูถูกทดลอง (ถูกหรือผิด)
5. พระเยซูยอมแพ้การทดลอง (ถูกหรือผิด)
6. ผลของการทดลองมักจะเป็นเรื่องชั่วร้ายเสมอ (ถูกหรือผิด)
7. เราสามารถป้องกันเหตุการณ์ที่จะนำไปถึงการทดลองได้ (ถูกหรือผิด)
8. เราสามารถเอาชนะการทดลองด้วยตนเองได้ (ถูกหรือผิด)
9. การเอาชนะการทดลองเป็นการสูญเสีย (ถูกหรือผิด)
10. การทดลองบางอย่างไม่มีทางเลือกเลย (ถูกหรือผิด)

(คำตอบ 1. ผิด 2. ผิด 3. ผิด 4. ถูก 5. ผิด 6. ผิด 7. ถูก 8. ผิด 9. ผิด 10. ผิด)

คำนำสู่บทเรียน

โค้ชฟุตบอลที่ดี จะต้องรู้จักการเล่นเป็นอย่างดีและรู้แผนการเล่น จุดแข็งและจุดอ่อนของลูกทีมด้วย ถึงกระนั้น เขาก็รู้ว่าถึงแม้จะรู้จักวิธีการเล่นและวางแผนเป็นอย่างดี ก็อาจจะแพ้การแข่งขันได้ ถ้าละเลยจุดบางจุดไปนั่นคือ จุดที่ต้องรู้จักคู่ต่อสู้ของเขา

ถ้าเราไม่รู้จักศัตรูฝ่ายจิตวิญญาณและอุปนิสัยของมัน ก็จะทำให้เราลำบากแน่ พระคัมภีร์บอกเราว่า เราไม่ควรประมาทกลอุบายของซาตาน 2 โครินธ์ 2 : 11 การประมาทก็เหมือนกับการเปิดตัวเองให้แก่อาวุธร้ายของมัน โดยความเป็นจริงแล้ว พระเจ้าทรงต้องการสอน ให้เรารู้จักการใช้ยุทธภัณฑ์ฝ่ายวิญญาณในการต่อสู้ เพื่อเราจะสามารถเอาชนะศัตรูได้

การล่อลวงเป็นอาวุธอย่างหนึ่งของซาตาน มันไม่ได้เข้ามาหาเราตรงๆแล้วบอกว่าจะมาล่อลวงเราส่วนมากแล้วการทดลองหรือการล่อลวงจะค่อยๆแอบย่องเข้ามาหาเราอย่างไม่รู้ตัว เราจะต้องตื่นตัวและระมัดระวังอยู่ตลอดเวลา ถ้าไม่อย่างนั้นจะต้องถูกมันทำร้ายแน่

ศึกษาพระคัมภีร์

1. ยุทธอุบายของซาตาน

มัทธิว 4 : 1-11 1 ยอห์น 2 : 15-17

แม้ว่าพระเยซูทรงเป็นพระบุตรของพระเจ้า ทรงรู้จักการทดลองและการล่อลวงว่าเป็นอย่างไร ในฮีบรู 5 : 8 บอกเราว่า “ถึงแม้พระองค์ทรงเป็นพระบุตร พระองค์ก็ทรงเรียนรู้ที่จะนอบน้อมยอมเชื่อฟัง โดยความทุกข์ยากลำบากที่พระองค์ได้ทรงทน” การล่อลวงเกี่ยวข้องกับความทุกข์ทรมานด้วย อาจจะเป็นทางจิตใจ ทางจิตวิญญาณหรือทางกายและจะมีความทุกข์มากพอสมควร ถ้าจะ “ปฏิเสธ” ต่อความปรารถนาของตัวเอง

ซาตานซึ่งได้ชื่อว่า เป็นหัวหน้าของผู้ล่อลวงมนุษย์ในทุกยุคทุกสมัย ปรารถนาที่จะล่อลวงพระเยซู และในที่สุดมันก็มีโอกาสทำเช่นนั้น “ครั้งนั้นพระวิญญาณทรงนำพระเยซูเข้าไปในถิ่นทุรกันดาร เพื่อมารจะได้มาผจญ” มัทธิว 4 : 1

จุดแรกที่ซาตานเข้าโจมตีพระเยซูก็คือ ใช้ความหิวโหยของพระองค์เป็นสื่อ (ขอให้ผู้เรียนอ่านมัทธิว 4 : 1-4) พระเยซูทรงอดพระกระยาหารมาเป็นเวลา 40 วันและแน่นอนขณะนั้นทรงหิวโหย

มาก คำชี้แนะของซาตานก็คือ ให้พระองค์แก้ไขความหิวโหยด้วยความสามารถของตนเอง การเปลี่ยนก้อนหินให้เป็นขนมปัง ไม่ได้เป็นความหมายตรงๆของพระคำข้อนี้ พระเยซูทรงถูก ล่อลวงว่าในความต้องการของพระองค์ ในขณะนั้นพระองค์จะทำตามคำแนะนำของมารหรือว่าจะ เชื่อฟังพระคำของพระเจ้า เราเรียกการทดลองหรือการล่อลวงนี้ว่า “ตัณหาของเนื้อหนัง” เพราะ เป็นการล่อลวงให้คิดถึงความปลอดภัยของเนื้อหนังมากกว่า การคิดถึงน้ำพระทัยของพระเจ้า

กิจกรรม

ให้เขียนคำว่า “ตัณหาของเนื้อหนัง” บนกระดาน ให้ถามว่า “ทำไมคนส่วนมากพ่ายแพ้ต่อการ ล่อลวงชนิดนี้” ให้อภิปราย และให้ถามคำถามว่า “เราจะป้องกันการล่อลวงชนิดนี้ได้อย่างไร” “ขอให้ผู้เรียนคนหนึ่งอ่าน โฟลิปปี้ 4 : 8) แล้วอภิปราย

พระเจ้าไม่ทรงต่อต้านความต้องการฝ่ายกายของเรา แต่อย่างที่พระเยซูได้ตรัสกับ ซาตานว่า “มนุษย์จะบำรุงชีวิตด้วยอาหารสิ่งเดียวหาไม่ได้ แต่บำรุงด้วยพระวจนะทุกคำที่ออกมา จากพระโอษฐ์ของพระเจ้า” มัทธิว 4 : 4 ความต้องการฝ่ายเนื้อหนังของเราจะต้องไม่เป็นเหตุทำให้เราไม่เชื่อฟังพระเจ้า เราควรจะเชื่อว่าพระเจ้าทรงห่วงใยและจะช่วยให้เราได้รับสิ่งที่เรา ต้องการ ในเวลาและโดยวิธีของพระองค์

คำถาม “คุณจะทำอย่างไรที่พูดว่า “พระเจ้าให้ฉันมีความต้องการทางเพศ แล้วฉันจะไม่แสวงหาสิ่ง นั้นได้อย่างไร” อย่างไร”

การโจมตีของซาตานประการที่สอง เราเรียกว่า “การโอ้อวด” (ขอให้ผู้เรียนคนหนึ่งอ่าน มัทธิว 4 : 5-7) พระเยซูทรงถูกนำ (อาจจะโดยตัวจริงๆขึ้นไปหรือโดยมโนภาพ) ขึ้นไปบนยอดหลังคา พระวิหารแล้ว มาร ได้ชักชวนให้พระองค์กระโดดลงมาจากยอดหลังคา และพูดว่า พระเยซูจะ ไม่เป็นอันตรายอะไร เพราะพระองค์เป็นพระบุตรของพระเจ้า มารซาตานทำให้มนุษย์มี ความคิดไขว้เขว โดยบิดเบือนพระวจนะของพระเจ้า ซาตานรู้พระคัมภีร์แต่มันอ้างเป็นบางตอน เพื่อใช้หลอกลวงเท่านั้น

พระเยซูทรงใช้ไฟต่อสู้กับไฟ ทรงอ้างข้อพระคำจาก เฉลยธรรมบัญญัติ 6 : 16 ที่บอกว่า “อย่า ทดลองพระเจ้าโฮวาท่พระเจ้าของท่านทั้งหลาย” และในขั้นสุดท้าย ซาตานได้นำพระเยซูขึ้นไป บนยอดภูเขาสูงและสัญญาว่าพระเยซูว่าจะมอบบรรดาอาณาจักรของโลกและสง่าราศีทั้งสิ้น

ให้แก่พระองค์ ถ้าพระองค์ยอมก้มกราบนมัสการมัน นี่คือนิสัยที่ซาตานปรารถนาอยากได้อยู่ทุกเวลา คือ การยกย่องสรรเสริญ ตั้งแต่ซาตานได้ตกจากฐานะเดิมของมันแล้ว ก็ได้พยายามที่จะช่วงชิงสิ่งที่เป็นของพระเจ้าไปเป็นของมัน (ขอให้คนหนึ่งอ่าน ยอห์น 10 : 10)

แต่พระเยซูทรงทราบดีว่ามีเพียงพระเจ้าเท่านั้นที่สมควรจะได้รับการรับใช้และการยกย่องสรรเสริญและในเวลาสุดท้ายพระเยซูจะเป็นผู้ครอบครองอาณาจักรของโลกนี้ตลอดไปเป็นนิรันดร์ (อ่านวิวรณ์ 11 : 15)

พระคัมภีร์ได้เตือนเราเกี่ยวกับการรักโลก นี่ไม่ได้หมายความว่าเราไม่สามารถหาความสุขจากสิ่งที่พระเจ้าทรงสร้าง คำว่า “รักโลก” ในพระธรรม 1 ยอห์น 2 : 15-17 หมายถึง การรักการดำเนินชีวิต โดยไม่ต้องมีพระเจ้า

กิจกรรม

ให้ผู้เรียนทำแบบฝึกหัด เกี่ยวกับการทดลองและการเอาชนะการทดลอง เสร็จแล้วให้อภิปราย

2. อย่ายอมแพ้

ยากอบ 1 : 12-15

จุดยุทธศาสตร์ที่สำคัญของซาตาน คือ จิตใจ ถ้าเราสามารถเอาชนะการล่อลวงในจุดนี้ได้ ก็แน่ใจได้ว่าจะมีชัยชนะ พระเจ้าทรงพอใจยากอบ ให้เผยความจริงที่สำคัญที่สุดแก่เรา “ขอให้คนหนึ่งอ่าน ยากอบ 1 : 12-15) “คนที่อดทนต่อการทดลองใจก็เป็นสุข เพราะเมื่อปรากฏว่าผู้นั้นทนได้แล้ว เขาจะได้รับมงกุฎแห่งชีวิต ซึ่งพระเจ้าได้ทรงสัญญาไว้แก่คนทั้งหลายที่รักพระองค์” ยากอบ 1 : 12 จะสังเกตเห็นว่า คำสัญญานั้นมีไว้สำหรับคนที่อดทนต่อการทดลอง มีคำกล่าวดังนี้ว่า คนสามารถอยู่ท่ามกลางความบาปโดยไม่ทำบาปได้ แต่จะต้องเป็นคนใจแข็งจริงๆ ที่จะสามารถ “ปฏิเสธ” ความบาปได้ ยากอบบอกว่า ผู้ที่ทนต่อการล่อลวงได้เท่านั้นที่จะได้รับมงกุฎแห่งชีวิต มงกุฎนี้อาจจะหมายถึงการได้อยู่กับพระเจ้าตลอดไปเป็นนิรันดร์ หรืออาจจะหมายถึงการมีชีวิตที่เต็มไปด้วยพระพรในเวลาสั้นๆ ไม่ว่าจะหมายถึงอะไร อย่างไร ก็มีทางเดียวเท่านั้นที่จะได้รับมงกุฎนี้คือ ต้องมีความสัตย์ซื่ออดทนเมื่ออยู่ในการทดลอง ทรงสัญญาว่าจะให้พระพรและมงกุฎแห่งชีวิตแก่ผู้ที่ “รักพระองค์” การรักพระเจ้าด้วยสุดจิตใจของเรา เป็นสิ่งคุ้มกันความประพาศที่ดีที่สุดในเมื่อถูกทดลองให้ทำความชั่วเราจะต้องเตือนตัวเอง

ว่าความรักต่อพระเจ้านั้นต้องมาที่หนึ่ง

บางคนพยายามตำหนิพระเจ้า เมื่อถูกทดลอง เขาจะพูดว่า “ถ้าพระเจ้าไม่ต้องการให้ฉันทำอย่างนั้นทำไมทรงอนุญาตให้ฉันถูกทดลอง” พระเจ้าล่อลวงให้เราทำบาปหรือเปล่า ไม่เลย พระองค์ไม่ทรงล่อลวงเราแน่นอน (ขอให้คนหนึ่งอ่าน ยากอบ 1 : 13)พระเจ้าทรงเป็นผู้บริสุทธิ์ พระองค์อาจจะทรงอนุญาตให้เราถูกทดลองแต่จะไม่ใช้ความชั่วมาล่อลวงเรา

คำถาม “ทำไมเราชอบกล่าวหาพระเจ้าหรือคนอื่นเมื่อถูกทดลอง หรือทำบาป” บางทีการกล่าวหาคนอื่นก็ง่ายกว่า การรับว่าตนเองเป็นผู้ทำความผิดบาป (ให้อ้างถึงเรื่องอาดัมและเอวา ในปฐมกาล 3: 11-13)

วิธีจัดการกับการทดลองที่ดีที่สุด คือ การเผชิญกับมัน เราจะต้องยอมรับว่าทำไมเราจึงถูกทดลอง ให้สังเกตดู ยากอบ 1 : 14-15 คำว่า “กิเลสก็กิเลส” คำว่า “บาปก็บาป” คำว่า “ตายก็หมายถึงความตาย” เปลี่ยนเป็นอย่างอื่นไม่ได้และสิ่งหนึ่งที่ทำให้ไม่มีทางที่จะได้ชัยชนะได้คือการตีความหมายพระคำเหล่านี้เพี้ยนไปจากความเป็นจริง

เราทุกคนพบการทดลอง เมื่อเข้าไปยุ่งเกี่ยวกับความบาป นี้เกิดขึ้นเพราะตัณหาและความละโมภที่อยู่ภายในเรา ที่มี การตอบสนองต่อความต้องการเหล่านั้นเหมือนกับคนทั่วไป ขณะที่เราถูกทดลองซาตานอยู่ใกล้ๆเรา มันรู้วิธีซ่อนเบ็ดอันแหลมคม เมื่อเราเรียนรู้ถึงผลของการทดลอง ทำให้เกิดความยำเกรงพระเจ้าและกลัวความบาป เมื่อมีตัณหาเกิดขึ้นในใจ ก็ทำให้เกิดบาป ถ้าไม่มีการสารภาพในที่สุดบาปก็นำไปสู่ความตาย

กิจกรรม

ขณะที่อธิบาย ยากอบ 1: 14-15 ให้วาดรูปประกอบคำอธิบาย บนกระดานดังนี้
(ตัดเตือนให้เขาทั้งหลายห่างไกลจากตัณหาของเนื้อหนังให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้)

ตัณหา → บาป → ความตาย

3. ทางหนีรอด

1 โครินธ์ 10 : 13

เพราะเราเป็นมนุษย์ จึงเป็นธรรมดาที่เราจะต้องตกอยู่ในการทดลอง トラบาใดที่เรายังมีเลือดเนื้ออยู่ อย่าให้ความจริงอันนี้เป็นเหตุทำให้เราท้อใจ แต่ให้เป็นสิ่งผลักดันเราให้เข้าหาพระเจ้า

คำถาม “ปัญหาอะไรที่มักจะเกิดขึ้นกับคนที่พูดว่าเขาเป็นคนที่อยู่เหนือการทดลอง”

การถูกทดลองไม่ใช่ความบาป ผู้นำคริสเตียนที่มีชื่อเสียงคนหนึ่งกล่าวว่า “คุณไม่สามารถห้ามคนไม่ให้บินข้ามหัวแต่คุณสามารถป้องกันไม่ให้มันทำรังบนหัวของคุณได้” เรามีโอกาสที่จะคิดในสิ่งชั่วร้ายและน่าอัปยศได้ทุกคน แต่อย่าให้ความคิดนั้นนอนแช่อยู่ที่นั่น ถ้าเกิดความคิดที่ไม่ดีขึ้นมาเวลาใด ให้ขับไล่มันออกไปโดยเร็วโดยการช่วยเหลือของพระเจ้า “ไม่มีการทดลองใดๆเกิดขึ้นกับท่านนอกเหนือจากการทดลอง ซึ่งเคยเกิดกับมนุษย์ทั้งหลาย พระเจ้าทรงสัตย์ซื่อ พระองค์จะไม่ทรงให้ท่านต้องถูกทดลองเกินกว่าที่ท่านจะทนได้และเมื่อทรงทดลองท่านนั้น พระองค์จะทรงโปรดให้ท่าน มีทางที่จะหลีกเลี่ยงได้ด้วย เพื่อท่านจะมีกำลังทนได้” 1 โครินธ์ 10 : 13

สิ่งสำคัญที่เราเห็นได้ชัดจากพระคำข้อนี้ ก็คือ พระเจ้าทรงสัตย์ซื่อ พระองค์ไม่เพียงแต่ทราบว่าจะต้องผ่านอะไรบ้างเท่านั้น แต่ยังทรงยินดีที่จะช่วยเราในสิ่งเหล่านั้นอีกด้วย (ขอให้คนหนึ่งอ่าน ยอห์น 14 : 16-17)

พระเจ้าจะไม่ทรงอนุญาตให้เราถูกทดลองเกินกว่าที่เราจะทนได้ แต่ต้องระวังที่จะไม่พึ่งความสามารถของตนเอง บางคนพูดอย่างนี้ว่า “เมื่อการทดลองมาเคาะที่ประตูให้พระเยซูออกไปเปิดรับก่อน”

พระเจ้าทรงสัญญาว่า จะให้มีทางที่จะหลีกเลี่ยงการทดลองได้ด้วย เราสามารถแน่ใจได้ว่า ในการทดลองทุกอย่างเรามีประตูหลังที่จะหลบหนีไปได้ ปัญหามักจะอยู่ที่ว่าเราหลายคน มักจะดูทางเข้าของการทดลองมากกว่าทางออก พระเจ้าสั่งเราไว้ว่า “จงเว้นเสียจากสิ่งชั่วทุกอย่าง” 1 เรสะโลนิกา 5 : 22) และ “ท่านจงหลีกเลี่ยงหนีเสียจากราคะศัณหาของคนหนุ่ม” 2 ทิโมธี 2 : 22 พระเจ้าไม่ได้บังคับเรา แต่ทรงรู้ว่าชีวิตที่มีความสุขที่สุดคือ ชีวิตที่ไม่มีโซ่ตรวนแห่งความบาป เพราะฉะนั้น อย่าไปปีนเขีนอยู่ใกล้ๆ จงละเว้นการกระทำบาป วังหนีมันให้ไกลๆ นอกจากพระเยซูแล้ว ก็ยังมีอีกผู้หนึ่งที่เป็นแบบอย่างของการเอาชนะการทดลองเขาผู้นั้นคือ โยเซฟ พวกเขาขายเขาให้กับพ่อค้าและต่อมาได้ไปเป็นทาสรับใช้ อยู่ในบ้านของโปทิฟาร์ ข้าราชสำนักของกษัตริย์ฟาโรห์ พระเจ้าทรงสถิตอยู่กับโยเซฟ โปทิฟาร์ได้แต่งตั้งให้โยเซฟเป็นผู้ดูแลกิจการงานและทรัพย์สินทั้งหมดแทนเขา ปฐมกาล 39 : 4 ภรรยาของโปทิฟาร์เริ่มยั่ววานให้เขาเข้าไปนอนกับนาง เขาตอบนางว่า “ข้าพเจ้าจะทำความผิดใหญ่หลวงนี้อันเป็นบาปต่อพระเจ้าอย่างไรได้” ปฐมกาล 39 : 9 ที่จริงโยเซฟน่าจะตกอยู่ในการยั่ววานนั้นแต่เขามีชัยชนะ

เพราะเขารักพระเจ้ามากและเกลียดชังความบาป

วันหนึ่งเมื่อไม่มีใครอยู่ในบ้าน ภรรยาของโปทิฟาร์ก็ดำเนินการของนางต่อไป โยเซฟไม่ได้อยู่
ได้เกี่ยวกับนางหรืออยู่ที่นั่นเพื่ออธิษฐานต่อพระเจ้า แต่เขาริบวังหนีจากการทดลองนั้นเสีย
แม้ว่าเขาจะถูกจับขังคุกอย่างไม่เป็นธรรม พระเจ้าทรงสถิตอยู่กับเขาและต่อมา พระเจ้าทรงให้
บำเหน็จแก่เขามากมายในความสัจซื่อของเขา

ประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน

แม้ว่า เราจะต้องอยู่ท่ามกลางการทดลองในขณะที่ยังมีเลือดเนื้ออยู่ สิ่งเหล่านั้นไม่สามารถ
ทำลายเราได้ ชัยชนะเหนือการทดลองทำให้เราเข้มแข็งขึ้นในความเชื่อ

เราได้เห็นแล้วว่า พระเยซูทรงเผชิญและเอาชนะการทดลองได้ โดยการใช้พระวาจาเป็น
อาวุธ เป็นสิ่งสำคัญที่เราจะต้องรู้พระคัมภีร์ โดยเฉพาะเมื่ออยู่ในการทดลองเราจะได้รับพลัง
ถึงการช่วยเหลือของพระเจ้า และฟังในฤทธิ์อำนาจของพระองค์

ใช้เวลาในการอ่านและท่องจำพระคำของพระเจ้า ถ้าคุณทำเช่นนี้แล้วก็จะได้รับน้ำพระทัย
ของพระเจ้า ความบาปจะไม่เป็นสิ่งที่น่าสนใจอีกต่อไป การทำตามน้ำพระทัยและการรับใช้
พระเจ้าจะเป็นสิ่งสำคัญที่สุด ในชีวิตของคุณ

ปัญหาใหญ่สำคัญที่ทำให้คริสเตียนล้มลงในการทดลอง คือ “การรักโลก” พระเจ้าต้องการ
ให้เรามีชีวิตที่มีความสุขและต้องการให้เรารู้ว่าจะเป็นอย่างนั้นได้ ก็ต่อเมื่อทำตามน้ำพระทัย
ของพระองค์เท่านั้น การเข้าไปเกี่ยวข้องกับสิ่งที่จะนำให้ออกจากทางของพระเจ้านั้น มีแต่
จะทำให้ชีวิตถูกทำลายและไร้ค่า

จุดที่เราจะต้องคืนรนต่อสู้มากที่สุดคือ เรื่องของจิตใจ ถ้าเราใส่ใจอยู่กับสิ่งที่ถูกต้องจะเป็น
การปลอดภัยแต่ใครละจะทำเช่นนั้น ได้ตลอดเวลา การมีจิตใจสะอาดซื่อตรงนั้นควรจะเป็น
เป้าหมายของชีวิต มีใจเข้มแข็งมั่นคงที่จะปฏิเสธต่อสิ่งล่อลวงต่างๆ เช่น ภาพยนต์ การ
แสดง หรือหนังสือต่างๆที่จะชักนำจิตใจของเราให้หมกมุ่นอยู่กับสิ่งไร้สาระที่ไม่เป็นเรื่อง

จิตใจของเราสามารถควบคุมได้ เราหยุดคิดไม่ได้แต่เราต้องเลือกว่า จะคิดอะไร จง
ใคร่ครวญถึงสิ่งที่ดีและถูกต้อง แล้วเราจะได้รับสันติสุขที่แท้จริง ฟิลิปปี 4 : 7-8

การทดลองและค้นหาต้องการเชื่อเพลิง เหมือนกับไฟ การดำรงอยู่ในความดีงามของพระเจ้าจะทำให้การทดลองดับหรือตายไป เพราะไม่มีเชื้อทำให้มันลุกไหม้ต่อไป

หัวใจสำคัญของการเอาชนะการทดลองคือ การรักพระเจ้า แม้ว่าเราจะผิดพลาดไปในบางครั้งบางคราว ความรักที่เรามีต่อพระเจ้าจะทำให้เราแสวงหาพระองค์ เพื่อจะได้รับการชำระและการให้อภัยโทษ การเอาชนะการทดลองในทุกๆวันนั้น เราจะต้องยืนอยู่ฝ่ายชนะเสมอ คือการยอมจำนนต่อพระเยซูของค์พระผู้เป็นเจ้าและพระผู้ช่วยให้รอดเท่านั้น คุณต้อนรับพระองค์แล้วหรือยัง

กิจกรรม

แจกบัตรแข็งขนาด 3x5 คนละแผ่น ให้เขียนที่หัวบัตรว่า “ฉันจะคิดถึงสิ่งที่” ขณะที่อ่านฟิลิปปี 4 : 8 ให้ผู้เรียนเติมสิ่งต่างๆลงไปบนบัตรของเขา นำบัตรนั้นไปด้วย เก็บไว้ในที่ที่จะมองเห็นได้เสมอ เพื่อเตือนความจำ ในสิ่งที่ควรจะคิดถึงในแต่ละวัน

คำถามเพื่ออภิปราย

“เรารู้สึกอย่างไร เมื่อรู้ว่าพระเยซูได้เผชิญกับการทดลองเหมือนกับเราทุกประการและทรงมีชัยชนะต่อการทดลองเหล่านั้น”

บทที่ 4 ผู้มีแรงจูงใจ

เป้าหมาย เพื่อจะเห็นแรงดึงดูดในชีวิตของพระเยซูที่ทำให้พวกเขาเชื่อถือและมีความตั้งใจจริงที่จะติดตามพระองค์ตลอดไป

ข้อพระคัมภีร์ มัทธิว 4 : 18-22 ลูกา 6 : 12-16, 9 : 1-6, 57-62

ข้อท่องจำ พระองค์ทรงตรัสกับเขาว่า “จงตามเรามาเถิด และเราจะตั้งท่านให้เป็นผู้หาคนตั้งหาปลา เขาทั้งสองได้ละแหตามพระองค์ไปทันที” มัทธิว 4: 19-20

อุปกรณ์การสอน กระดาษ ดินสอ กระดาน พระคัมภีร์ แบบฝึกหัด

กิจกรรม

คำถาม “เราจะถูกเปลี่ยนและเป็นไปตามสภาพที่อยู่รอบตัวเราได้โดยทางไหนบ้าง” ให้ทุกคนตอบคำถามและเขียนคำตอบบนกระดาน และถามต่อไปว่า “พระเยซูมีคุณสมบัติอะไรที่สามารถดึงดูดจิตใจให้คนเข้ามาหาพระองค์ เมื่อทรงพระชนม์อยู่ในโลก” เขียนคำตอบบนกระดาน ถามต่อไปว่า “ทุกวันนี้ อะไรเป็นสิ่งชักนำให้คนเข้ามาหาพระเยซู” เขียนคำตอบและอธิบายต่อโดยใช้ใจความคอลัมน์ข้างใต้

คำนำสู่บทเรียน

ธรรมชาติที่พระเจ้าทรงสร้าง ทำให้เราเรียนรู้หลายอย่างและสิ่งหนึ่งที่เราจะเรียนรู้ได้ก็คือ เรื่องของพืชและสัตว์ ที่มักจะเปลี่ยนไปตามสภาพของสิ่งแวดล้อม อย่างเช่น กระต่าย ขนของมันจะเปลี่ยนสีไปตามฤดูกาล

ไม่ว่าเราจะรู้หรือสังเกตเห็นหรือไม่ก็ตาม เราซึ่งเป็นมนุษย์ก็เปลี่ยนแปลงไปตามสภาพของสิ่งแวดล้อมเช่นกัน การเปลี่ยนแปลงนี้อาจจะเป็นไปอย่างช้าๆและลึกๆ ถึงอย่างไรก็ตามก็มีการเปลี่ยนแปลงแน่นอน คนที่อยู่รอบๆ ตัวเราก็คือว่าเป็นสิ่งแวดล้อมด้วย เราสามารถอยู่ภายใต้อิทธิพลของผู้ที่เราติดตาม

พระเยซูทรงปรารถนา ให้เราเป็นเหมือนพระองค์ สิ่งนี้จะเป็นไปได้ก็โดยที่เราจะต้องมีชีวิตอยู่ในพระองค์และในสิ่งแวดล้อมของพระองค์ นี้ไม่ได้หมายความว่าเราไม่สามารถ

เป็นคริสเตียนที่ดีได้ ถ้าอยู่ร่วมกับคนที่ไม่เชื่อที่บ้านหรือที่โรงเรียน ไม่ว่าจะอยู่ในสภาพใด ก็เป็นไปได้ ที่จะมีการเปลี่ยนแปลงในทางที่ดีกว่าถ้าเรารักพระเยซู

พระเยซูทรงมีอุปนิสัยที่สามารถดึงดูดจิตใจคน การที่จะดำเนินไปกับพระองค์อย่างใกล้ชิด ได้นั้น เราจะต้องรู้จักกับพระองค์ให้มากยิ่งขึ้น

เรารู้ว่า แรงดึงดูดของแม่เหล็กนั้นจะมีทั้งแรงดึงเข้าหาและแรงผลักออกไป ขึ้นอยู่กับขั้วของ สิ่งที่มาสัมผัส ถ้าเราปรารถนาเป็นนายของตัวเองและในเวลาเดียวกันก็อยากมีพระเยซูเป็น เจ้าของชีวิตด้วย อย่างนี้ก็เป็นไปไม่ได้ เหมือนกับการเอาขั้วบวกสัมผัสขั้วบวก ทั้งสองฝ่าย จะผลักกันแทนที่จะดึงดูดกัน พวกสาวกมีความเต็มใจที่จะติดตามพระเยซู ที่เปรียบเสมือน แม่เหล็กแรงสูง เขาจึงมีชีวิตที่เต็มไปด้วยความชื่นชมยินดี

ศึกษาพระคัมภีร์

1. ทรงเรียกสาวก

มัทธิว 4 : 18-22

ลูกา 6 : 12-16

สาวกคืออะไร พุดง่าย ๆ สาวกก็คือ ผู้ที่เชื่อคำสอนและทำตามแบบอย่างของผู้สอนหรือ ผู้นำของเขา

ไม่ใช่มีแต่พระเยซูเท่านั้นที่มีสาวก ก่อนเวลานี้ก็มีผู้นำที่มีสาวกอย่างเช่น ยอห์นผู้ให้บัพติศมา (ขอให้คนหนึ่งอ่าน มัทธิว 9 : 14, ลูกา 7 : 18-19) พระเยซูจำเป็นต้องมีสาวก เพื่อจะประกาศข่าวดีออกไปทั่วโลก การเลือกสาวกของพระเยซูนั้น น่าสนใจมาก คือ ทรงเลือกคนที่มีอาชีพทำมาหากินธรรมดาๆ

คำถาม “คุณคิดว่าพระเจ้าจะทรงชอบพระทัยเป็นพิเศษ เมื่อเห็นคนมีชื่อเสียงมารับ ความรอดอย่างนั้นไหม ทำไม”

สาวกสองคนแรก ที่พระเยซูทรงเรียกเป็นชาวประมง “ขณะที่พระองค์ทรงดำเนินอยู่ ตามชายทะเลกาลิลี ก็ทอดพระเนตรเห็นพี่น้องชาวประมงสองคน กำลังทอดแหอยู่ที่ ทะเลสาบ” มัทธิว 4 : 18 พระเยซูทรงเรียกเราแต่ละคนตามวิธีของพระองค์ ทรงเรียกเปโตรและอันดรูว์ ขณะที่กำลังอยู่ในเรือทรงพบเขาในที่ที่เขาอยู่ พระเยซูไม่เป็นคนแปลกหน้าสำหรับคนที่ทำงานอยู่ ทรงเรียกให้เขาทิ้งอาชีพแล้วติดตามพระองค์ไป อาชีพของสองคนนั้นไม่ใช่สิ่งที่ไม่ถูกต้อง เพียงแต่พระองค์ทรงมีแผนการณ์พิเศษ สำหรับเขา

ทั้งสองเป็นงานใหม่ที่จะต้องทุ่มเททั้งเวลาและพลังงาน ไม่ใช่ทุกคนจะถูกเรียกให้เป็นผู้รับใช้เต็มเวลา เป็นเพียงบางคนเท่านั้น

คำถาม “คนที่รับใช้พระเจ้าเต็มเวลามีความสำคัญมากกว่าคริสเตียนธรรมดาใช่หรือไม่”

การเป็นคริสเตียนไม่มีการแบ่งชั้น ทุกคนที่รับความรอด ถูกเรียกให้ติดตามและรับใช้พระองค์ แต่ก็มีบางคนที่ต้องถูกเรียกให้รับใช้เต็มเวลาเหมือนกับพวกสาวก ที่ถูกเรียกให้ “ละแห” แล้วติดตามพระองค์ไป (ขอให้คนหนึ่งอ่าน มัทธิว 4 : 20) จะสังเกตว่าเมื่อพวกสาวกละอาชีพของเขานั้น เขาไม่ได้บ่นหรืออึดอครีรอ พระเยซูทรงทราบดีว่างานที่พวกเขาจะทำต่อไปนั้นเป็นน้ำพระทัยของพระเจ้า

พระเยซูไม่ได้เลือกพวกสาวก โดยทันที ลูกาบอกว่า พระเยซูทรงอธิษฐานตลอดคืน ก่อนเป็นประการแรก (ขอให้คนหนึ่งอ่าน ลูกา 6 : 12) นี่เป็นแบบอย่างอะไรแก่เราบ้างบ่อยครั้งที่เรามักจะตัดสินใจทำบางอย่าง โดยไม่ได้แสวงหาน้ำพระทัยของพระเจ้า แม้แต่พระเยซูยังต้องแสวงหาน้ำพระทัยของพระเจ้าและมากยิ่งขึ้นสักเท่าใด ที่เราจะต้องแสวงหาน้ำพระทัยของพระองค์ ก่อนการตัดสินใจ

พระเยซูทรงเรียกสาวกอีกอย่างหนึ่งว่า อัครทูต ลูกา 6 : 13 อัครทูต คือ ผู้ที่ถูกส่งออกไปรับใช้ในงานพิเศษบางอย่างไม่ใช่เป็นเพียงผู้ที่จะได้รับพระพรอย่างเดียว พวกเขาถูกเรียกเพื่อนำคำสอนที่เขาได้รับจากองค์พระผู้เป็นเจ้าไปใช้ในภาคปฏิบัติและประกาศ

2. ทำทนายให้รับใช้

มัทธิว 4 : 19 ลูกา 9 : 1-2

คำสัญญาแรกที่พระเยซูทรงให้แก่เปโตรและอันดรูว์คือ “เราจะตั้งท่านให้เป็นผู้หาคนตั้งหาปลา” มัทธิว 4 : 19 พระเยซูทรงมีวิธีที่จะพูดให้เราเข้าใจว่า พระองค์ทรงต้องการอะไร เขาทั้งสองจะไม่ใช่เป็นชาวประมงที่หาปลาอีกต่อไป แต่จะเป็นชาวประมงที่หาจิตวิญญาณ คำว่า “เราจะตั้งท่าน” มีความหมายที่สำคัญ พระเยซูไม่เพียงแต่เรียกเรามาเท่านั้น แต่ยังแต่งตั้งเราให้เป็นแบบอย่าง เราจะต้องรับใช้พระเจ้าตามบุคลิกลักษณะของเราเองและต้องมีความสัมพันธ์ที่ใกล้ชิดกับพระองค์ โดยการยอมให้พระองค์ทำให้เราเป็นอย่างที่ทรงต้องการ

คำถาม “อะไรจะเกิดขึ้นกับคนที่อยากรับใช้แต่ไม่ยอมถวายเป็นตัว”

บางคนกล่าวเช่นนี้ว่า “เราเป็นพระหัตถ์และพระบาทของพระเยซู” ขณะนี้พระเยซูไม่ได้ทรงอยู่ในสภาพของเนื้อหนังอีกแล้ว ทรงเลือกที่จะทำพระราชกิจของพระองค์ผ่านทางชีวิตของเรา เราทุกคนมีงานพิเศษที่จะต้องทำเพื่อพระเยซู เราเป็นบุคคลสำคัญต่องานเหล่านี้ เพราะฉะนั้น ที่จะทำให้งานอันสำคัญนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี ก็ต้องอาศัยฤทธิ์เดชอำนาจของพระเจ้า “พระองค์ทรงเรียกสาวกสิบสองคนมาพร้อมกัน แล้วก็ประทานให้เขามีอำนาจเหนือผีทั้งปวงและรักษาโรคต่างๆให้หาย” ลูกา 9 : 1

พระเจ้าจะไม่เรียกให้เราทำอะไร โดยไม่ได้มอบกำลังและฤทธิ์อำนาจให้เมื่อพระเยซูทรงมอบหมายงานให้แก่พวกสาวกก่อนเสด็จขึ้นสู่สวรรค์นั้น ทรงสัญญาว่า “นี่แหละเราจะอยู่กับเจ้าทั้งหลายเสมอไปจนกว่าจะสิ้นยุค” (ขอให้คนหนึ่งอ่าน มัทธิว 28: 18-20 ฤทธิ์เดชแลสิทธิอำนาจของพระเยซูเป็นสิ่งสำคัญสูงสุด ประการแรก โดยฤทธิ์อำนาจของพระเจ้าทางพระวิญญาณบริสุทธิ์เราจึงสามารถมีชัยชนะต่อศัตรูได้ พระเยซูทรงส่งสาวกออกไปอย่างผู้มีชัยไม่ใช่ผู้แพ้ เขาทั้งหลายได้ออกไปโดยนามของพระเยซูและทำให้โลกเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดี แม้ว่าจะมีหลายสิ่งเปลี่ยนแปลงไป แต่ความต้องการของมนุษย์ก็ยังเป็นเหมือนเดิมในทุกยุคทุกสมัย ประการที่สอง ฤทธิ์เดชอำนาจของพระเจ้าสามารถรักษาให้หาย พวกสาวกมีความกล้าและไม่ละอายที่จะอธิษฐาน ให้คนเจ็บป่วยหายโรคหรือบอกข่าวดีเรื่องแผ่นดินของพระเจ้าแก่ทุกคน พวกเขามีความกล้าเพราะรู้ว่าข่าวประเสริฐเป็นฤทธิ์เดช ที่สามารถเปลี่ยนชีวิตของคนได้ (ขอให้คนหนึ่งอ่าน โรม 1 : 16)

คำถาม “คนที่เข้ามาเชื่อพระเยซูมีการเปลี่ยนแปลงไปในทางไหนบ้าง”

พระเจ้าไม่ทรงเห็นแก่หน้าผู้ใดหรือมีพระทัยลำเอียง โดยให้ฤทธิ์อำนาจแก่คนนี้แต่ไม่ให้คนโน้นอะไรทำนองนั้น ฤทธิ์อำนาจของพระองค์มีให้แก่ทุกคนที่ยอมให้เวลาและเชื่อฟังพระองค์ พวกสาวกยอมเป็นนักเรียน โดยรับการฝึกสอนจากพระเยซูก่อนเป็นประการแรกและต่อจากนั้น พวกเขาก็เป็นผู้ที่เชื่อฟังทำตามเมื่อพระเยซูส่งพวกเขาออกไปรับใช้ในนามของพระองค์ พวกเขาก็ไป พวกเขาเป็นเพียงคนธรรมดาๆแต่พระเจ้าทรงเลือกที่จะใช้คนเหล่านี้ เพราะพวกเขามีความเต็มใจที่จะเชื่อฟัง

3. ติดตามพระเยซู

มัทธิว 4 : 20-22

ลูกา 9 : 1-6, 57-62

เมื่อพระเยซูทรงเรียกยากอบและยอห์นนั้น เราจะสังเกตว่า “ในทันใดนั้นเขาทั้งสอง

ก็ละเรือและลาบิดาของเขาตามพระองค์ไป” มัทธิว 4 : 22 นี่คือการกระทำที่พระเจ้าพอพระทัย บ่อยครั้งที่เราไม่ได้เติบโตขึ้นในองค์พระผู้เป็นเจ้าหรือเป็นพระพรต่อคนอื่นได้นั้น เพราะความเชื่อขาในการเชื่อฟัง เราสามารถแสดงการเชื่อฟังโดยทันทีได้ โดยการถ่อมใจและยินดีทำตามน้ำพระทัยของพระเจ้า

พระเจ้าไม่ได้สัญญาว่าจะให้ผู้ที่ติดตามพระองค์มีความมั่งคั่งทางการเงิน แต่ทรงสัญญาว่าจะทรงประทานสิ่งที่จำเป็นทุกอย่างให้แก่เรา (ขอให้คนหนึ่งอ่าน มัทธิว 6: 33) และไม่ได้ทรงสัญญาว่าทุกคนที่รับใช้พระองค์จะมีความสุขสบาย บางครั้งอาจจะต้องเผชิญกับความทุกข์และการต่อต้าน เพราะพระนามของพระองค์

เมื่อพวกเขาถูกส่งออกไปประกาศข่าวประเสริฐและรับใช้คนอื่น ก็ได้รับการสอนว่าให้พึ่งอาศัยในการจัดเตรียมของพระเจ้า พระเยซูคริสต์สั่งพวกเขาว่า อย่าเอาอะไรไปใช้ตามทาง (ขอให้คนหนึ่งอ่าน ลูกา 9 : 3-5) เอาความไว้วางใจพระเจ้า เป็นแสงนำทางการจัดเตรียมของพระเจ้า และเสริมสร้างความเชื่อและผู้ที่ให้ความช่วยเหลือแก่ผู้รับใช้จะได้รับพระพร

พระเยซูทรงเตรียมใจของพวกเขาสาวกที่จะต้องเผชิญกับการขัดขวางด้วย ทรงตรัสกับพวกเขาว่า อย่าประหลาดใจ ถ้าพบคนที่ไม่ยอมฟังข่าวประเสริฐ ขอแต่ให้เชื่อฟังและให้คนมีโอกาสได้ฟังข่าวประเสริฐเท่านั้น ส่วนเขาจะรับหรือไม่ยอมรับนั้น ขึ้นอยู่กับ การตัดสินใจของแต่ละคน

หลายคนมีความเข้าใจเรื่องการติดตามพระเยซูแตกต่างกันไป พระเยซูทรงมีสาวกที่มีความร้อนรนกระตือรือร้น แต่ไม่เข้าใจความหมายของการเป็นสาวกที่แท้จริง เมื่อพระองค์กับเหล่าสาวกกำลังเดินทางไป มีคนหนึ่งทูลพระองค์ว่า “พระองค์เสด็จไปทางไหน ข้าพระองค์จะตามพระองค์ไปทางนั้น” ลูกา 9 : 57

สาวกในสมัยนี้ หลายคนมีลักษณะคล้ายกับสาวกคนนี้ เขาทั้งหลายมีความกระตือรือร้นในการเป็นคริสเตียน แต่ไม่ได้คิดถึงว่าจะต้องได้รับความทุกข์ลำบาก เปาโลบอกกับทิโมธีว่าให้เขาทนต่อการยากลำบากด้วยกันกับทหารที่ดีของพระเยซูคริสต์ 2 ทิโมธี 2 : 3 พระเยซูทรงเรียกให้คนหนึ่งติดตามพระองค์ไป เขาก็มีความยินดีที่จะติดตามพระองค์ แต่จะขอทำบางอย่าง ให้เสร็จเรียบร้อยเสียก่อน อ่านลูกา 9 : 59 การติดตามพระเยซู หมายถึง การเอาพระองค์มาก่อนสิ่งอื่น ไม่มีสิ่งใดสำคัญเท่ากับการทำตามน้ำพระทัยของพระเจ้า

พระเยซูไม่ต่อต้านการให้ความนับถือต่อครอบครัว ความหมายของคำว่า “ขอไปฝังศพที่บิดา” ในสมัยของพระเยซู ไม่ใช่เป็นการไปทำธุระเรื่องการฝังศพของบิดา แต่หมายถึงการขอไปอยู่กับบิดา รอจนกว่าบิดาสิ้นชีวิตเสียก่อนแล้วจึงจะละไปได้ นั่นหมายความว่า อาจจะต้องรออีกหลายปี จึงจะสามารถไปรับใช้พระเจ้าได้

คำถาม “การรับใช้พระเจ้ากับการทำบางอย่างเพื่อครอบครัวจะต้องแบ่งแยกกันเสมอใช่หรือไม่”

สาวกคนที่สามเข้ามาหาพระเยซู ในลักษณะว่ายอมครั้งหนึ่ง ไม่ยอมครั้งหนึ่ง (ขอให้คนหนึ่งอ่าน ลูกา 9 :61-62) พระเยซูไม่ทรงชื่นชมกับการยอมแต่ปากเท่านั้น

การทดสอบการเป็นสาวกประการแรกคือ เรายินดีที่จะให้พระเยซูมาเป็นพี่น้องหนึ่งเหนือทุกสิ่งได้หรือไม่ เพราะเป็นทางเดียวเท่านั้นที่พระองค์จะสามารถทำให้เราเป็นไปตามที่พระองค์ทรงต้องการให้เราเป็นได้

ประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน

จะมีใครอีกที่เราจะเอาเป็นแบบอย่างได้ดีเท่ากับพระเยซูคริสต์ ยิ่งเราเข้าใจพระองค์มากเท่าไร เรายิ่งจะได้รับความดีงามและความยิ่งใหญ่จากพระองค์มากเท่านั้น เราไม่สามารถเข้าใจพระลักษณะของพระเยซูได้ทั้งหมดแต่ว่าการเลียนแบบพระองค์จะทำให้เรามีความชื่นชมยินดี

ในการเป็นสาวกนั้น ประการแรก จะต้องยอมเรียนรู้ทางของพระเจ้า จากพระเยซูคริสต์ พระเจ้าจะไม่หันหนีผู้ที่แสวงหาด้วยความถ่อมใจ คนที่คิดว่าตนเองรู้ทุกสิ่งแล้วเท่านั้นที่จะไม่ได้รับอะไรเลย

ถ้าคุณรู้สึกว่าเป็นคนธรรมดาๆ ก็คืออยู่ ไม่คิดอะไรที่พวกสาวกจะคิดถึงตัวเองเช่นนั้นด้วย ที่จริงพวกเขาก็เป็นคนธรรมดาแต่มีโอกาสใกล้ชิดกับพระเมสสิยาห์ ซึ่งไม่ใช่คนธรรมดา ไม่ใช่สิ่งผิดปกติที่บางครั้งเราอาจจะรู้สึกว่าเป็นผู้เล็กน้อยไร้คุณค่าแต่เวลานี้เราเป็นบุตรของพระเจ้าแล้ว 1 ยอห์น 3 : 2 เราจะต้องรักษาความรู้สึกต่อตัวเองให้สมดุลกันเสมอ

พระเยซูสามารถใช้วิธีอื่น ในการประกาศข่าวประเสริฐออกไปทั่วโลก แต่พระองค์ทรงเลือกวิธีใช้พวกสาวก ทำให้เรามีความหวังเพราะพระเจ้าไม่ได้เปลี่ยนวิธีการของพระองค์ ยังทรงมีพระประสงค์ที่จะใช้เราแต่ละคน เมื่อเราดำเนินอยู่ในทางของพระเจ้า

ผู้ที่ต้อนรับพระเยซูคริสต์ทุกคนถูกเรียกว่าเป็นสาวกของพระองค์ เราจะต้องเรียนรู้การมีชีวิตที่เต็มไปด้วยความรัก ในที่ทำงาน ในโรงเรียน และในที่อื่นๆ แต่บางคนอาจจะถูกเรียกให้เป็นผู้รับใช้เต็มเวลา จงเปิดใจ ถ้านี่เป็นน้ำพระทัยของพระเจ้า พระองค์จะทรงทำให้คุณมีความมั่นใจ ไม่ใช่ทุกคนจะถูกเรียกให้เป็นผู้รับใช้เต็มเวลา แต่ทุกคนที่ถูกเรียกให้มาเชื่อในพระเยซู รับการทรมานให้รับใช้พระองค์ คำทรมานที่ว่า “เราจะตั้งท่านให้เป็นคนหาคนตั้งหาปลา” นั้นไม่ใช่ต้องรออีกนานหรือรอให้แก่ก่อน เวลานี้เป็นเวลาที่พระเจ้าทรงต้องการใช้เรา อธิษฐานขอความกล้าและฤทธิ์อำนาจในการรับใช้ พระองค์เสียดังแต่เวลานี้ หรือไม่ต้องรอนกว่ามีจิตวิญญาณที่ดีพอที่พระเยซูจะใช้ได้ แต่จงเชื่อว่าพระเจ้าจะทรงใช้ไม่ว่าคุณจะรู้สึกอย่างไรก็ตาม

จงต่อต้านการแก้ตัวเหมือนกับการต่อต้านโรคระบาด พระเจ้าไม่ประสงค์คำแก้ตัวแต่ทรงต้องการการยอมจำนนอย่างง่ายและจริงจัง

การยอมจำนนเริ่มต้นที่การยอมรับสภาพบาป กลับใจใหม่ ถ้าคุณยังไม่ได้เป็นสาวกของพระเยซู เวลานี้เป็นเวลาที่ดีที่สุดสำหรับคุณ

กิจกรรม

แจกกระดาษ ดินสอ ให้ฟังข้อความต่อไปนี้ให้ดี แล้วเติมข้อความตามความคิดของเขา

ลงบนกระดาษเป็นส่วนตัว

1. การมีชีวิตที่สามารถดึงดูดใจคนให้มาเชื่อพระเยซู นั้นจะต้อง....
2. ถ้าจะติดตามพระเยซูอย่างใกล้ชิด นั้นจะต้อง.....

จบด้วยการอธิษฐานด้วยกัน

คำถามเพื่ออภิปราย

“การเป็นสาวกมีความหมายอย่างไร คนส่วนมากมักจะให้คำแก้ตัวอย่างไรบ้างที่จะไม่รับใช้พระเจ้า”

บทที่ 5 ฤทธิ์อำนาจที่ไม่จำกัด

เป้าหมาย เพื่อจะศึกษาถึงฤทธิ์อำนาจของพระเยซู เนื้อความเจ็บป่วย เนื้อธรรมชาติ เนื้อวิญญาณชั่วและความตาย เพื่อเกิดความมั่นใจว่า พระเยซูสามารถช่วยเราให้พ้นจากปัญหาทุกอย่างได้

ข้อพระคัมภีร์ มาระโก 4 : 35-41, 9: 14-27 ลูกา 7 : 1-10, 8 : 41, 49-56

ข้อท่องจำ “พระเยซูได้ทรงกระทำหมายสำคัญอื่นๆอีกหลายประการต่อหน้าสาวกเหล่านั้น ซึ่งไม่ได้บันทึกไว้ในหนังสือเล่มนี้ แต่การที่ได้บันทึกเหตุการณ์เหล่านี้ไว้ ก็เพื่อท่านทั้งหลายจะได้เชื่อว่าพระเยซูทรงเป็นพระคริสต์พระบุตรของพระเจ้า และมีความเชื่อแล้วท่านก็จะมีชีวิตโดยพระนามของพระองค์” ยอห์น 20: 30-31

อุปกรณ์การสอน บัตรแข็งขนาด 3x5 กระดาษที่เขียนข้อพระคัมภีร์ไว้แล้ว กระดาษ ดินสอ กระดาน พระคัมภีร์ แบบฝึกหัด

กิจกรรม

แจกบัตรแข็งและดินสอให้ผู้เรียนแต่ละคน ขอให้เขาเขียนคำจำกัดความของคำว่า “อำนาจ” เสร็จแล้วให้เก็บกระดาษและอ่านให้ชั้นเรียนฟัง

คำนำสู่บทเรียน

(เริ่มต้นด้วยการทำกิจกรรมนำความคิด) เมื่อพูดถึงคำว่า “อำนาจ” คนส่วนมากมักจะคิดถึงความสามารถพิเศษ ที่สามารถยกของหนักๆ เป็นคนแข็งแรงที่มีกล้ามเนื้อมัดๆบางคนก็เข้าใจว่าหมายถึงคนที่มีเงินมากๆ เรารู้ว่าพระเยซูไม่เคยมีประวัติว่าเคยเป็นนักยกน้ำหนักหรือเป็นเจ้านายผู้วางอำนาจแม้ว่าพระองค์จะเคยออกคำสั่ง แต่ไม่ได้เป็นการใช้อำนาจบังคับ พระเยซูไม่เคยใช้เงินซื้อคน ถึงกระนั้นพระเยซูยังทรงเป็นผู้มีอำนาจเหนือมนุษย์ทุกคน อำนาจที่แท้จริงนั้น ไม่ใช่พลังทางกายหรืออิทธิพลทางการเมืองหรืออิทธิพลทางการเงิน เพราะอำนาจเหล่านี้ วันหนึ่งจะสูญหายไป พระเยซูสอนให้เรารู้จักอำนาจที่แท้จริง

โดยชีวิตและพระราชกิจของพระองค์

อำนาจที่สามารถคงอยู่ตลอดไปมาจากเบื้องบน ผู้ที่เป็นคนของพระเจ้าไม่ต้องมีความวิตก พระเจ้าทรงจัดเตรียมอำนาจที่จะช่วยให้เรามีชัยชนะ ในการดำเนินชีวิตคริสเตียน ไว้สำหรับทุกคน

ศึกษาพระคัมภีร์

ลูกา 7 : 1-10

1. อำนาจเหนือความเจ็บป่วย

ในโลกนี้มีน้อยคนที่จะสามารถพูดได้ว่า “ฉันไม่เคยเจ็บป่วยเลย แม้แต่วันเดียวตลอดชีวิต” เราส่วนมากรู้ถึงความเจ็บปวดและความทุกข์ทรมาน

เรามักจะไม่ค่อยสนใจกับความเจ็บป่วยมากนักจนกว่าสิ่งนั้นจะเกิดขึ้นกับตัวเองแล้วจะเริ่มถามคำถามว่า เพราะอะไร นานเท่าไรและเมื่อไรจะหาย

พระเยซูไม่ใส่ใจคนแปลกหน้าของคนเจ็บคนป่วย เพราะทรงออกไปช่วยเหลือคนเหล่านั้น อยู่เสมอ ทรงรักษาแม้แต่โรคที่ธรรมเนียมปฏิบัติห้ามไม่ให้ใครแตะต้อง เช่น โรคเรื้อน เป็นต้น (ขอให้คนหนึ่งอ่าน ลูกา 5 : 12-13)

อำนาจและการทำอัศจรรย์ของพระเยซู ทำให้เรามีความหวังแสดงให้เรารู้ว่ามีผู้หนึ่งที่ห่วงใย เข้าใจและรักษาเราให้หาย

เรื่องคนรับใช้ของนายร้อยที่บันทึกไว้ใน ลูกา 7 : 1-10 แสดงให้เราเห็นฤทธิ์อำนาจการรักษาโรคของพระเยซู ขณะที่พระเยซูเสด็จไปถึงเมืองคาเปอรนาอุม ได้ทราบข่าวว่าทาสของนายร้อย ผู้หนึ่งเกือบจะตายแล้วจากผู้ส่งข่าวที่นายส่งมา แสดงให้เห็นความสำคัญของผู้ที่เกี่ยวข้องกับคนป่วย เขาจะทูลความ ต้องการขอความช่วยเหลือ จากพระเยซู

คำถาม “ทำไมบางคนไม่สนใจหรือไม่เอาใจใส่ต่อคนเจ็บป่วย”

ขณะที่พระเยซูกำลังจะไปช่วยรักษาคนป่วยนั้น เพื่อนฝูงของนายร้อยได้ห้ามไม่ให้พระองค์ไป เพราะนายร้อยรู้สึกว่าตนไม่คิดพอที่จะต้อนรับพระเยซูเข้ามาในบ้านของเขาเพียงแต่ขอร้องให้พระเยซูตรัสสั่ง ให้โรคนั้นหาย ทาสของเขา ก็จะหาย โดยที่พระเยซูไม่ต้องลำบากเดินทางไป

ความเชื่อและความถ่อมใจของนายร้อยได้รับการตอบสนองจากพระเยซู เมื่อผู้สื่อข่าวเดินทางกลับบ้าน ทาสของนายร้อยก็หายเป็นปกติ

“ฝ่ายคนที่รับใช้มานั้น เมื่อกลับไปถึงตึกก็ได้เห็นทาสนั้นหายเป็นปรกติแล้ว” ลูกา 7 : 10
เชื้อของโรคนั้นไม่ถูกกันกับฤทธิ์อำนาจของพระเยซู พระวาตะของพระเจ้าที่ทรงเนรมิตสร้าง
โลกสามารถห้ามและรักษาความเจ็บป่วยได้ พระเยซูไม่ทรงเปลี่ยนแปลง(ขอให้คนหนึ่งอ่าน
ฮีบรู 13 : 8) อำนาจในการรักษาโรคยังมีไว้สำหรับเราในสมัยนี้ด้วย ด้วยรอยแผลเย็บที่หลัง
ของพระเยซู รักษาเราให้หาย 1 เปโตร 2 : 24

2. อำนาจเหนือธรรมชาติ

มาระโก 4 : 35-41

ในตอนเย็นวันหนึ่งขณะที่พวกสาวกกำลังพายเรือข้ามฝั่ง ได้เกิดพายุใหญ่ขึ้นอย่างกระทันหัน
เพราะทะเลสาบกาลิลีถูกล้อมรอบไปด้วยภูเขา จึงมีการเปลี่ยนแปลงของอากาศรวดเร็วมาก
พระเยซูทรงเหนื่อยอ่อนมาก จึงทรงนอนหลับสนิทอยู่ที่ท้ายเรือ ในขณะที่เกิดพายุ พวกสาวกก็
ตกใจกลัวมาก เพราะรู้ถึงอันตรายที่จะเกิดขึ้นและล้มคิดไปว่าขณะนั้นยังมีผู้หนึ่งที่มีอำนาจ
เหนือธรรมชาติอยู่ในเรือกับพวกเขาด้วย

กิจกรรม

ขอให้บางคนเป็นพยานถึงประสบการณ์ส่วนตัว ในลักษณะคล้ายกับพวกสาวก ให้พูดถึง
ความรู้สึกในขณะนั้นและการช่วยเหลือหรือรอดพ้นจากสิ่งเหล่านั้นว่าเป็นอย่างไร และทำทาย
หนุนใจให้ทุกคน ฟังอาศัยในองค์พระผู้เป็นเจ้า เมื่อต้องเผชิญกับมรสุมร้ายของชีวิต

เมื่อพระเยซูตื่นขึ้นก็รับระงับเหตุการณ์ทันที องค์พระผู้เป็นเจ้าไม่เคยระงับตกใจกลัว
หรือวิงหนีปัญหา แต่ทรงแก้ไขเหตุการณ์ด้วยสิทธิอำนาจของพระองค์

“พระองค์จึงทรงตื่นขึ้นห้ามลมและตรัสแก่ทะเลว่า จงสงบเงียบซิ แล้วลมก็หยุด คลื่นก็สงบ
เงียบทั่วไป” มาระโก 4 : 39

สิ่งนี้แสดงให้เห็นว่า ธรรมชาติไม่ใช่สิ่งที่มีอำนาจสูงสุดหรือควบคุมไม่ได้ พระเจ้า
ทรงสร้างโลกและธรรมชาติ ดังนั้นทุกสิ่งต้องอยู่ภายใต้อำนาจของพระองค์(ขอให้คนหนึ่งอ่าน
สดุดี 24 : 1-2)

แต่น่าเสียดใจที่โลกนี้ต้องได้รับความเสียหายเพราะบาป สรรพสิ่งที่ทรงสร้างไว้นั้นคร่ำ
ครวญและรอคอยการเสด็จมาของพระบุตรของพระเจ้า โรม 8 : 19,22 เราจะเห็นการคร่ำครวญ
ของธรรมชาติได้ ในการเกิดภัยธรรมชาติต่างๆ เช่น พายุทอนาโด อุทกภัยและแผ่นดินไหว เป็น
ต้น แม้ว่าพระเจ้าจะทรงทราบถึงสิ่งเหล่านี้ ก็ไม่เป็นการถูกต้องที่จะกล่าวหาว่า สิ่งเหล่านั้น
เกิดขึ้นเพราะการกระทำของพระเจ้า พระราชกิจของพระเจ้าคือ การควบคุมและปราบธรรมชาติ

คำถาม “ธรรมชาติจะได้รับการปลดปล่อยได้อย่างไร”

ธรรมชาติอาจจะดูเหมือนว่าเป็นสิ่งที่น่ากลัวเมื่อคิดถึงอำนาจของมัน แต่เราไม่ต้องกลัว เราต้องเชื่อว่าพระเจ้าทรงเป็นผู้ควบคุมทุกสิ่ง ไม่มีอะไรเกิดขึ้นกับเราโดยบังเอิญ เมื่อมีพระเยซูในชีวิต เรารู้ว่าพระองค์ทรงอยู่ด้วยและจะทรงช่วยเราในเวลาที่มีภัยทางธรรมชาติ ฤทธานุภาพทั้งสิ้น ได้ถูกมอบไว้กับพระองค์แล้ว มัทธิว 28 : 18

3. อำนาจเหนือผี

มาระโก 9 : 14-27

คำถาม “ทำไมพระเยซูต้องเผชิญหน้ากับผีร้ายหลายต่อหลายครั้ง”

ในข่าวประเสริฐได้เห็นว่า อำนาจแห่งบึงไฟนรก ไม่สามารถเทียบเท่าพระบุตรของพระเจ้าได้ ทุกครั้งที่พระเยซูเผชิญหน้ากับอำนาจแห่งนรกนั้น ซาตานได้รับความอับยศ

พระเยซูไม่เคยหวั่นกลัว คนที่ถูกผีเข้า ทรงรู้ว่าฤทธิ์อำนาจของพระเจ้ายิ่งใหญ่กว่าอำนาจของความมืด (ขอให้คนหนึ่งอ่าน 1 ยอห์น 4 : 4) พระเยซูอยู่ที่ไหนผีจะต้องร้องด้วยความเกรงกลัว พระเยซูทรงตรัสสั่งผีอย่างสั้นๆและตรงจุด แม้ว่าผีบางคนจะยอมรับว่าพระเยซูทรงเป็นพระบุตรของพระเจ้า พระเยซูทรงคิดว่าให้มันเจียบ เพราะพระองค์ไม่ต้องการให้มันพูด

วันหนึ่งเมื่อพระเยซูเสด็จมาจากภูเขาก็ได้พบชายที่ถูกผีหนุนนวกเข้าสิง มาระโก 9 : 17 เมื่อคนนำชายคนนั้นมาหาพระเยซู มันก็สำแดงฤทธิ์ของมันออกมา (ขอให้คนหนึ่งอ่าน มาระโก 9 : 20-22 ซาตานเกลียดชังคุณและมีแผนการณ์อันชั่วร้ายสำหรับชีวิตของคุณ ให้สังเกตความทุกข์ทรมานที่ชายหนุ่มคนนั้นได้รับ คือ ผีร้ายทำให้เขาล้มลงชักคั่นเป็นอันมาก มีน้ำลายฟูมปาก เป้าหมายของซาตานต่อมนุษย์แตกต่างจากพระประสงค์ของพระเจ้า มันเป็นขโมยที่มากเพื่อมาและทำลาย ยอห์น 10 : 10

กิจกรรม

ให้ผู้เรียนทำแบบฝึกหัดเพื่อเสริมคำอธิบาย

พระเยซูไม่ได้ขับผีออกจาก ชายหนุ่มคนนั้นทันที เพราะทรงต้องการให้บิดาของชายที่ถูกผีเข้ามีความเชื่อ เขาถามพระเยซูว่า “ถ้าท่านสามารถช่วยได้ ขอท่าน โปรดกรุณาเถิด” พระเยซูทรงตรัสทำหาย ให้เขาเกิดความเชื่อว่า “ถ้าช่วยได้นะหรือ ใครเชื่อก็ทำให้ได้ทุกสิ่ง” มาระโก 9 : 23 เมื่อคุยกันนิดหน่อยแล้ว พระองค์ก็สั่งผีออกจากชายหนุ่มคนนั้นทันที

เมื่อพระเยซูทรงเห็นประชาชนกำลังวิ่งเข้ามา พระองค์ตรัสล้าทับศิโยโครกนั้นว่า “อ้ายผีใบ้
หูหนวก เราสั่งเอ็งให้ออกมาจากเขา อย่าได้กลับเข้ามาอีกเลย” มาระโก 9 : 25

ในพระคัมภีร์ไม่มีที่ไหนที่บอกว่าพระเยซูทำการทรมานผีและก็ไม่มีที่ไหนที่บอกว่าคนที่
เชื่อพระเจ้าถูกผีเข้า เราไม่ต้องมีความกลัวต่อวิญญาณชั่ว

4. อำนาจเหนือความตาย

ลูกา 8 : 41-42, 49-56

พระคัมภีร์กล่าวว่า ความตายคือ ศัตรูของมนุษย์ (ขอให้คนหนึ่งอ่าน 1 โครินธ์ 15 : 26) ไม่มี
ใครอยากตายแม้ว่าความตายจะเป็นสิ่งธรรมดาของชีวิต ความตายมีอำนาจเหนือมนุษย์ทุกคน

คนเรามีท่าทีต่อความตายแตกต่างกันไป คนบางกลุ่มพยายามจะไม่คิดถึงความตายและไม่
อยากพูดถึงมัน เหมือนกับว่าความตายไม่มี คนบางพวก เช่นพวกอียิปต์สมัยโบราณ เน้นถึง
ความสำคัญของความตาย คำจารึกที่หลุมฝังศพของฟาโรห์ แสดงถึงอิทธิพลแห่งความตายที่
ครอบงำอยู่ในจิตใจของคนทั้งหลาย

คำถาม “ทำไมเราไม่ชอบพูดถึงเรื่องความตาย”

พระคัมภีร์กล่าวว่า พระเยซูได้มาบังเกิดเป็นเนื้อหนังเพื่อ “ชิมความตาย” แทนมนุษย์ทุกคน
(ขอให้คนหนึ่งอ่าน ฮีบรู 2 : 9, 14-15) การวายพระชนม์บนไม้กางเขนทำให้พระองค์มีชัยต่อ
ซาตาน เพราะฉะนั้นเราไม่ต้องกลัวความตาย พระเยซูได้ถอนเอาเหล็กในของความตายทิ้ง
ไปแล้ว 1 โครินธ์ 15 : 56 โดยอภัยโทษบาปให้แก่เรา และเตรียมเราสำหรับแผ่นดินสวรรค์
ลูกสาวของไยรัสซึ่งเป็นนายธรรมศาลาป่วยหนักเกือบจะตาย ไยรัสได้กราบอ้อนวอนให้
พระเยซูเสด็จไปถึง ก็ปรากฏว่าลูกสาวของไยรัสได้ตายเสียแล้ว

เมื่อพระเยซูได้ยืน จึงตรัสกับเขาว่า “อย่ากลัวเลย จงเชื่อเท่านั้นและลูกจะหายดี” ลูกา 8 : 50

เป็นการยากที่จะเชื่อ เมื่อเห็นว่าเป็นสิ่งตรงกันข้ามกับความเป็นจริง พระเยซูทรงแสดงให้เห็นว่า
ทรงมีอำนาจเหนือความตายแต่ปฏิบัติการตอบสนองก็คือ การไม่เชื่อ “คนทั้งปวง
ก็พากันหัวเราะเยาะพระองค์เพราะเขารู้ว่าเด็กนั้นตายแล้ว” ลูกา 8 : 53

พระเยซูไม่ได้จัดให้มีการอธิษฐาน ไตร่รุ่งหรือพยายามให้มีความเชื่อ แต่ทรงตรัสสั่งเท่านั้นว่า
“ลูกเอ๋ย จงลุกขึ้นเถิด” เมื่อเด็กคนนั้นลุกขึ้น คนอื่นๆก็พากันประหลาดใจที่มีการเป็นขึ้นมา

ประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน

การมีชีวิตอยู่ในโลกนี้ จะต้องรู้จักกับความเจ็บปวดและความเศร้าโศก แต่นี้ไม่ควรจะเป็นเหตุทำให้เราท้อแท้ แต่ควรจะหันเข้าหาและยอมจำนนต่อผู้ที่สามารถเอาชนะสิ่งเหล่านั้นได้

พระเยซูมีอำนาจเหนือความเจ็บป่วยทรงต้องการให้เราใช้ฤทธิ์อำนาจนี้ รักษาคนเจ็บป่วยให้หาย ถ้ามีโอกาสให้วางมือบนผู้ที่ต้องการการช่วยเหลือและขอพระเยซูรักษาเขาให้หาย ถ้าคุณป่วยอย่าตกใจหรือหมดหวังมอบปัญหาทั้งหมดแก่องค์พระผู้เป็นเจ้า พระองค์ทรงมีวิธีที่จะช่วย “ผู้ที่รักพระองค์ให้เกิดผลดีในทุกสิ่ง” โรม 8 : 28

เรื่องฤทธิ์เดชและการอัศจรรย์ที่อยู่ในพระคัมภีร์ ไม่ใช่เป็นเรื่องน่าหรือเป็นเหตุการณ์ในอดีตเท่านั้น เรื่องฤทธิ์เดชในการรักษาโรค ยังเป็นของประทานที่พระเยซูทรงประทานให้แก่พระกายของพระองค์ คือ คริสตจักรอีกด้วย

พระคัมภีร์สอนให้เราเสนอความต้องการและขอจากพระเจ้า เราสามารถอธิษฐานขอให้พระเจ้าทรงช่วยและปกป้องเราให้รอดจากภัยทางธรรมชาติได้ เพราะพระเจ้าทรงเป็นพระเจ้าผู้สร้างโลกนี้ ในภาวะที่จำเป็นพระเยซูสามารถเปลี่ยนสถานการณ์จากร้าย ให้กลายเป็นดีได้ อย่างที่พระองค์ได้ทรงช่วยพวกสาวก ในสมัยก่อน

แม้ว่าการถูกผีเข้า จะไม่เป็นเรื่องผิดปกติในโลกปัจจุบัน เราอาจจะไม่เคยพบปะกับสิ่งเหล่านั้น หรือถ้าเกิดว่าต้องเผชิญ เราไม่ต้องหนีด้วยความกลัว ให้เราใช้ฤทธิ์อำนาจที่พระเยซูประทานให้ต่อสู้กับศัตรูไม่ควรทำเพื่อเป็นการโอ้อวดแต่เพื่อช่วยผู้ที่ถูกผูกมัดอยู่ให้เป็นอิสระและเป็นที่ยกย่องเกียรติแต่พระเจ้า

ความตายเป็นสิ่งที่แน่นอน มีคำกล่าวว่า “วันนี้เราอยู่ที่นี้ ไม่รู้พรุ่งนี้จะอยู่ที่ไหน” การจะเป็นอยู่หรือตายไปก็ไม่เป็นไร ถ้าเรารู้จักพระเยซู เพราะเรารู้ว่าเมื่อตายแล้วจะได้ไปอยู่กับองค์พระผู้เป็นเจ้า พระองค์ทรงใช้ฤทธิ์อำนาจเหนือความตาย เพื่อเราจะไม่ต้องกลัวความตาย จงเอาใจใส่ที่จะมีชีวิตอยู่เพื่อองค์พระผู้เป็นเจ้า และวางใจในการดูแลรักษาของพระองค์ การมีชีวิตอยู่เพื่อพระคริสต์เป็นการเตรียมตัวที่ดีที่สุด ในการเผชิญความตาย

การรู้ถึงเรื่องฤทธิ์อำนาจของพระคริสต์นั้นจะไม่มีประโยชน์อะไร ถ้าเราไม่รู้จักพระองค์
คุณรู้จักกับพระเยซูเป็นส่วนตัวหรือยัง ถ้ายัง วันนี้เป็นโอกาสที่ดีที่สุดที่คุณจะพบกับ
พระองค์ได้

กิจกรรม

เมื่อทบทวนถึง ฤทธิ์อำนาจเหนือความตาย ธรรมชาติและเหนือผี ทำการท้าทาย หนุนใจให้
ผู้เรียนมีความไว้วางใจในพระเยซู สำหรับชีวิตของเขาและคนที่เขารัก ให้ปิดโดยการ
อธิษฐานเพื่อผู้ที่มีปัญหาและผู้ที่สนใจ

คำถามเพื่อการอภิปราย

“เรามีหลักประกันอะไร เมื่อต้องเผชิญกับปัญหาและเราควรจะมีทำอย่างไร ถ้าพระเจ้า
ไม่ได้ทำอย่างที่เราคาดหวังไว้”

บทที่ 6 สิ่งที่สำคัญในชีวิต

เป้าหมาย เพื่อจะเข้าใจพระลักษณะของพระเยซูโดยคำอุปมาเรื่องเถาองุ่นและกิ่งองุ่น เพื่อจะแสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์นั้น โดยการเกิดผลฝ่ายวิญญาณ

ข้อพระคัมภีร์ ยอห์น 15 : 1-17

ข้อท่องจำ “เราเป็นเถาองุ่น ท่านทั้งหลายเป็นแขนง ผู้ที่เข้าสนิทอยู่ในเราและเราเข้าสนิทอยู่ในเขา ผู้นั้นก็จะเกิดผลมาก” ยอห์น 15:5

อุปกรณ์การสอน กระดาษ ดินสอ กระดาษ พระคัมภีร์ แบบฝึกหัด

กิจกรรม

คำถาม “การเกิดผลเพื่อองค์พระผู้เป็นเจ้าหมายความว่าอะไร ให้ตอบคำถามและอภิปรายถึงการเติบโตในการดำเนินชีวิตคริสเตียนและการเกิดผลที่จะคงอยู่ตลอดไปเป็นนิรันดร์”

คำนำสู่บทเรียน

สุภาพสตรีผู้หนึ่งได้เป็นพยานถึง ฤทธิอำนาจที่ทำให้ชีวิตของเขาเปลี่ยนแปลง โดยความฝันในฝันนั้นบอกว่า เขาตายและได้ไปอยู่สวรรค์ ทุกสิ่งปรกติดี...แต่ลึกๆ ในใจเขารู้ว่ายังบกพร่องอยู่ ตอนแรกยังไม่ได้พบกับพระเยซู แต่ต่อมาภายหลังเขาเห็นพระเยซูกำลังเดินมาหา แทนที่จะเห็นแวตาคาที่เต็มไปด้วยความชื่นชมยินดีและความสุขแต่กลับเห็นแววพระเนตรที่เต็มไปด้วยความผิดหวัง และได้ยินเสียงพระองค์ตรัสว่า “มีแต่ใบ มีแต่ใบ” ในทันใดเขาก็ตกใจตื่นและความฝันนั้นได้ทิ้งแทงใจขอเขา เขาได้ชื่อว่าเป็นคริสเตียน แต่ไม่เกิดผลอะไรเลย สิ่งที่เขาได้ถวายต่อพระเจ้าก็มีแต่ใบเท่านั้น การเกิดผลเพื่อพระเยซูไม่ใช่สิ่งที่จะเลือกทำเองได้ การทำให้พระเจ้าพอพระทัยนั้นเราจะต้องเข้าสนิทอยู่ในพระองค์และเกิดผลเป็นที่ถวายเกียรติแด่พระเจ้า

การเกิดผลไม่ใช่สิ่งที่เราจะพยายามทำตัวเอง เมื่อเรามองดูผลของมะม่วง เราเห็นเหงื่อของมันเป็นเพราะความเหนื่อยที่พยายามทำให้ตัวเองโตขึ้นใหม่ ไม่แน่นอน มันเพียงแต่ติดอยู่กับเถาและรับเอาแสงของดวงอาทิตย์และดราบ ใดที่มันยังติดอยู่กับที่คำจุนชีวิตมันก็จะเจริญเติบโตและเกิดผล

ศึกษาพระคัมภีร์

1. แหล่งชีวิต

ยอห์น 15 : 1-4

ในหนังสือพระกิตติคุณยอห์น มีคำว่า “เราเป็นเหมือน” ถึง 7 ประการ เพื่ออธิบายถึงพระลักษณะของพระองค์ เช่น (ขอให้คนหนึ่งอ่าน ยอห์น 9 : 5, 10: 9,11) และในตอนี้พระเยซูทรงใช้คำเปรียบเทียบประการที่ 7 ที่บอกว่า “เราเป็นเถาองุ่นแท้”

คนที่มาฟังคำสอนของพระเยซู คู่้นเคยและรู้จักเถาองุ่นเป็นอย่างดี การอธิบายว่าพระองค์ทรงเป็นเถาองุ่นแท้ ก็เหมือนกับการอธิบายถึงฐานะการเป็นพระเมสสิยาห์ของพระองค์ ในสมัยพระคัมภีร์เดิม ประชาชาติอิสราเอล เป็นเถาองุ่นที่พระเจ้าทรงเลือกไว้ เพื่อแสดงให้เห็นถึง การดูแลรักษาที่เต็มไปด้วยความรักของพระองค์ แต่เมื่อถึงเวลาที่พระองค์จะให้เห็นผลที่ดีจากประชาชาติอิสราเอล กลับได้รับแต่ผลที่เน่าเสีย และกลายเป็นองุ่นป่า เพราะฉะนั้นพระเยซูทรงเป็นผู้ทำให้ พระประสงค์ของพระเจ้า สำหรับประชาชาติอิสราเอลสำเร็จ

การอธิบายพระองค์เองว่า ทรงเป็นเถาองุ่นแท้นั้นเป็นการประกาศว่าพระองค์ทรงเป็นแหล่งน้ำชีวิตของมนุษย์โลก พระเยซูได้ทรงมาแสดงให้เห็นว่า จะพบชีวิตฝ่ายวิญญาณได้ที่ไหน ถ้าไม่มีพระคริสต์ก็ไม่มีชีวิต (ขอให้คนหนึ่งอ่าน 1 ยอห์น 5 : 12) คำถาม “ทำไมคำกล่าวที่ว่า ถนนทุกสายนำไปสู่แผ่นดินสวรรค์นั้นเป็นคำกล่าวที่ไม่ถูกต้อง”

กิ่งไม่สามารถมีชีวิตอยู่ได้ ถ้าไม่ติดอยู่กับเถา เคยสังเกตดูสิ่งที่ถูกตัดหรือหักออกจากต้นไหม ตอนแรกอาจจะดูเหมือนว่าสดและมีขนาดเท่าเดิม แต่อีกไม่นานมันจะเหี่ยวแห้งและแตกหักไป กิ่งทุกกิ่งที่แยกออกจากต้นนั้นก็ต้องตายโดยไม่ต้องสงสัย

“จงเข้าสนิทอยู่ในเราและเราเข้าสนิทอยู่ในท่าน แขนงจะออกผลเองไม่ได้ นอกจากจะติดอยู่กับเถาฉันใด ท่านทั้งหลายจะเกิดผลไม่ได้ นอกจากจะเข้าสนิทอยู่ในเรานั้น”

ยอห์น 15 : 4 พระเยซูทรงเป็นแหล่งชีวิต เป็นไปไม่ได้ที่จะดำเนินชีวิตแบบคริสเตียนได้ ถ้าไม่ได้รับความรอดและฤทธิ์อำนาจจากพระเจ้า หลายคนพยายามมีชีวิตเพื่อพระคริสต์ที่จะต้องจบลงด้วยความสับสนและล้มเหลว พระคัมภีร์กล่าวว่า ถ้าไม่มีความเชื่อในพระคริสต์จะเป็นที่พอพระทัยของพระเจาก็ไม่ได้เลย ฮีบรู 11 : 6

กึ่งติดอยู่กับเถาหรือต้นเพื่อจะเกิดผล ถ้ากึ่งไม่เกิดผล ก็ไม่มีเหตุสมควรที่จะอยู่ที่นั่น กึ่งที่ไม่เกิดผลจะถูกตัดออกไป ให้คิดถึงข้อเท็จจริงอันนี้ดีๆ ถ้าเราที่ได้ชื่อว่าเป็นคริสเตียนและไม่เคยเกิดผลเลย ฤดูแล้วฤดูเล่าก็หมายความว่าเรากำลังอยู่ในอันตราย ที่จะถูกตัดออกจากเถา ผู้ที่มีชื่อว่าเป็นคริสเตียนแต่ไม่ยอมมีชีวิตเพื่อพระองค์ก็จะต้องถูกตัดออก ถ้าเรามีชีวิตเพื่อพระคริสต์ ชีวิตของเราจะเกิดผล ชาวสวนองุ่นในปาเลสไตน์จะลิดแขนงองุ่นในสวนของเขาในทุกๆปี กิ่งที่ตายและไม่เกิดผลจะถูกตัดออก เพื่อจะได้ไม่ต้องถูกคูดอาหารจากเถา ในทำนองเดียวกันองค์พระผู้เป็นเจ้า ทรงทำงานในชีวิตของเราเพื่อจะลิดแขนงชีวิตและนิสัย ที่พระองค์ไม่พอพระทัยออกไป ถ้าเราไม่ถูกลิดแขนงชีวิตของเราจะไม่เกิดผลเท่าที่ควร เมื่อได้รับการลิดแขนงแล้ว ก็ยังได้รับการชำระให้สะอาดในทุกๆวันด้วย พระเยซูตรัสว่า “ท่านทั้งหลาย ได้รับการชำระให้สะอาดแล้ว ด้วยถ้อยคำที่เราได้กล่าวแก่ท่าน” ยอห์น 15:3 การพยายามเป็นคนบริสุทธิ์และเกิดผล โดยไม่มีความปรารถนาหรือรับการสอนจากพระวจนะของพระเจ้า ก็เป็นความพยายามที่ไร้ประโยชน์ เราจำเป็นจะต้องมีพระคำ เพื่อการชำระให้สะอาดและการเติบโตฝ่ายวิญญาณ

2. เข้าสนิทอยู่กับแหล่งกำเนิด

ยอห์น 15 : 5-10

“ถ้าแยกจากเราแล้ว ท่านจะทำสิ่งใดไม่ได้เลย” ยอห์น 15 : 5 ถ้าเราเชื่ออย่างนี้ เราจะไม่มีอวดตัวและหยิ่งผยอง ยังมีบางคนคิดว่าเขาสามารถทำทุกสิ่งได้โดยไม่มีพระเยซู ก็จริงอยู่ที่นักค้นคว้านักวิจัยผู้ที่มีความสามารถพิเศษสามารถทำหลายสิ่งได้โดยไม่รักพระเจ้า แต่ความสำเร็จที่พระเยซูหมายถึงนั้นเป็นความสำเร็จในบั้นปลาย คือความสำเร็จนิรันดร์

เราอาจเป็นผู้ที่มีความสำเร็จในหลายสิ่ง ที่เราทำโดยไม่ต้องอาศัยความช่วยเหลือของพระเจ้า แต่สักวันหนึ่งคนที่ไม่ยอมรับพระเจ้าจะรู้ว่าความหมายของคำว่า ความสำเร็จตามความคิดของโลกกับพระเจ้านั้นแตกต่างกันมาก

บางคนต้องรับบทเรียนที่เจ็บปวด เช่น แชมสัน ด้วยเหตุที่เขาได้ฟังและเชื่อในกำลังความสามารถของเขาเอง ทำให้เขาประมาท แทนที่จะเป็นคนของพระเจ้าและเป็นแบบอย่างที่ดีของคนอิสราเอล แต่กลับไปใช้ชีวิตเป็นหนุ่มเจ้าสำราญและในที่สุดเขาได้ตกอยู่ในอ้อมแขนของผู้หญิงที่ไม่มีพระเจ้า ที่ได้ทำลายชีวิตของเขาในที่สุด เขากลาย

เป็นคนตาบอดและเป็นที่ย่ำยีของคนปาเลสไตน์ ทุกสิ่งที่เกิดขึ้นเพราะเขาได้วางใจ
ในตัวเองแทนที่จะวางใจในพระเจ้า (ขอให้คนหนึ่งอ่านผู้วินิจฉัย 16 : 19-21)

พระเจ้าทรงมีพระประสงค์ที่จะทำให้ชีวิตของเราเกิดผล เป็นที่ถวายเกียรติยศแด่
พระองค์ “พระบิดาของเราทรงได้รับเกียรติเพราะเหตุนี้คือ เมื่อท่านทั้งหลายเกิดผลมาก
ท่านก็เป็นสาวกของเรา” ยอห์น 15 : 8

เคล็ดลับที่จะทำให้ชีวิตคริสเตียนเกิดผลก็คือ คำว่า “เข้าสนิท” ถ้าเรามีความเข้าใจในคำ
ว่า เข้าสนิทอยู่ในพระเยซู เราก็ดำเนินอยู่ในทางที่จะนำไปสู่การเกิดผล

การเข้าสนิทอยู่ในองค์พระผู้เป็นเจ้าไม่ได้หมายความว่า เราได้รับความรอดโดย
ความสามารถของเราเอง แต่โดยพระคุณของพระเจ้า พระองค์ทรงชูเราขึ้น หน้าที่ของ
เราที่จะต้องทำก็คือ ตอบสนองต่อพระเมตตาคุณนั้น เพราะฉะนั้นการเข้าสนิทอยู่ใน
พระเยซูคริสต์ก็คือ การรักและยอมเชื่อฟังพระองค์

กิจกรรม

ให้เขียนถึงการเข้าสนิทอยู่ในพระคริสต์ 3 ประการลงบนกระดานดังนี้

1. มีความสัมพันธ์กับพระคริสต์
2. มีความเข้าใจเรื่องของการอธิษฐานดีขึ้น
3. ดำเนินอยู่ในความรักของพระคริสต์

ให้แบ่งกลุ่มย่อย ทุกกลุ่มต้องมีพระคัมภีร์ด้วย ให้แต่ละกลุ่มอ่าน ยอห์น 15 :

11-17 ตำรวจดูผลประโยชน์ของการเข้าสนิทในพระคริสต์ ให้อภิปรายในกลุ่ม

และเขียนรายงานด้วย เสร็จแล้วขอให้หัวหน้ากลุ่มเสนอรายงาน

การเข้าสนิทอยู่ในพระคริสต์ หมายถึง การเข้าไปมีความสัมพันธ์กับพระองค์ ความรอด
ไม่ใช่เป็นเป้าหมายสุดท้าย แต่เป็นเหมือนทางเข้าหรือประตูที่จะนำไปสู่การดำเนินชีวิต
แบบใหม่ การเข้าสนิทหมายถึง การดำเนินไปกับพระคริสต์และมีความสัมพันธ์ฝ่าย
วิญญาณกับพระองค์ในทุกๆวัน ถ้าเราขาดจากการมีความสัมพันธ์อันนี้ ความเชื่อจะเริ่ม
อ่อนแอลง แต่ถ้าเรามีการตอบสนองต่อพระองค์ เราก็จะเจริญเติบโตในทางของ
พระองค์และเกิดผล

คำถาม “การเข้าเฝ้าพระเจ้าทุกวัน ช่วยเราอย่างไรบ้าง”

กิจกรรม

ทำแบบฝึกหัด ข้อ 1,2,3

ยอห์น 15 : 7

เมื่อเราเข้าสนิทอยู่ในพระคริสต์ เราก็รู้วิธีที่จะอธิษฐาน ได้ดีขึ้น นี่เป็นสิ่งที่น่าตื่นเต้นมากที่เราสามารถเข้าใจและหยั่งรู้ถึงความต้องการของคนที่อยู่รอบๆเรา โดยการรู้จักน้ำพระทัยและพระวามะของพระองค์ เราสามารถอธิษฐานด้วยความมั่นใจ (ขอให้คนหนึ่งอ่าน ยอห์น 15 : 7) จงจำไว้เสมอว่า คำสัญญานี้มีข้อแม้ด้วย คือ ถ้าเข้าสนิทอยู่ในพระองค์และถ้าถ้อยคำของพระองค์ฝังอยู่ในเรา นั่นแหละจึงจะทำให้คำสัญญาสำเร็จ และสุดท้ายการเข้าสนิทอยู่ในองค์พระเยซู คือ การดำเนินชีวิตอยู่ในความรักของพระองค์ทุกวัน ทรงเน้นให้เราได้เห็นความรักของพระองค์โดยยกตัวอย่างเปรียบเทียบความรักของพระเจ้าที่มีต่อพระองค์คือ เหมือนกับที่พระบิดาทรงรักพระบุตร พระเยซูทรงรักเราและปรารถนาให้เราดำเนินอยู่ในความรักของพระองค์ตลอดไป

3. ประโยชน์ที่ได้รับ

ยอห์น 15 : 11-17 1 ยอห์น 3 : 1

เรารับใช้พระเจ้า ผู้ประทานประโยชน์แก่เราในทุกๆวัน สดุดี 68 : 19 การมีความสัมพันธ์กับพระเยซูนั้นจะต้องมีความยำเกรงที่มีโอกาสพิเศษ ได้เป็นผู้ได้รับมรดกร่วมกับพระองค์ เราได้รับสิ่งนี้มาจากพระเจ้าเนื่องจากพระเยซูคริสต์ พระเยซูได้ประทานพระคำ เพื่อเราจะมีชีวิตที่ดี (ขอให้คนหนึ่งอ่าน ยอห์น 15 : 11) พระคัมภีร์สอนเราให้รู้ว่า จะคงอยู่ในความปิติยินดีนิรันดร์ได้อย่างไร ความปิติยินดีไม่ใช่เป็นเพียงอารมณ์ชั่ววูบแต่เป็นความรู้สึกลึกๆในจิตใจว่า ทุกสิ่งเรียบร้อยดีระหว่างเรากับพระเจ้า ความสุขชั่วครั้งชั่วคราว ใครๆก็มีได้ แต่ความปิติยินดีหรือความปลื้มใจนั้นมาจากพระเจ้าและเป็นผลของพระวิญญาณบริสุทธิ์อย่างหนึ่ง กาลาเทีย 5 : 22

ประโยชน์ของการเข้าสนิทอยู่ในพระคริสต์อีกอย่างหนึ่งคือ ความรัก การดำเนินชีวิตที่มีความรักไม่ใช่สิ่งที่จะเลือกทำได้ แต่เป็นคำสั่งของพระเยซู “บัญญัติของเราคือ ให้ท่านทั้งหลายรักกัน เหมือนดังที่เราได้รักท่าน” ยอห์น 15 : 21

ความรักมีความหมายแตกต่างกันไปสำหรับหลายคน แต่พระคัมภีร์บอกให้เรา
ความหมายที่แท้จริงของความรัก ความรักคือ การยอมเสียสละ เพื่อเห็นแก่
ผลประโยชน์ของคนอื่น ความรักแสดงออกด้วยการกระทำ

พระเจ้าทรงสำแดงความรักของพระองค์ โดยการส่งพระเยซูคริสต์ลงมาตาย เพื่อความ
บาปของเราทั้งหลาย พระเยซูทรงให้ความร่วมมือในเรื่องนี้เป็นอย่างดี แม้จะทรงรู้ว่า
การแสดงความรักเช่นนี้ พระองค์จะต้องสูญเสียอย่างใหญ่หลวง พระองค์ทรงรักเรา
และได้เสียสละชีวิตของพระองค์เพื่อเรา (ขอให้คนหนึ่งอ่าน ยอห์น 15 : 13)

การมีความรักต่อพระเจ้าและคนอื่นแสดงถึงการได้รับความรอดอย่างแท้จริง เมื่อเรา
ขอให้พระเยซูเป็นเจ้าของชีวิต เราก็ได้มอบชีวิตเพื่อรับใช้พระองค์ การรับใช้คือ การ
ถ่ายทอดความรักของพระเจ้าในชีวิตของเราไปสู่คนอื่น นี้ไม่ได้หมายความว่าเรา
จะต้องหัวเราะหรือยิ้มแย้มแจ่มใสตลอดเวลาแต่หมายถึง การแสดงความรักห่วงใยคน
อื่นและให้ความช่วยเหลืออย่างเต็มที่

คำถาม “การพยายามเป็นคนดีกับคนที่มีความรักของพระเจ้าแตกต่างกันอย่างไร”

อัครสาวกยอห์นผู้ที่พระองค์ทรงรัก ได้บันทึกเกี่ยวกับเรื่องความรักไว้มากมาย อาจจะ
เป็นเพราะว่าเขาเป็นผู้ที่อยู่ใกล้ชิดและเป็นผู้รู้ใจพระเยซูมากกว่าสาวกคนอื่นๆ เขาเป็น
สาวกคนเดียวที่มีความกล้าพอ ที่จะอยู่ใกล้กับพระเยซู ในขณะที่พระองค์ถูกตรึงที่ไม้
กางเขน (ขอให้คนหนึ่งอ่าน ยอห์น 19 : 26-27) นี้ไม่ได้หมายความว่าพระเยซูมีใจ
ลำเอียงแต่เป็นการแสดงให้เราเห็นว่าพระเจ้าทรงอยู่ใกล้กับผู้ที่เข้าใกล้พระองค์ ยากอบ 4 :
8 คนที่เป็นเพื่อนของพระเยซูจะต้องรู้จักกับพระเจ้าเป็นส่วนตัวและรู้จักน้ำพระทัยของ
พระองค์ พระเจ้าทรงต้องการให้เรารู้พระประสงค์ของพระองค์ เพื่อเราจะได้ถวาย
เกียรติแด่พระองค์

คำถาม “ทำไมจึงเป็นการยากที่จะรู้จักน้ำพระทัยของพระเจ้า” พระเยซูทรงเลือกและ
แต่งตั้งเรา ยอห์น 15: 16 เพื่อเราจะได้รับชีวิตที่เกิดผล บาปทำให้เราตื่นตื่นชั่วครั้ง
ชั่วคราวแต่ผลของมันคือความตาย โรม 3 : 23

การมีชีวิตอยู่เพื่อพระเจ้าทำให้เกิดผล พระประสงค์ของพระเจ้านั้นคือให้ผลนั้นคงอยู่
ไม่ใช่เฉพาะในชีวิตนี้เท่านั้นแต่ตลอดไปเป็นนิรันดร์

ประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน

การที่จะมีชีวิตอยู่ได้ประการแรก ก็ต้องติดอยู่กับศิระคือ พระคริสต์ ร่างกายที่ไม่มีศิระ
ไม่สามารถมีชีวิตอยู่ได้ ชีวิตคริสเตียนไม่สามารถดำรงอยู่ได้ ถ้าปราศจากพระคริสต์

พระเยซูแสวงหาคนที่เอาจริงเอาจังขอบคุณพระเจ้าที่เราสามารถดำเนินไปกับองค์พระผู้เป็น
เจ้าและพูดคุยกับพระองค์ ได้ทุกเวลาและทุกสถานที่ เราควรที่จะจัดเวลาไว้เพื่อเข้าเฝ้าพระเจ้า
เป็นส่วนตัวทุกวัน ในการอธิษฐานและอ่านพระคำของพระองค์ การเข้าเฝ้าพระเจ้าอย่าง
สม่ำเสมอ นำไปสู่ชีวิตที่เกิดผล

ไม่เป็นการผิดอะไรที่จะขอพระเจ้าช่วยให้เรามีชีวิตที่เกิดผล การเกิดผลไม่เพียงแต่จะทำให้
พระองค์ได้รับเกียรติเท่านั้น แต่จะทำให้เรามีกำลังใจด้วย สิ่งที่น่าตื่นเต้นที่สุดในชีวิตก็คือ
การได้เห็นคนกลับใจใหม่เนื่องจากคำพยานของเรา แต่ถ้าไม่เป็นเช่นนั้นก็อย่าให้เราท้อแท้
ใจ ขอให้สัตย์ซื่อต่อไปแล้วจะมีผลตามมา ขอให้มีชีวิตอยู่โดยการพึ่งอาศัยในพระคริสต์แต่
บ่อยครั้งเรามักจะพึ่งตนเอง ที่จริงพระเจ้าทรงมีพระประสงค์ให้เราเป็นผู้ใหญ่ พระเจ้ารู้ว่า
วันหนึ่งเราจะต้องเป็นผู้ใหญ่และพึ่งตนเอง แต่การที่เราโตเป็นผู้ใหญ่ไม่ได้หมายความว่า
เราเป็นตัวของตัวเอง โดยไม่ต้องพึ่งอาศัยในพระเจ้า เราทุกคนต้องการพระเจ้ามากกว่าที่เรา
คิด วิธีการของการเกิดผลคือ ต้องมีการฝึกแขนง ไม่ใช่เรื่องง่ายที่จะผ่านพ้นช่วงเวลานี้ไป
แต่ก็เป็นสิ่งจำเป็น ถ้าเราปล่อยให้นิสัยหรือทำที่ที่ไม่ดียังคงอยู่ มันจะทำให้เราอ่อนเปลี้ยฝ่าย
วิญญูณ พระเจ้าทรงฝึกแขนงชีวิตของเรา เพื่อเราจะมีคามยินดีในพระองค์มากขึ้น

คามยินดีในพระเจ้า เป็นคุณประโยชน์อย่างหนึ่งที่ได้จากการรับใช้พระเจ้า ทรงประทาน
ความรักให้เรา มีสันติสุขในจิตใจ ซึ่งผลแห่งความชอบธรรมและผลของความบาปนั้นไม่
สามารถเทียบเคียงกันได้เลย การเกิดผลจะต้องเริ่มต้น โดยการเข้าเป็นส่วนหนึ่งของเขาหรือต้น
ไม่ว่าเราจะอยู่ร่วมกันในพระองค์หรือจะต้องตายจากไปก็ควรเลือกทางที่จะทำให้เกิดผล
โดยมอบชีวิตกับองค์พระผู้เป็นเจ้าเสียตั้งแต่วันนี้

คำถามเพื่อการอภิปราย

“การเป็นคนของพระเยซูคริสต์นั้นจะต้องมีความรับผิดชอบอะไรบ้างและการเข้าสนิทใน
พระองค์จะได้รับประโยชน์อะไรบ้าง”

บทที่ 7 ความรักของผู้เลี้ยง

เป้าหมาย เพื่อจะเรียนรู้ถึงพระลักษณะการเป็นผู้เลี้ยงของพระเยซู ให้มีความรู้สึกที่จะ
ขอบคุณในความรักรักษาและที่พระองค์ทรงยอมเป็นเครื่องบูชาไถ่บาป
ของเรา

ข้อพระคัมภีร์ ยอห์น 10 : 1-18, 27-28 , 15: 13

ข้อท่องจำ “เราเป็นผู้เลี้ยงที่ดี ผู้เลี้ยงที่ดีนั้นยอมสละชีวิตของตนเพื่อฝูงแกะ” ยอห์น 10: 11

อุปกรณ์การสอน กระดาษ ดินสอ กระดาน พระคัมภีร์ แบบฝึกหัด

กิจกรรม

ให้คนหนึ่งหรือสองคนเป็นพยานถึงชีวิตของเรา เมื่อตอนที่เขาหลงทางว่าเขาารู้สึกอย่างไรหรือครูผู้สอน
อาจจะเป็นพยานโดยสรุปคำพยานในจุดที่ว่า เราทุกคนเป็นผู้หลงหาย ด้วยเหตุนี้เองพระเยซูจึงจำเป็นต้อง
เสด็จมาในโลกนี้

คำนำสู่บทเรียน

เมื่อหลงทางเราก็มองไม่รู้ว่าจะมาจากทางไหนและจะไปทางไหน พระเยซูได้มาเพื่อช่วยเรา เพราะทรงรู้ว่า
เราหมดหวังขาดผู้คุ้มครองและร่อนเร่ไปโดยไม่มีจุดหมายปลายทาง

เราทุกคนเป็นเหมือนแกะที่หลงหาย (ขอให้คนหนึ่งอ่าน อีสยาห์ 53 : 6) ความต้องการของเราคือ ผู้
เลี้ยงที่ดี แต่น่าเสียดายที่ผู้เลี้ยงจอมปลอม ยังมีอยู่มากมายในโลกนี้ หลายคนตั้งตนเองขึ้นเป็นผู้นำ และแสวงว่า
หวังไขลูกแกะแต่ความต้องการในใจของเขานั้นก็เพื่อทำลายฝูงแกะ

พระเยซูทรงสอนให้เราเข้าใจถึงคุณสมบัติของผู้เลี้ยงที่แท้จริงนั้นว่าเป็นอย่างไรและพร้อมทั้ง
เปิดเผยให้เรา รู้จักลักษณะของผู้ที่เข้ามาก่อความวุ่นวาย เมื่อเราคำนิงถึงพระผู้เลี้ยงที่ยิ่งใหญ่ของเรา ทำให้เรามี
ความชื่นชมยินดีในการดูแลรักษาและการทรงยอมเป็นเครื่องบูชาไถ่บาปของพระองค์

ศึกษาพระคัมภีร์

1. มีประตูดิเอว

ยอห์น 10 : 1-10

พระเยซูตรัสว่าพระองค์ทรงเป็นผู้เลี้ยงแกะเพราะพระองค์ทรงเป็นผู้ที่เข้ามาทางประตู(ขอให้คุณหนึ่งอ่าน ยอห์น 10 : 1-2) ผู้เลี้ยงมีสิทธิพิเศษที่จะอยู่ใกล้ฝูงแกะและฝูงแกะจะเชื่อฟังผู้เลี้ยง อีกอย่างหนึ่ง ก็มีปัญหาเกี่ยวกับขโมย คนที่เป็นขโมยจะไม่ห่วงใยฝูงแกะเลย สิ่งที่เขาห่วงก็คือผลประโยชน์ที่จะได้จากฝูงแกะ

คนที่ศึกษาเกี่ยวกับแกะ สังเกตเห็นอุปนิสัยของแกะบางอย่างคือ ประการแรก แกะเป็นสัตว์ที่โง่และช่วยตัวเองไม่ได้ เพราะฉะนั้นจึงต้องพึ่งอาศัย การคุ้มครองรักษาจากผู้เลี้ยงและจำเสียงของผู้เลี้ยงได้ ถ้าเปลี่ยนตัวผู้เลี้ยงก็จะไม่เป็นการดี

พระเยซูใช้คำอุปมานี้ เพื่ออธิบายถึงความสัมพันธ์ที่เรามีต่อพระองค์ ว่าเราจะต้องติดตามพระองค์ตลอดเวลา เรียนรู้จักเสียงของพระองค์ เราจะเรียนรู้และเข้าใจได้โดยการใช้เวลาและมีประสบการณ์ในการเชื่อฟังเสียงขององค์พระผู้เป็นเจ้า

คำถาม “ทำไมพระเจ้าไม่ทรงตรัสให้เราได้ยินเสียงของพระองค์ เพื่อให้คำแนะนำแก่เราทุกวัน และพระเจ้าทรงตรัสกับเราโดยวิธีใด”

เราควรระวังหลีกเลี่ยงจากผู้เลี้ยงที่เราไม่รู้จักคุ้นเคย เพราะเรามีพระเยซูเป็นพระผู้เลี้ยงของเรา ในโลกนี้มีเสียงมากมายที่บอกว่า “นี่เป็นทางที่ถูก” เราไม่ควรจะฟังหรือตามเสียงนั้นไป เพราะพระเยซูทรงเป็นทางเดียวเท่านั้น (ขอให้คุณหนึ่งอ่าน 1 ทิโมธี 2 : 5 และยอห์น 14 : 6)

พระเยซูไม่เพียงแต่จะเป็นผู้นำเราเข้าหรือออกจากคอกเท่านั้นแต่ยังเป็นประตูอีกด้วย “เราเป็นประตู ถ้าผู้ใดเข้าไปทางเราผู้นั้นก็จะรอด เขาจะเข้าออกแล้วก็จะพบอาหาร” ยอห์น 10 : 9

เพราะพระเยซูทรงเป็นเหมือน ประตู ดังนั้นจึงเป็นทางเดียวเท่านั้น ที่จะนำเราไปถึงพระพรของพระเจ้า พระองค์ตรัสว่า ผู้ที่เข้ามาทางพระองค์จะรอด เมื่อเรารอดแล้วองค์พระผู้เป็นเจ้าทรงนำพาเราและเราจะพบทุ่งหญ้า การเล็มหญ้าในทุ่งหญ้า เป็นสัญลักษณ์ของการช่วยกู้ (ขอให้คุณหนึ่งอ่าน สดุดี 23 : 1-3 องค์พระผู้เป็นเจ้า ทรงทำสิ่งเหล่านี้เพราะว่าเราเป็นลูกแกะของพระองค์ สดุดี 100: 3 พระเยซูทรงรักเรา ทรงสัญญาว่าจะดูแลรักษาเรา แต่ไม่ได้หมายความว่า เราจะไม่มี ความทุกข์ยากลำบาก ทรงให้เราเชื่อมั่นใจว่า แม้จะอยู่ท่ามกลางความทุกข์ลำบาก เราก็สามารถมีชีวิตที่ “ครบบริบูรณ์” ได้ ยอห์น 10 : 10

2. ไม่ใช่ผู้รับจ้าง

ยอห์น 10 : 11-14 ทำกิจกรรม 2

พระเยซูทรงตรัสเปรียบเทียบระหว่างผู้เลี้ยงที่ดีและผู้รับจ้าง เพื่อจะให้เราได้เห็นถึงความหวังใยของพระองค์ได้อย่างชัดเจน (ขอให้คนหนึ่งอ่าน ยอห์น 10 : 11-12)

กิจกรรม

ให้ผู้เรียนทำแบบฝึกหัดและอภิปราย

ประการแรก พระองค์ตรัสว่า ทรงเป็นผู้เลี้ยงที่ดี มีหลายคนที่อ้างตนเองว่า เป็นพระเมสสิยาห์ แต่มีพระเยซูองค์เดียวที่สามารถมองพระพักตร์ของพระเจ้าและประกาศว่าทรงเป็นผู้บริสุทธิ์ไม่มีบาปเลย 1 เปโตร 1 : 19

ความแตกต่างระหว่างผู้เลี้ยงที่ดีกับผู้รับจ้างเป็นอย่างไรคือ ผู้เลี้ยงที่ดีจะมาเพื่อให้ แต่ผู้รับจ้างจะมาเพื่อรับ

กิจกรรม

เมื่อกล่าวถึง ความแตกต่างระหว่างผู้เลี้ยงกับผู้รับจ้าง ในยอห์น 10 : 11-12 ให้เขียนข้อ

เปรียบเทียบบนกระดานด้วย

ผู้เลี้ยง	ผู้รับจ้าง
-มาเพื่อให้	-มาเพื่อรับ
-รับผิดชอบ	-ไม่รับผิดชอบ
-กล้าหาญ	-ขี้ขลาด
-รักแกะ	-รักค่าจ้าง

บางครั้งผู้เลี้ยงจะจ้างบางคน ให้มาเลี้ยงฝูงแกะแทนเขาเมื่อเขาไม่อยู่และถ้าผู้ที่จ้างมานั้นเป็นเหมือนกับที่ยอห์นกล่าวไว้ ก็จะเป็นอันตรายมาก คือ ประการแรก เขาจะขาดความรับผิดชอบต่อฝูงแกะ ประการที่สอง เขาจะหนีเอาตัวรอด เมื่อมีอันตรายเกิดขึ้นและในที่สุดฝูงแกะต้องอยู่ในอันตรายตามลำพัง ประการที่สาม ผู้รับจ้างจะไม่มีความรักต่อฝูงแกะ เขาไม่รู้จักแกะและแกะจะไม่รู้จักเขา ถ้าทุกสิ่งดำเนินไปดีเขาก็จะอยู่ แต่เมื่อมีปัญหาเขาจะหนีไป

สาเหตุหลัก ที่ทำให้เขาดูแลฝูงแกะเพราะต้องการค่าจ้าง

คำถาม “เราหวังจะเห็นผลงานอะไร จากคนที่เขาไม่ชอบงานแต่ชอบเงิน”

สิ่งที่ทำให้เราเห็นถึงความแตกต่าง ก็คือ ผู้เลี้ยงที่ดีมีความหวังใยต่อฝูงแกะของเขาอย่างแท้จริง

“เราเป็นผู้เลี้ยงที่ดี ผู้เลี้ยงที่ดีนั้นยอมสละชีวิตของตนเพื่อฝูงแกะ” ยอห์น 10 : 11

พระเยซูทรงยอมเสียสละชีวิตของพระองค์เพื่อฝูงแกะจะได้รู้จักว่าชีวิตคืออะไร เป็นสิ่งสำคัญที่เราควรเข้าใจว่าพระเยซูทรงยินดีที่จะมอบชีวิตของพระองค์เองเพื่อเรา การยอมสละตนเองเช่นนี้เป็นแบบอย่างสำหรับเราทุกคน เราไม่ได้รักพระเจ้าเพียงเพื่อจะได้รับบางสิ่งจากพระองค์ก็เหมือนกับที่เราไม่ได้ทำอะไรให้คนอื่นเพื่อเห็นแก่เงินหรือการยกย่อง การที่เราให้พระเจ้าและคนอื่นนั้นเพราะเรามีวิญญาณของผู้เลี้ยงที่ค้ำใจของเรา

เราไม่มีกล้องส่อง เพื่อพิสูจน์ว่าคนไหนเป็นผู้เลี้ยงที่ดีหรือเป็นลูกจ้างได้ แต่ถ้าคนไหนสอนถึงความบริสุทธิ์ การเสียสละและระเบียบวินัย โดยที่ตนเองไม่ได้ดำเนินชีวิตสอดคล้องกับคำสอนเขาก็เป็นผู้เลี้ยงจอมปลอม ถ้าเราว่าเราเป็นของพระคริสต์ แต่ไม่ได้ดำเนินชีวิตในทางของพระองค์ เราก็ไม่ได้เป็นของพระองค์จริงๆ คือ เป็นของปลอม พระเจ้าสามารถทำให้เราเป็นของจริงได้

3. สรุปลความรัก

ยอห์น 10 : 15-18, 27-28, 15 : 13

พระเยซูไม่ได้ทำพระราชกิจเพียงลำพังพระองค์ยินดีทำตามคำแนะนำของพระบิดา สิ่งที่พระองค์ตรัสและกระทำนั้นมาจากการที่พระองค์ทรงรู้จักพระเจ้าพระบิดา และน้ำพระทัยของพระองค์ ทรงติดต่อกับพระเจ้าได้โดยตรงและชัดเจน ทรงเข้าสู่ยูดาห์เพื่อถวายพระชนม์ตามพระประสงค์ของพระเจ้า

ซาตานคิดว่า เมื่อทำให้พระเยซูตายไปแล้วก็เป็นอันว่าจบสิ้นกัน คือ เป็นการดับไฟเสีย แต่ว่าการถวายพระชนม์ของพระเยซูเป็นการจุดไฟให้ลูกลามออกไปทั่วโลก พระเยซูตรัสว่ายังมีแกะอื่นที่ยังไม่ได้เป็นแกะของคอกนี้ การที่จะนำแกะเหล่านั้นเข้าคอกก็ต้องโดยการยอมทนทุกข์ (อ่านยอห์น 10 : 16) เราได้รับความรอดโดยการถวายพระชนม์ของพระเยซู การยอมฟังเสียงและตอบสนองทำให้เราได้เข้าไปในฝูงแกะของพระองค์

คอกเป็นที่คุ้มครอบเป็นที่พักพิง และเป็นที่ที่ปลอดภัย เมื่อมีพายุ พระเจ้าทรงมีพระประสงค์ที่จะให้เราได้เข้าไปอยู่ในฝูงแกะของพระองค์และพระองค์จะเป็นผู้เลี้ยงของเรา เราจะเข้าใจสิ่งเหล่านี้ก็ด้วยการเชื่อและวางใจในพระองค์

คำถาม “คุณจะช่วยผู้ที่ยังไม่มีความมั่นใจในความรอดของเขาอย่างไร”

พระเยซูทรงมีสิทธิอันสมบูรณ์ในชีวิตของพระองค์เอง ทรงทำตามพระประสงค์ของพระเจ้า ไม่ใช่เพราะถูกบังคับแต่ทรงยอมสละชีวิตของพระองค์ด้วยสมัครพระทัย

“ไม่มีผู้ใดชิงชีวิตไปจากเราได้ แต่เราสละชีวิตด้วยใจสมัครของเราเอง เรามีสิทธิที่จะสละชีวิตนั้นและมีสิทธิที่จะรับคืนอีก คำกำชับนี้เราได้รับมาจากพระบิดาของเรา” ยอห์น 10 : 18

พระเยซูทรงมีอำนาจสละชีวิตและมีอำนาจทำให้พระองค์เองคืนชีวิต (ขอให้คนหนึ่งอ่าน ยอห์น 2 : 19)

การสำแดงความรักให้เป็นที่ประจักษ์คือ การยอมสละชีวิตเพื่อคนอื่น (ขอให้ผู้เรียนอ่าน ยอห์น 15 : 13) เราไม่ควรสงสัยในความรักของพระเยซูที่มีต่อเรา เพราะได้ทรงสรุปความรักของพระองค์ที่มีต่อเรา โดยการยอมตายเพื่อเรา

คำถาม “ทำไมบางครั้งเราจึงสงสัยความรักของพระเจ้า”

ความรักจะต้องมีการแสดงออก เราสามารถพิสูจน์ความรักของพระเจ้าได้ โดยการฟังเสียงและเชื่อฟังพระองค์ โดยการอ่านพระวจนะ เชื่อฟังผู้นำและไวต่อพระวิญญาณบริสุทธิ์ ความรักของเราต่อพระเจ้าจะสมบูรณ์ได้โดยทำตามสิ่งที่ได้ยินจากพระองค์ (ขอให้คนหนึ่งอ่าน ยอห์น 10 : 27-28)

ประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน

เมื่อเรารู้จักผู้เลี้ยงแล้ว เราก็เป็นเหมือนแกะ และรู้ว่าเราไม่สามารถช่วยเหลือตัวเองได้เลย เราไม่สามารถต้านทานการจู่โจมของซาตานและโลกที่จะนำเราไปสู่ความบาปและการกบฏได้ นอกจากว่าเราจะยอมต่อพระเยซู ผู้เลี้ยงฝ่ายวิญญาณเท่านั้น ที่จะทำให้เราหลบหนีออกจากทางที่นำไปสู่ความพินาศได้

มีผู้เลี้ยงปลอมมากมายที่พยายามทำการล่อลวงแกะ สิ่งที่ดีที่สุดที่เราควรทำคือ การยอมจำนนต่อผู้เลี้ยงที่ดี ติดตามพระองค์ไป ชีวิตของเราก็จะสะท้อนให้เห็นความรักและสันติสุขที่ทุกคนแสวงหาและจะทำให้คนเหล่านั้นมีความปรารถนา อยากติดตามผู้เลี้ยงที่ดีไปกับเราด้วย พระเยซูเป็นแหล่งทำให้เราสดชื่น บางครั้งเราต้องเดินผ่านความแห้งแล้งฝ่ายวิญญาณ แทนที่เราจะมีความท้อถอยและใช้ความพยายามโดยไม่ได้ฟังผู้เลี้ยง เราควรจะต้องยังเข้าไปใกล้

พระองค์ให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ มั่นคงอยู่ในความสัตย์ซื่อและเวลาแห่งความสดชื่นก็จะตามมาทีหลัง

พระเจ้าทรงรู้ว่า จะดูแลแกะของพระองค์อย่างไร ทรงมีประสบการณ์มาเป็นเวลานานนับพันปี ทรงห่วงใยเราจนถึงกับประทานสิ่งที่ดีที่สุดของพระองค์ให้แก่เรา ดังนั้นพระองค์จะต้องประทานสิ่งที่จำเป็นให้เรา เพื่อการดำเนินชีวิตคริสเตียนของเราจะเต็มไปด้วยชัยชนะ (ขอให้คนหนึ่งอ่าน โรม 8 : 32)

พระเยซูยอมสละชีวิตของพระองค์เองเพื่อเรา เราควรจะถามตัวเองอย่างนี้ว่า เวลานี้ฉันกำลังทำอะไรเพื่อพระเจ้า เรากำลังพยายามฟังเสียงของพระองค์และทำตามพระองค์อยู่หรือไม่ ถ้าเรารู้ว่าเรากำลังทำตามพระองค์อยู่ เราก็จะพบกับความยินดีและสันติสุขที่แท้จริง

จุดแรกที่ทำให้พระเจ้าทรงพอพระทัย คือ ความเชื่อ การมีความเชื่อหมายถึง การไว้วางใจในพระเจ้าทั้งชีวิต พระองค์จะไม่ทรงทำให้ทุกอย่างล้มเหลวไปแต่จะทรงกระทำให้สำเร็จและสมบูรณ์ เจริญเข้ามาหาพระองค์ในวันนี้

กิจกรรม

ก่อนปิดชั้นเรียนให้ผู้เรียน ใคร่ครวญในคำถามต่อไปนี้

1. ฉันจะทำอะไรเพื่อพระเจ้า เพื่อตอบแทนในพระคุณความรักของพระผู้เลี้ยง
2. ฉันจะสำแดงความรักของผู้เลี้ยงต่อคนอื่นอย่างไร

ทำท่ายและหนุนใจให้ผู้เรียนพยายามใกล้ชิดกับพระเยซูพระผู้เลี้ยงให้มากที่สุด และช่วยคนอื่นให้รู้จักความรักของพระองค์ ปิดโดยการอธิษฐาน

คำถามเพื่อการอภิปราย

“พระคริสต์ซึ่งเป็นพระผู้เลี้ยง ทรงแสดงความห่วงใยต่อเราอย่างไร เราควรจะแสดงความชื่นชมในความรักและความห่วงใยของพระองค์อย่างไร”

ภาค 2 บทที่ 1 จะเป็นไทแท้ได้อย่างไร

เป้าหมาย เพื่อจะเข้าใจว่า คนจะอยู่ในบาปหรืออยู่ในความชอบธรรมนั้นขึ้นอยู่กับ การตัดสินใจหรือการเลือกของแต่ละคนและเพื่อจะหลุดพ้นจากความผิดบาปตามที่พระเจ้าทรงต้องการ

ข้อพระคัมภีร์ โรม 5 : 9-20, 6: 1-23

ข้อท่องจำ “ท่านทั้งหลายจงถือว่าท่านได้ตายต่อบาปและมีชีวิตสนิทกับพระเจ้าในพระเยซูคริสต์” โรม 6: 11

อุปกรณ์การสอน กระดาษห่อของ ปากกาเมจิก วารสารเก่า กรรไกร กาว บัตรแข็ง 3x5
กระดาษ ดินสอ กระดาษ พระคัมภีร์ แบบฝึกหัด

กิจกรรม

ก่อนเรียนให้ติดกระดาษห่อของ แผ่นใหญ่บนผนังห้อง เขียนที่หัวกระดาษว่า อิศรภาพคือ....

เตรียมอุปกรณ์ เช่น ดินสอสี ปากกาเมจิก วารสาร กรรไกรและกาว ให้แต่ละคนหาภาพ วาดภาพ หรือเขียนข้อความที่สอดคล้องและทำให้ประโยคที่หัวกระดาษสมบูรณ์เมื่อได้แล้วทากาวนำไปติดกระดาษแผ่นใหญ่ที่เตรียมไว้

คำนำสู่บทเรียน

วีระรู้สึกเสียใจกับสิ่งที่เขาได้ทำไปแล้ว เนื่องจากการเลือกหรือการตัดสินใจที่ไม่ถูกต้อง สิ่งแรกเขาขับรถพาเพื่อนไปเที่ยวที่รถยังไม่มีประกัน เขาขับรถไปตามทางหลวงโดยที่ยังไม่มีใบขับขี่และเขาได้ขับรถเกินอัตราความเร็วที่กำหนดไว้และแข่งรถคนอื่นในทางโค้งด้วยและในที่สุดรถก็เกิดอุบัติเหตุไปชนกับรถอีกคันหนึ่ง ทำให้รถเสียหาย ตัวเองและเพื่อนได้รับบาดเจ็บด้วย เศร้าหัดที่ยังไม่เสียชีวิต เมื่อตำรวจมาถึงเมื่อตรวจดูสภาพของอุบัติเหตุก็รู้ว่าใครเป็นฝ่ายผิด ฝ่ายผิดก็คือวีระ เพราะมีพยานหลักฐานอยู่แล้ว คำแก้ตัวของเขาไม่มีประโยชน์ ความหวังที่เขาอยากจะมีรถก็คงต้องรอไปอีกนาน

คุณเคยสังเกตไหมว่า การตัดสินใจเป็นเหมือนกับลูกโซ่ เมื่อตัดสินใจผิดอย่างหนึ่งจะนำไปถึงสิ่งผิดอีกอย่างหนึ่งต่อกันไปเป็นลูกโซ่ นอกจากว่าจะเปลี่ยนทิศทางใหม่ ถ้าไม่อย่างนั้นเราจะพบกับความเสียหายเหมือนกับวีระ เขาทำผิดกฎหมาย และคิดว่าไม่มีใครรู้ การตัดสินใจของเขาพลอยทำให้คนอื่นเดือดร้อนไปด้วย

ชีวิตและการตายขึ้นอยู่กับ การตัดสินใจหรือการเลือกของเรา

ศึกษาพระคัมภีร์

1. ทุกคนเป็นคนบาป

โรม 5 : 9-20

ไม่มีใครอยากถูกจับได้ว่าทำผิด เด็กเล็กๆ กลัวพ่อแม่ทำโทษเมื่อเขาไม่เชื่อฟัง เขาเรียนรู้การแก้ตัวตั้งแต่ยังเล็ก เราทุกคนพยายามเข้าข้างตัวเอง แม้จะรู้ว่าได้ทำผิดอาดัมได้รับการทดลอง ในสวนเอเดน การตัดสินใจของอาดัม มนุษย์คนแรก มีผลกระทบต่อมนุษยชาติทั้งหมด เขาเป็นผู้ที่ยืนอยู่ต่อพระพักตร์พระเจ้าเหมือนเป็นตัวแทนของชนรุ่นหลัง แต่เขาทำไม่สำเร็จ เขาไม่สามารถหลบซ่อนจากพระพักตร์ของพระเจ้าได้ เขาพยายามกล่าวโทษเอวา แต่ก็ไม่สามารถหนีจากการพิพากษาไปได้ เขารู้กฎบัญญัติของพระเจ้า และรู้ว่าอะไรจะเกิดขึ้นถ้าเขาฝ่าฝืนแต่ในที่สุดเขาตัดสินใจไม่เชื่อฟังคำสั่งของพระเจ้า “เหตุฉะนั้น เช่นเดียวกับที่บาปได้เข้ามาในโลกเพราะคนคนเดียวและความตายก็เกิดมาเพราะบาปนั้นและความตายก็ได้แผ่ไปถึงมวลมนุษย์ทุกคน เพราะมนุษย์ทุกคนทำบาป” โรม 5 : 12

คำถาม “นี่หมายความว่าอาดัมและเอวาเป็นผู้ทำให้โลกมีปัญหาใช่หรือไม่”

นัยหนึ่งก็ใช่ ส่วนหนึ่งของลูกโซ่แห่งความล้มเหลว เนื่องจากความบาปมีผลกระทบต่อคนอื่น ความบาปไม่ใช่เรื่องส่วนตัว การกระทำผิดมีผลกระทบต่อมนุษยชาติทั้งหมด แม้บาปจะมองไม่เห็น บาปได้นำมาซึ่งผลที่เราไม่สามารถหลีกเลี่ยงได้และผลส่วนหนึ่งได้ตกอยู่กับคนที่ไม่มีส่วนรู้เห็นด้วย

อีกนัยหนึ่ง เราไม่สามารถตำหนิอาดัมและเอวาได้เพราะในการตัดสินใจของเรา เป็นการตัดสินใจที่มีผลกระทบต่อชีวิตประจำวันของเราเอง ไม่มีใคร ไม่ว่าจะเป็นอาดัม เอวาหรือซาตาน ที่จะสามารถทำให้เราเป็นคนบาปได้ นอกเสียจากตัวของเราเอง

หลักฐานที่พิสูจน์ว่า มนุษย์ถูกรบครองด้วยบาป คือ ความตาย แม้ว่าจะมีคนชอบธรรมในช่วงระหว่างอาดัมกับโมเสส ก็ยังมีความตายครอบงำอยู่ (ขอให้คนหนึ่งอ่าน โรม 5 : 14)

เราได้รับมรดกจากอาดัมคือ ความบาป การกระทำผิด คำพิพากษา การลงโทษ การไม่เชื่อฟัง และความตาย คนยิวเชื่อว่ามนุษยชาติจะมีชีวิตอมตะถ้าอาดัมไม่ได้ทำบาป

กิจกรรม

ให้ถอดความจากรอม 5 : 14 แล้วอภิปรายตามคำถาม ข้างล่างนี้

คำถาม “การมีธรรมชาติบัญญัติส่งผลต่อความบาปอย่างไร”

บัญญัติที่พระเจ้าประทานให้ โดยทางโมเสสไม่สามารถแก้ปัญหา เรื่องความบาปได้

บัญญัติเปิดเผยให้มนุษย์ได้รู้ว่า ได้ทำให้พระเจ้าเสียดพระทัยและเป็นเหมือนแสงสว่าง

ส่องให้มนุษย์ได้เห็นความล้มเหลวของตนเองในด้านคุณธรรมและจิตวิญญาณ บัญญัติ

ไม่สามารถทำลายความบาปได้ ดังนั้นมนุษย์ก็ยังคงเป็นคนบาปเหมือนเดิม

โรมบทที่ 5 ได้กล่าวถึงความล้มเหลวของอาดัมและความผิดบาปของมนุษย์ พระคัมภีร์

ได้กล่าวถึงอาดัมที่สองควบคู่กันไป ความบาปและผลของความบาป ได้เกิดขึ้น โดยคน

คนเดียว แต่ของประทานแห่งพระคุณของพระเจ้าได้ประทานมายังโลกมนุษย์ โดยทาง

คนๆเดียวคือพระเยซูคริสต์ ความบาปของอาดัมนำการพิพากษาและการลงโทษมาสู่

ชีวิต แต่ของประทานของพระเจ้าโดยทางพระเยซูคริสต์คือความชอบธรรม

การกระทำผิดของอาดัมนำไปสู่ความตายแต่ของประทานแห่งความชอบธรรมโดยทาง

พระเยซูคริสต์นำมาให้มีชีวิต

“เพราะว่าคนเป็นอันมากเป็นคนบาป เพราะคนคนเดียวที่มีได้เชื่อฟังฉันใด คนเป็นอัน

มากก็เป็นคนชอบธรรม เพราะพระองค์ผู้เดียวที่ได้ทรงเชื่อฟังฉันนั้น” โรม 5 : 19

ในอาดัม มนุษย์มีธรรมชาติของการเห็นแก่ตัว ซึ่งนำความทุกข์ยากและความเจ็บปวด

มาสู่ความสัมพันธ์ในทุกชนิด ความตายเป็นสิ่งที่ต้องเกิดขึ้นกับมนุษย์ทุกคน

ในพระเยซูคริสต์ เรามีคำสัญญาแห่งความรอด ความบาปของเราได้รับการชำระโดย

พระโลหิตของพระเยซู แม้ว่าเราจะเป็นศัตรูต่อพระเจ้า เราก็สามารถคืนดีกับพระองค์

ได้โดยการวางพระชนม์ของพระองค์ สิ่งนี้ทำให้เราไม่ต้องกลัวพระพิโรธของพระเจ้า

และไม่ต้องกลัวความตายอีกต่อไป เราจะมีแต่ความปิติยินดีที่เกิดขึ้นในจิตใจเมื่อรู้ว่าเรา

ได้รับการอภัยโทษและได้เข้าอยู่ในครอบครัวของพระเจ้าแล้ว

2. เสนอการให้อภัย

โรม 6 : 1-10

แม้ความบาปจะมีฤทธิ์มากเพียงใด ฤทธิ์แห่งความรักและพระคุณของพระเจ้านั้นมีมากกว่า โดยการเชื่อในพระเยซูคริสต์ความผิดบาปของเราได้รับการให้อภัย เมื่อเราหันมาหาพระเยซู เพื่อขอความเมตตาพระเจ้าทรงประทานความรอดให้แก่เรา การให้อภัยของพระเจ้าเป็นของประทานที่ทำให้แบบฟรีๆ ดังนั้นจึงทำให้บางคนคิดว่า การทำบาปนั้นไม่ใช่สิ่งสำคัญ จะทำบาปต่อไปเรื่อยๆก็ไม่เป็นไร เพราะจะได้รับการให้อภัยเสมอ เป็นการไม่ถูกต้องที่จะทำบาปต่อไปเรื่อยๆเพื่อจะได้รับการพระคุณของพระเจ้า ผู้ที่มีประสบการณ์ในการได้รับการอภัยบาปโดยพระเยซูคริสต์นั้นจะไม่มี ความปรารถนาที่จะทำบาปอีกต่อไป เขาจะระมัดระวังชีวิตและเขาได้กลายเป็นคนใหม่ในพระเยซูคริสต์ (ขอให้คนหนึ่งอ่าน 2 โครินธ์ 5 : 17

กิจกรรม

แจกบัตรแข็ง 3x5 และดินสอ ขอให้ผู้เรียนให้คำจำกัดความของคำว่า “ยกโทษให้” เสร็จแล้ว ขอให้บางคนอ่านในชั้นเรียน

เมื่อคำนึงถึงความผิดบาป คริสเตียนก็เป็นเหมือนคนที่ตายต่อบาปแล้ว

คำถาม “คนที่ตายแล้วจะตอบสนองต่อการทดลองอย่างไร”

คำตอบคือ เขาจะไม่มีการตอบสนองต่อการทดลอง เปาโลกล่าวว่า ผู้ที่มีชีวิตในพระคริสต์ คือ คนที่ตายในความบาป เราไม่สามารถอยู่ทั้งสองอาณาจักรในเวลาเดียวกันได้ การบัพติศมาในน้ำเป็นสัญลักษณ์ของการตายและการเกิดใหม่ฝ่ายวิญญาณ คนที่ลงไป ในน้ำนั้นจะมีความตั้งใจอย่างแน่วแน่ว่าจะมีชีวิตอยู่เพื่อพระเยซูคริสต์ เมื่อศีรษะของเขาจมน้ำก็เหมือนร่างของคนตายที่ได้ถูกฝังไว้ใต้ดินแล้วและเมื่อเขาโผล่ขึ้นมาเหนือน้ำ ก็เป็นเหมือนกันกับที่พระเยซูได้ทรงเป็นขึ้นมาจากความตาย “แต่ถ้าเราตายแล้วกับพระคริสต์ เราเชื่อว่า เราจะมีชีวิตอยู่กับพระองค์แล้ว” โรม 6 : 8 นอกจากการให้อภัยแล้ว พระเจ้ายังทรงประทานชีวิตใหม่ให้แก่เราด้วย เราไม่ได้รับการอภัยโทษเพื่อจะได้ไปทำความบาปต่ออีก เราได้รับอิสระและหลุดพ้นจากความปรารถนาที่จะกระทำบาป เพื่อจะดำเนินชีวิตในทางใหม่กับพระองค์

(ขอให้คนหนึ่งอ่าน โรม 6 : 9)

ความตายไม่มีอำนาจเหนือพระเยซูอีกต่อไป โดยพระองค์เราได้รับคำสัญญาว่า จะเป็นขึ้นมาจากความตายเหมือนกับพระองค์ ทรงทำลายอำนาจของความบาปและของประทานจากพระองค์คือชีวิตนิรันดร์

คำถาม “ถ้าเราตายต่อบาปแล้ว ทำไมเรายังมีความรู้สึกในการต่อสู้ต่อการถูกทดลองทุกครั้งที่เกิดขึ้น”

เพราะความบาปยังไม่ได้ถูกทำลายทั้งหมด แต่มันมีอำนาจน้อยลง โดยพระคริสต์ เราจึงมีสิทธิเป็นของตัวเอง และสามารถปฏิเสธการล่อลวงหรือหลีกเลี่ยงจากการล่อลวงนั้นได้

เมื่อเราเข้าใจถึงสิ่งที่พระเยซูได้ทรงกระทำเพื่อเรา เรามีความยินดีในสภาพใหม่ของเรา เมื่อเป็นวัยรุ่นคุณคงไม่อยากที่จะกลับไปใช้ชีวิตเหมือนเด็กอีกต่อไปแต่ต้องการจะมีชีวิตเหมือนกับผู้ใหญ่

3. อิสระจากความบาป

โรม 6 : 11-23

พระเจ้าทรงมีแผนการณ์อันยาวไกลที่จะช่วยให้เราเป็นอิสระจากความบาป พระองค์ได้ส่งพระบุตรมาตายเพื่อบาปของเรา ต่อจากนั้นก็ทรงทำให้พระบุตรเป็นขึ้นมาจากความตาย

คำถาม “เราจะได้รับประโยชน์จากสิ่งที่พระเจ้าทรงจัดเตรียมแก่เราอย่างไร” (ขอให้คนหนึ่งอ่าน โรม 6 : 11)

เคล็ดลับของการดำเนินชีวิตอย่างมีชัยชนะต่อบาป คือ คำว่า “ในพระคริสต์” เราจะมีชัยต่อมารและต่อการล่อลวงของมัน โดยการเข้าอยู่ในพระคริสต์เท่านั้น ชีวิตใหม่ได้ไหลออกมาจากพระองค์ และการที่จะเข้าในอาณาจักรของพระเจ้าได้นั้น ก็มาจากพระองค์ เพียงแต่เราดำรงอยู่ “ในพระคริสต์” เท่านั้น เราก็จะได้รับความยินดี จากสิ่งที่พระเจ้าทรงจัดเตรียมให้

พระเจ้าทรงประทานคำแนะนำ เพื่อเราจะสามารถดำรงอยู่ในเสรีภาพนั้นได้ “เหตุฉะนั้น อย่าให้บาปครอบงำที่ต้องตายของท่าน ซึ่งทำให้ต้องเชื่อฟังตัณหาของกายนั้น อย่ายกอวัยวะของท่านให้แก่บาป ให้เป็นเครื่องใช้ในการกระทำ แต่จงถวายตัวของท่านแด่พระเจ้าเหมือนหนึ่ง คนที่เป็นขึ้นมาจากความตายแล้ว และจะให้อวัยวะเป็นเครื่องใช้

ในการชอบธรรมถวายแด่พระเจ้า” โรม 6 : 12-13

ความบาปไม่มีสิทธิครอบครองชีวิตของเราอีกต่อไป อาจจะมีการล่อลวง แต่เราจะไม่ฟังหรือตอบสนองต่อสิ่งล่อลวงนั้น เราจะมีทดสอบที่อาจจะเกิดขึ้นแต่เราจะได้รับชัยชนะโดยพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา

จุดสำคัญที่ความสัมพันธ์ของเรากับพระคริสต์จะได้รับการทดสอบ คือ “กายที่ต้องตาย” เมื่อมีการทดลองเกิดขึ้นเราจะต้องตัดสินใจว่า จะยอมให้กายของเรากระทำบาปใหม่ หรือว่าเราจะมอบกายของเราให้พระเจ้าใช้

คำถาม “ทำไมการตัดสินใจในเรื่องนี้จึงเป็นสิ่งที่สำคัญ”

พระเยซูคริสต์ทรงตรัสไว้อย่างชัดเจนว่า “ไม่มีผู้ใดเป็นข้าสองเจ้า บ่าวสองนายได้ เพราะว่าจะชังนายข้างหนึ่งและจะรักนายอีกข้างหนึ่ง หรือจะนับถือนายฝ่ายหนึ่งและจะคูหมั่นนายอีฝ่ายหนึ่ง ท่านจะปฏิบัติพระเจ้าและปฏิบัติเงินทองพร้อมกันไม่ได้” ลูกา 16 : 13 ถ้าเราจะยอมต่อบาป เราก็คตกเป็นทาสของบาปอีกครั้งหนึ่ง แต่ถ้าเรายอมต่อการครอบครองของพระเจ้า เราก็เป็นผู้รับใช้ของความชอบธรรมและความดี

การเชื่อฟังพระเจ้าจะต้อง “ออกจากรใจ” ของเรา จะต้องเป็นความปรารถนาลึกๆในใจที่จะทำให้พระเจ้าพอพระทัย และทำตามน้ำพระทัยของพระองค์ พระเจ้าทรงรู้จักใจของเราและจะทรงประทานวิญญูณของพระองค์มาช่วยเรา

นิสัยเริ่มต้นมาจากการยอมทำตามใจตัวเอง ถ้ายอมเรื่องๆนานเข้าสิ่งเหล่านั้นจะกลายเป็นแบบฉบับของชีวิตจนกลายเป็นนิสัยประจำตัว และต่อไปนิสัยจะกลายเป็นเจ้านายของชีวิต

การทำลายลักษณะนิสัยดั้งเดิมนั้น เราจะต้องมีการตัดสินใจใหม่และยอมต่อความตั้งใจใหม่ พระเจ้าทรงต้องการให้เราไม่มีอิสระจากสิ่งที่จะทำให้เราอับอายหรือถูกทำลาย ทรงต้องการให้เราใช้ชีวิตที่แตกต่าง จากคนที่เป็นทาสของบาปและกิเลสตัณหา อยากให้เรามีความยินดีและมีอิสระ ใ้ร่างกายในทางที่พระองค์จะได้รับเกียรติและเป็นพระพรสำหรับคนอื่น

เราสามารถเป็นผู้ชอบธรรมได้โดยพระคริสต์ การตายจากบาปและเป็นอยู่ในพระเจ้า เป็นสิ่งที่ศิโยมเยี่ยมสูงสุด เราเป็นไทแท้ได้โดยพระคริสต์

ประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน

ตามความคิดของคนวัยหนุ่มสาว คำว่า “อิสรภาพ” หมายถึง การเป็นนายตัวเองเป็นเวลาที่เขาสามารถแต่งงาน มีครอบครัว มีงาน มีเงิน มีอีกหลายๆสิ่งที่เขาต้องการแต่อิสรภาพที่แท้จริง ไม่ได้ หมายความว่าอย่างนั้น อิสระที่แท้จริง คือ การดำเนินชีวิตโดยพึ่งในฤทธิ์อำนาจของพระเจ้าและเรียนรู้ว่า จะนำชีวิตนี้ไปสู่เป้าหมายและความใฝ่ฝันนั้นได้อย่างไร อิสรภาพ คือ การตัดสินใจว่าจะทำในสิ่งที่เรารู้ว่าถูกต้อง อิสรภาพคือ การเดินทางที่ทดลองได้โดยปลอดภัย อิสรภาพ คือ การไม่ต้องพะอวยต่ออดีตที่ล้มเหลว และเรารู้ว่าสิ่งที่เราเชื่อนั้น ไม่ใช่สิ่งหลอกลวงแต่คือความจริง เราจึงสามารถที่จะยกมือสรรเสริญพระเจ้าได้ด้วยความบริสุทธิ์ใจ

จงจำไว้เสมอว่า เราไม่สามารถมีอิสระอย่างแท้จริงได้ด้วยกำลังของเราเอง ไม่ใช่การพยายามเอาชนะความปรารถนาของตนเอง แต่จะต้องโดยการยอมจำนนต่อพระเยซูคริสต์เท่านั้น คุณค้นพบอิสรภาพนั้นแล้วหรือยัง ถ้าคุณต้องการ ให้คุณเข้ามาหาพระเยซูวันนี้ แล้วคุณจะได้พบกับอิสรภาพอย่างแท้จริง

กิจกรรม

ก่อนเรียน ให้เขียนข้อพระคำต่อไปนี้ บนกระดาษชิ้นเล็กๆ แจกให้บางคนช่วยเปิดพระคัมภีร์อ่านให้ชั้นเรียนฟัง ให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการอภิปรายกับความหมายของแต่ละข้อ ดังนี้ ยอห์น 8 : 32 โรม 6 : 4-7 โรม 6 : 18 1 โครินธ์ 7 : 21-23

บทที่ 2 อยากมีชีวิตจริงหรือ

เป้าหมาย เพื่อจะค้นหาหลักการดำเนินชีวิตฝ่ายจิตวิญญาณเพิ่มเติมและนำมาใช้ใน
ชีวิตประจำวัน

ข้อพระคัมภีร์ โรม 8 : 1-39

ข้อท่องจำ “เพราะว่ากฎของพระวิญญาณแห่งชีวิตในพระเยซูคริสต์ ได้ทำให้ข้าพเจ้าพ้นจาก
กฎแห่งบาปและความตาย” โรม 8:2

อุปกรณ์การสอน ขวดน้ำ ขวดน้ำมันพืชและแก้วเปล่า กระดาษ ดินสอ กระดาษ พระคัมภีร์
แบบฝึกหัด

กิจกรรม

ก่อนเรียนให้เขียนคำถามบนกระดาษ แจกให้ผู้เรียนพร้อมดินสอ

1. เคล็ดลับของการมีชีวิตอยู่คืออะไร
2. การอยู่ในพระคริสต์หมายความว่าอย่างไร
3. ใครเป็นผู้ช่วยให้เรามีชัยชนะในการดำเนินชีวิต
4. ในฐานะที่เราเป็นคริสเตียน เราควรจะแสวงหาอะไร
5. เราจะแน่ใจได้อย่างไรว่าเราเป็นผู้ชนะ

ใช้เวลา 5-10 นาที ในการตอบคำถาม เสร็จแล้ว ให้อภิปรายสั้นๆ

คำนำสู่บทเรียน

ทีมฟุตบอล ที่มีนักกีฬารูปร่างสูงและมีการเล่นเข้าหากันได้ดี จะเป็นฝ่ายได้เปรียบและสามารถ
เอาชนะคู่แข่งได้ง่ายกว่า

ในการต่อสู้กับความบาปและอำนาจของความชั่วร้าย คริสเตียนมีส่วนได้เปรียบไม่ใช่เพราะส่วนสูง
น้ำหนัก หรือความชำนาญแต่เป็นสิ่งที่อยู่ในคำสัญญา ที่พระเยซูทรงให้ไว้กับพวกสาวก

“เราจะทูลพระบิดาและพระองค์จะประทานผู้ช่วยผู้หนึ่งให้แก่ท่าน เพื่อจะได้อยู่กับท่านตลอดไป คือพระวิญญาณแห่งความจริง ซึ่งโลกจับไว้ไม่ได้ เพราะแลไม่เห็นและไม่รู้จักพระองค์ ท่านทั้งหลายรู้จักพระองค์ เพราะพระองค์ทรงสถิตอยู่กับท่านและจะประทับอยู่ในท่าน” ยอห์น 14 : 16-17

พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงเป็นผู้ช่วยที่พระเยซูทรงตรัสนั้น พระองค์จะคอยช่วยเหลือให้เราสัมผัสต่อความอ่อนแอ การทดลองและการโจมตีของศัตรูเมื่อเราพึ่งในพลังแห่งพระวิญญาณและให้ความร่วมมือกับพระองค์ เราจะมีชัยชนะในการดำเนินชีวิตเสมอ

พระเจ้าไม่ได้ปล่อยให้เราอยู่ในสภาพที่หมดหวัง โดยไม่มีอาวุธ หรือไม่ได้ให้การช่วยเหลือ แต่ได้ทรงประทานทุกสิ่งที่เราต้องการในการต่อสู้ เพื่อเราจะได้เป็นผู้มีชัยชนะ

ที่นักกีฬาที่รู้ว่า เขาเป็นฝ่ายที่ได้เปรียบจะเข้าสนามแข่งขันด้วยความมั่นใจ และกระตือรือร้น เช่นเดียวกับลูกของพระเจ้า เราจะต้องมีความหวังอยู่เสมอว่าจะต้องเป็นผู้ชนะ

ศึกษาพระคัมภีร์

1. เราในพระคริสต์

โรม 8 : 19

ในโรมบทที่ 8 มีคำอยู่ 2 คำ ที่จะต้องให้คำจำกัดความ คือ คำว่า “เนื้อหนัง” กับ “วิญญาณ” เมื่อเปาโลพูดคำว่า เนื้อหนัง ไม่ได้หมายความว่าร่างกายของมนุษย์เพียงอย่างเดียว แต่หมายถึงธรรมชาติบาป ความอ่อนแอของมนุษย์ที่ไม่รู้จักพระเจ้า รวมไปถึงสภาพของจิตวิญญาณที่ไม่มีพระเจ้าด้วย

“จิตวิญญาณ” หมายถึงฤทธิ์อำนาจอย่างเหนือธรรมชาติของพระเจ้า พระวิญญาณเป็นผู้ช่วยในส่วนที่อ่อนแอของมนุษย์

คำถาม “ในพระวิญญาณ” เราจะได้รับอะไรเมื่อเราอยู่ในพระวิญญาณและดำเนินตามพระวิญญาณ”

(ขอให้ผู้เรียนดูในโรม 8 : 1-9 ให้สังเกตว่าพระพระอะไรบ้างที่เราจะได้รับเมื่อดำเนินชีวิตตามพระวิญญาณ ให้เขียนคำตอบบนกระดานด้วย)

ตราบใดที่เรายัง “อยู่ในพระคริสต์” จะไม่มีการลงโทษหรือกล่าวโทษใดๆ เราจะมีอิสระจากความผิดบาป เราสามารถหลุดพ้นจากสิ่งเหล่านี้ได้ ก็เพราะอำนาจบาปที่ครอบครองชีวิตเราอยู่นั้น ได้ถูกทำลายไปแล้ว โดยฤทธิ์อำนาจของพระวิญญาณบริสุทธิ์

“กฎของพระวิญญาณแห่งชีวิตในพระเยซูคริสต์”ได้ทำให้ข้าพเจ้าพ้นจากกฎแห่งบาปและความตาย” โรม 8 : 2

กฎบัญญัติของโมเสส ไม่สามารถทำลายกฎแห่งความบาปได้ แต่โดยการสิ้นพระชนม์และการคืนพระชนม์ของพระเยซูสามารถทำลายบาปได้ เครื่องถวายบูชาของพระเยซูทำให้มีชัยชนะต่อเนื้อหนังและความอ่อนแอได้ คนที่มีความสัมพันธ์ฝ่ายจิตกับพระคริสต์ โดยความเชื่อ นั้นจะมีส่วนร่วมในชัยชนะของพระองค์

คำถาม “ชัยชนะนี้จะเข้ามาในชีวิตของเราโดยอัตโนมัติไหม (ขอให้คนหนึ่งอ่าน โรม 8 : 5)

กิจกรรม

ให้ทำแบบฝึกหัด ข้อ 1,2

เรามีความรับผิดชอบที่จะตอบสนองต่อการทรงนำของพระวิญญาณ เราจะทำตามการชี้แนะของธรรมชาติบาปเดิม หรือว่าจะยอมจำนนต่ออำนาจที่จะนำเราไปถึงการเชื่อฟังพระเจ้าและแผนการณ์ของพระองค์ ทั้งสองฝ่ายนี้อยู่ตรงกันข้ามมากเลยทีเดียว เราไม่สามารถมีชีวิตอยู่ฝ่ายเนื้อหนังและฝ่ายวิญญาณในเวลาเดียวกันได้ การเชื่อฟังเนื้อหนังจะนำเราไปสู่ความตายแต่การเชื่อฟังพระวิญญาณจะนำเราไปถึงชีวิตและสันติสุข การดำเนินชีวิตฝ่ายเนื้อหนังไม่ว่าจะดีแค่ไหน แต่ก็ไม่ใช่ที่พอพระทัยของพระเจ้าและยังเป็นศัตรูต่อพระเจ้าด้วย

การอยู่ในพระคริสต์ หมายถึง การตัดขาดจากชีวิตเก่าๆ เป็นการยอมให้พระวิญญาณทรงควบคุมการตัดสินใจและความปรารถนาของเรา เมื่อพระวิญญาณสถิตอยู่ภายในเรา เราจะไม่เป็นคนเดิมอีกต่อไป แต่มีชีวิตใหม่ในพระเยซูคริสต์ แต่ถ้าเราไม่ได้อยู่ในพระคริสต์ ไม่ว่าเราจะพยายามเป็นคริสเตียนที่ดีหรือพยายามทำดีแค่ไหน เราก็จะไม่มีวันได้เป็นของพระองค์ (ขอให้คนหนึ่งอ่าน โรม 8 : 9) ชีวิตคริสเตียนไม่สามารถดำเนินไปด้วยความพยายามของมนุษย์แต่ด้วยการอยู่ในพระเยซูคริสต์เท่านั้น

2. พระคริสต์ในเรา

โรม 8 : 10-17

พระวิญญาณบริสุทธิ์ไม่ใช่อำนาจที่ไม่มีตัวตนที่อยู่ภายนอกตัวเรา แต่ทรงสถิตอยู่ภายในเรา เพื่อจะช่วยให้เรามีกำลังที่จะทำตามน้ำพระทัยของพระเจ้าได้ และเพื่อให้ธรรมชาติของพระคริสต์เกิดขึ้นในชีวิตของเรา

กิจกรรม ให้ทำแบบฝึกหัด ข้อ 3 และอภิปราย

แม้ว่าร่างกายของเรา จะต้องตายไป การสถิตอยู่ของพระวิญญาณบริสุทธิ์จะนำเราให้เป็นขึ้นมาใหม่ และในพระเยซูคริสต์เท่านั้นพระองค์จะทรงนำเราไปสู่ชีวิตนิรันดร์

ในฐานะที่เราเป็นคริสเตียน เราไม่ต้องกลัวความตาย เพราะเมื่อเรออกจากร่างกายนี้ไปแล้วนั้น เราจะได้ไปอยู่กับองค์พระผู้เป็นเจ้า (อ่าน 2 โครินธ์ 5 : 6-9)

พระเยซูคริสต์ทรงมีชัยชนะเหนือความตาย พระองค์ทรงมีอำนาจที่จะทำให้เราดำเนินชีวิตอย่างมีชัยชนะได้ในทุกๆวัน พระองค์จะทรงช่วยเราในสิ่งที่เราไม่สามารถทำได้หรือสิ่งที่เกินกำลังของเรา

เป็นสิ่งพิเศษเพียงใด ที่พระเจ้าทรงสถิตอยู่ในเรา เราจึงรู้ว่าเราได้รับพระคุณของพระองค์และเป็นหนี้พระคุณของพระองค์อย่างมากมาย ไม่ว่าจะเป็นการที่เราหลุดพ้นจากความผิดบาป การมีความหวังในการเป็นขึ้นจากความตาย การมีความชื่นชมยินดีในการดำเนินชีวิตร่วมกับพระองค์ เราจึงไม่ควรดำเนินชีวิตตามฝ่ายเนื้อหนังอีก ซึ่งพระคัมภีร์ได้กล่าวว่า เราเป็นหนี้ (โรม 8 : 12)

คำถาม “เราเป็นหนี้ฝ่ายวิญญาณอย่างไร” (ขอให้คนหนึ่งอ่าน โรม 8 : 13)

กิจกรรมของเนื้อหนังจะตายไปโดยฤทธิ์อำนาจของพระวิญญาณ ถ้าเรายอมให้พระวิญญาณควบคุมการกระทำของเรา และเราจะสามารถดำเนินชีวิตให้สมกับการที่เราเป็นลูกของพระเจ้าอย่างแท้จริงได้

“พระวิญญาณนั้นเป็นพยานร่วมกับวิญญาณจิตของเราทั้งหลายว่า เราทั้งหลายเป็นบุตรของพระเจ้า” โรม 8 : 16

เมื่อเรามีความสัมพันธ์กับพระเจ้า โดยพระวิญญาณแล้ว เราก็ได้เป็นทายาทและมีส่วนที่จะได้รับมรดกร่วมกับพระคริสต์ พระวิญญาณทรงนำเราเข้าสู่ครอบครัวของพระเจ้า การสถิตอยู่ด้วยของพระวิญญาณไม่เพียงแต่เป็นการแสดงว่า พระองค์ทรงทำพระราชกิจในเราเท่านั้นแต่เรายังมีส่วนร่วมในสง่าราศีกับพระบุตร ในอนาคตด้วย

3. ความหวังในอนาคต

โรม 8 : 18-25

การเป็นลูกของพระเจ้าและการดำเนินชีวิตในพระวิญญาณนั้น ไม่ได้หมายความว่าเราจะไม่มี ความทุกข์ลำบาก คริสเตียนในสมัยแรกๆ ต้องถูกเย็บยัด ถูกจำคุก ถูกเกลียดชังและถูกฆ่า ไม่เป็นที่ยอมรับ ไม่มีใครรับเข้าทำงานและถูกตัดขาดจากครอบครัว

คำถาม “คริสเตียนในสมัยแรกมีท่าทีต่อความทุกข์ยากลำบากอย่างไรบ้าง”

พระคัมภีร์ไม่ได้บอกเราว่า พวกเขาคร่ำครวญร้องไห้หรือสงสารตัวเอง แต่พวกเขาเป็นธรรมิกชนที่มีความแข็งแกร่งอดทน มีความเชื่อที่มั่นคง พวกเขายอมตายเพื่อข่าวประเสริฐแห่งความจริงที่พวกเขาเชื่อและประกาศอยู่ ขอให้สิ่งเหล่านี้หนุนใจเราทุกคนให้มีความอดทนและมั่นคงอยู่ในความเชื่อแม้จะต้องเผชิญกับสถานการณ์ที่ยากลำบากก็ตาม

“เพราะข้าพเจ้าเห็นว่า ความทุกข์ลำบากแห่งปัจจุบัน ไม่สมควรที่จะเอาไปเปรียบกับศักดิ์ศรีซึ่งจะเผยให้แก่เราทั้งหลาย” โรม 8 : 18

กิจกรรม

ให้ทำแบบฝึกหัด ข้อ 4 แล้วอภิปราย

แผนการณ์ของพระเจ้า ไม่ใช่เพียงให้ลูกๆของพระเจ้าได้รับแต่สิ่งดีๆเท่านั้นแต่พระองค์ยังต้องการให้ลูกๆของพระองค์มีความหวังสำหรับอนาคตด้วย แม้ว่าความบาปที่อาดัมได้ทำการแข่งสาปมายังโลก สัตว์และพืชผล จนทำให้เรามักจะไม่ได้มีความรักต่อสัตว์และทำให้เราทำลายสิ่งแวดล้อมจากความมั่งง่ายของเราก็ตาม แต่สรรพสิ่งทั้งปวงก็กำลังรอคอยด้วยความหวังว่า คำสาปแช่งนั้นจะสิ้นสุดลง “ด้วยมีความหวังใจว่า สรรพสิ่งเหล่านั้นจะได้รอดจากอำนาจแห่งความเสื่อมสลาย และจะเข้าในเสรีภาพและศักดิ์ศรีแห่งบุตรทั้งหลายของพระเจ้า”

โรม 8 : 21

กิจกรรม

ขณะที่อภิปรายถึงสภาพต่างๆที่เกิดขึ้นในโลกปัจจุบันนี้ ให้เขียนสิ่งต่างๆต่อไปนี้บนกระดาน ให้ผู้เรียนเปิด วิวรรณ์ 21 : 4 และให้เขาเติมข้อความด้านขวามือดังนี้

เดี๋ยวนี้	ภายหลัง
-คร่ำครวญ	-
-โศกเศร้า	-
-เจ็บปวด	-
-อื่นๆ	-

การไถ่ที่เราได้รับจากพระเยซูนั้นขยายวงกว้างไปถึงสิ่งที่พระเจ้าทรงสร้างทั้งหมดด้วย เรารู้ว่าโลกนี้ไม่สมบูรณ์ ความพิการ โรคภัยไข้เจ็บที่รักษาไม่หายได้ทำลายชีวิตและความสุขของมนุษย์ ความแห้งแล้ง ความอดอยากและภัยทางธรรมชาติแสดงให้เห็นถึงความไม่สงบสุข เราจึงรอคอยวันที่เราจะมีกายใหม่ที่ไมตาย ไม่เจ็บป่วยไม่น่าเบื่อในฐานะที่เราเป็นคนของพระเจ้า

ความหวังของเราเป็นสิ่งที่เพื่อฝืนอย่างนั้นหรือ (ขอให้คนหนึ่งอ่าน 2 เปโตร 3 : 13) ผู้พยากรณ์
ในพระคัมภีร์เดิม ได้มองเห็นถึงวันที่พระเจ้าจะทรงสร้างสวรรค์และแผ่นดินใหม่ อธิยาห์ 65 :
17 ผู้เขียน พระคัมภีร์ใหม่ ได้เห็นในนิมิตว่า พระเจ้าจะทรงสร้างโลกใหม่ และพระเยซูผู้ทรง
เสด็จกลับสู่สวรรค์ก็เพื่อจะจัดเตรียมสถานที่ไว้สำหรับเราผู้เชื่อและพระองค์ทรงสัญญาว่า จะ
กลับมารับเราไปอยู่กับพระองค์ตลอดไปเป็นนิรันดร์ (ขอให้คนหนึ่งอ่าน ยอห์น 14 : 1-3) เมื่อ
พระองค์เสด็จกลับมา เราจะมีส่วนในสง่าราศีของพระองค์ เราจะถูกรับขึ้นไปอยู่กับพระคริสต์
และจะมีแต่ความชื่นชมยินดีและได้รับชัยชนะร่วมกับพระเยซูคริสต์พระบุตรของพระเจ้า
ไม่ว่าเราจะต้องเผชิญกับความทุกข์ลำบากเพียงใดในโลกนี้ ก็อย่าให้สิ่งเหล่านั้นทำลาย
ความหวังของเราและให้เรามีความสัจซื่อและรอคอยการที่เราจะได้รับบำเหน็จจากพระองค์

4. ความมั่นใจสำหรับปัจจุบัน

โรม 8 : 26-39

ผู้ที่เข้าแข่งกีฬา รู้คุณค่าของกองเชียร์ เพราะกองเชียร์จะเป็นผู้ที่สนับสนุนและให้กำลังใจเรา และ
แน่นอนในการแข่งขันบางอย่าง พวกกองเชียร์กีฬาจะมีส่วนในการให้กำลังใจ ไปจนถึงทำให้ผู้
แข่งขันมีชัยชนะได้

คำถาม “ใครเป็นผู้สนับสนุนที่สำคัญของคริสเตียน”

บางคนวาดภาพว่าพระเจ้าเป็นเหมือนตำรวจที่นั่งอยู่บนฟ้าคอยมองดูว่ามนุษย์คนไหนจะทำผิด
เพื่อจะได้จับมาลงโทษ ซึ่งเป็นภาพที่แตกต่างจาก โรมบทที่ 8 มาก พระเจ้าทรงรักเรา พระองค์
ไม่ต้องการให้เราล้มเหลวและไม่ต้องการที่จะทำโทษเรา

เรารู้ว่าพระเจ้าทรงรักเรา เพราะพระวิญญาณทรงอธิษฐานเพื่อเรา เมื่อเราไม่รู้ว่าจะอธิษฐาน
อย่างไร พระวิญญาณได้นำสิ่งที่เราต้องการและภาระของเราไปถึงพระบิดา พระวิญญาณทรง
อธิษฐานในสิ่งที่ถูกต้องเสมอ

เรารู้ว่าพระเจ้าทรงรักเรา เพราะพระองค์ทรงทำให้เราเกิดผลดีได้ในทุกสถานการณ์ เมื่อเรามี
ความไว้วางใจและให้พระองค์เป็นที่หนึ่งในชีวิตของเรา

เรารู้ว่าพระเจ้าทรงรักเรา เพราะพระองค์ได้ทรงเตรียมหนทางเพื่อเราจะได้รับความรอด ได้เป็น
ผู้ชอบธรรมและได้รับเกียรติโดยพระบุตรของพระองค์

กิจกรรม

ในขณะที่พูดถึงเหตุที่ทำให้เรารู้ว่า พระเจ้าทรงรักเรา ให้เขียนหัวข้อลงบนกระดานด้วย ดังนี้
เรารู้ว่าพระเจ้าทรงรักเรา เพราะ.....

1. พระวิญญาณทรงอธิษฐานเพื่อเรา
2. พระเจ้าทรงช่วยทำให้สิ่งร้ายกลายเป็นดี
3. พระเจ้าทรงเตรียมหนทางที่จะทำให้เราได้รับความรอด การเป็นผู้ชอบธรรมและมีสง่าราศีโดยพระคริสต์

ลองจินตนาการดูซิว่า ขณะที่คุณกำลังเผชิญหน้ากับศัตรูที่มีอำนาจมากที่สุดในโลกขณะนั้นพระเจ้าได้ก้าวเข้ามาอยู่เคียงข้างคุณและพร้อมที่จะต่อสู้เพื่อคุณ แล้วศัตรูคนใดจะกล้าเผชิญหน้ากับพระองค์ “ถ้าพระเจ้าทรงอยู่ฝ่ายเรา ใครจะต่อสู้เราได้” โรม 8 : 31

การจัดเตรียมของพระเจ้าไม่มีวันสิ้นสุด ในเมื่อพระองค์ได้ทรงประทานพระบุตรของพระองค์เพื่อเรา และพระองค์ก็จะทรงประทานสิ่งที่จำเป็นแก่เราอย่างแน่นอน

ไม่มีใครสามารถกล่าวโทษเราได้เพราะพระคริสต์ทรงสถิตอยู่ ณ พระที่นั่งของพระเจ้าแทนเรา พระองค์ทรงเป็นทนายความที่ยืนอยู่จำเพาะพระพักตร์พระเจ้า เพื่อจะยืนยันว่า เราเป็นผู้บริสุทธิ์ การสิ้นพระชนม์และการคืนพระชนม์ของพระองค์ ทำให้เรามีอิสระจากความผิดบาปและความพ่ายแพ้

ข่าวดีที่ยิ่งใหญ่ที่สุด คือ ไม่มีใครสามารถแยกเราออกจากความรักของพระองค์ได้ ไม่มีสถานการณ์ใดหรือบุคคลใดสามารถยับยั้งไม่ให้ความรักของพระองค์ไหลล้นชีวิตของเราได้ พระองค์ทรงอยู่กับเราตลอดไปเป็นนิรันดร์

คำถาม “สิ่งนี้จะมีผลกระทบต่อชีวิตคริสเตียนอย่างไร”

(ขอให้ผู้เรียน เปิด โรม 8 : 37 และอ่านพร้อมๆกัน)

“แต่ว่าในเหตุการณ์ทั้งปวงเหล่านี้ เรามีชัยเหลือล้นโดยพระองค์ผู้ได้ทรงรักเราทั้งหลาย”

โรม 8: 37 จงจำไว้เสมอว่า ชัยชนะที่ได้มานั้นเป็นผลของการอยู่ในพระเยซูคริสต์ เป็นสิ่งที่สำคัญที่เราจะต้องจำไว้ว่า ไม่มีอะไรสามารถแยกเราออกจากความรักของพระองค์ได้ นี่เป็นสิ่งที่จะทำให้เรามีความมั่นใจ ในการมีชีวิตอยู่เพื่อพระองค์ เพราะเรารู้ว่าพระองค์จะทรงประทานกำลังที่เราต้องการในทุกเวลา ไม่ว่าจะมีการทดลอง มีเหตุร้าย หรือแม้เมื่อเราอ่อนแอ

ประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน

บางคนไม่กล้าต้อนรับพระเยซู เพราะกลัวว่าจะมีชีวิตแบบที่พระเจ้าต้องการไม่ได้ เขาอาจจะพูดอย่างนี้ว่า “ฉันไม่อยากเป็นคนหน้าซื่อใจคด” อะไรทำนองนี้

บางทีคุณอาจจะรู้สึกท้อใจในการดำเนินชีวิตคริสเตียน เพราะไม่สามารถเอาชนะเหตุการณ์หรือการทดลองบางอย่างได้

ในโรมบทที่ 8 ไม่ได้กล่าวว่าจะไม่มีการผิดพลาด ล้มเหลวเกิดขึ้น ถ้าเราล้มเราก็สามารถเข้าไปหาพระเยซูได้ พระองค์จะทรงช่วยเรา พระเจ้าทรงสัญญาว่าจะช่วยเราและจะไม่กล่าวโทษหรือลงโทษเรา พระองค์จะทรงอภัยให้แก่เราและจะไม่ทรงจดจำความผิดในอดีตของเรา พระองค์ทรงเรียกเราให้ลุกขึ้นและเดินต่อไป

เมื่อเราเข้าใจในการจัดเตรียมของพระองค์มากขึ้น เราก็จะรู้ว่า การมีชัยชนะเป็นเรื่องที่เป็นไปได้ เราสามารถมีชีวิตอยู่เหนือความบาปและความพ่ายแพ้ฝ่ายวิญญาณได้ ถ้าเราอยู่ในพระคริสต์ เราจะเป็นเหมือนพระองค์ นิสัยของพระองค์จะเป็นนิสัยของเรา ชีวิตของพระองค์จะเป็นของเรา ถ้าเรายังยอมต่อพระวิญญาณและละทิ้งฝ่ายเนื้อหนังมากเท่าใด เราก็จะมีกำลังมากขึ้นเท่านั้น การเป็นนักกรีฑาที่เก่งนั้น คุณจะต้องฝึกฝนตนเอง รู้จักควบคุมตนเอง ควบคุมทั้งอาหารและการออกกำลังกาย ไปจนถึงการพักผ่อนที่เพียงพอ นี่เป็นสิ่งสำคัญ ถ้าคุณต้องการชนะในการแข่งขัน พระวิญญาณทรงเรียกให้เราฝึกฝนตนเองเพื่อจะได้ไปถึงเป้าหมายสูงสุด เพื่อจะทำให้แผนการณ์ของพระเจ้าสำเร็จในชีวิตของเรา จำเป็นที่เราจะต้องให้ความร่วมมือกับพระวิญญาณและใส่ใจในพระวามะของพระองค์และปฏิเสธจากการชักชวนของโลกนี้

คุณรับพระวิญญาณบริสุทธิ์เข้ามาในชีวิตของคุณอย่างเต็มที่แล้วหรือยัง พระวิญญาณองค์เดียวกับพระวิญญาณที่เสด็จลงมาในวันเพ็นเทกอส กิจการ 2 : 1-4 ได้เติมเต็มในจิตใจของผู้เชื่อในทุกวันนี้ เพื่อจะให้เขาทั้งหลายมีอำนาจ ในการเป็นพยานเพื่อพระคริสต์ ถ้าคุณยอมให้พระวิญญาณควบคุมชีวิต พระองค์จะทรงใส่ความรัก ความชื่นชมยินดีและสันติสุขในจิตใจของคุณอย่างเต็มล้นพระวิญญาณจะทรงนำคุณไปในทางของพระเจ้า ทำให้พระวามะมีชีวิตและทำให้พระเยซูเป็นจริงในชีวิตของคุณ ก่อนที่คุณจะรับพระวิญญาณนั้น คุณจะต้องกลับใจใหม่และสารภาพบาปก่อน พระองค์จะเข้ามาในชีวิตของคุณ

คำถามเพื่ออภิปราย

“เราจะได้รับอะไรจากการช่วยเหลือของพระเยซูและพระวิญญาณจะทรงช่วยเราอย่างไรบ้าง”

บทที่ 3 ทำที่มาก่อนการกระทำ

เป้าหมาย เพื่อจะเรียนรู้การรับใช้แบบคริสเตียน ว่าจะต้องเริ่มโดยการมีท่าทีที่ถูกต้องและสนใจคนอื่นมากกว่าตัวเอง

ข้อพระคัมภีร์ โรม 12 : 1-21

ข้อท่องจำ “อย่าคิดถึงตัวเกินที่ตนควรจะคิดนั้น แต่จงคิดให้ถ่อมสุ่มสมกับขนาดความเชื่อที่พระเจ้าได้ทรงโปรดประทานแก่ท่าน” โรม 12:3

อุปกรณ์การสอน กระดาษ ดินสอ กระดาน พระคัมภีร์แบบฝึกหัด

กิจกรรม

ก่อนเริ่มบทเรียนให้ถามคำถามต่อไปนี้

1. ทำที่แบบไหนจากคนอื่นที่คุณชอบ
2. ทำที่แบบไหนจากคนอื่นที่คุณไม่ชอบ
(ควรเตือนไม่ให้เอ่ยชื่อ บุคคลใดบุคคลหนึ่งขณะที่มีการอภิปราย)

คำนำสู่บทเรียน

Melody Green ผู้ก่อตั้ง Last days Ministries ถูกถามบ่อยๆว่า “คุณเริ่มก่อตั้งงานนี้อย่างไร” เขามักจะตอบว่า “ไม่ทราบ” Melody และอดีตสามีของเขาคือ Keith Green ได้เริ่มให้การช่วยเหลือคนหนุ่มสาวที่ติดยาเสพติด โดยเปิดบ้านของเขาเอง เป็นสถานที่ให้การช่วยเหลือ เมื่อต้นปี ค.ศ. 1970 โดยไม่ได้คิดว่าตนเองจะพยายามก่อตั้งมูลนิธิขึ้น เพียงแต่คิดว่าอยากจะให้ความช่วยเหลือคนเหล่านั้นและนำพวกเขามารู้จักกับพระเยซูคริสต์เท่านั้น แต่ต่อมาไม่นาน บ้านของเขาก็เล็กเกินไปที่จะต้อนรับผู้ที่ต้องการความช่วยเหลือ เขาจึงเช่าบ้านอีกหลังหนึ่งที่อยู่ถัดไปและขยายไปยังบ้านหลังอื่นอีก ทั้งสองสามี ภรรยาได้ใช้ทรัพย์สินส่วนตัวของตนเอง ในการช่วยเหลือคนเหล่านั้น เมื่อมีคนมาเคาะที่ประตูบ้านเพื่อขอความช่วยเหลือ เขาก็ไม่ปฏิเสธ จนทุกวันนี้มูลนิธิ Last days Ministries ได้ขยายงานออกไปอย่างกว้างขวาง มีบ้านพักของแม่ที่ไม่ได้แต่งงาน มีศูนย์ฝึกอบรมสาวกและอื่นๆ

ถ้าเรามีความปรารถนาจะทำบางสิ่งเพื่อพระเจ้า ขอให้เริ่มต้นจากที่เรามีอยู่ มีคนมากมายที่ต้องการรับความช่วยเหลือ ไม่ต้องคิดว่าจะต้องทำอะไรใหญ่โตเป็นพิเศษ เพียงแต่มีใจอยากให้ความช่วยเหลือและมีความรักของพระคริสต์และแบ่งปันความรักนั้นต่อคนอื่นก็พอแล้ว

ศึกษาพระคัมภีร์

โรม 12 : 1-2, โครินธ์ 3 : 1-3

1. ถวายตัวต่อพระเจ้า

“พี่น้องทั้งหลาย ด้วยเหตุนี้โดยเห็นแก่ความเมตตากรุณาของพระเจ้า ข้าพเจ้าจึงวิงวอนท่านทั้งหลายให้ถวายตัวของท่านแด่พระองค์เพื่อเป็นเครื่องบูชาที่มีชีวิตอันบริสุทธิ์และเป็นที่ยอมรับของพระเจ้า ซึ่งเป็นการนมัสการ โดยวิญญาณจิตของท่านทั้งหลาย” โรม 12 : 1

กิจกรรม

ให้ทำแบบฝึกหัด ข้อ 1,2

โดยเห็นแก่สิ่งที่พระองค์ได้ทรงกระทำเพื่อเรา เราจึงควรตอบสนองด้วยการ ถวายตัวทั้งหมดของเราต่อพระองค์ ตามกฎของธรรมบัญญัติ เครื่องบูชาเป็นสิ่งที่จำเป็นมาก การที่พระเยซูคริสต์ทรงเป็นเครื่องบูชาไถ่บาปนั้น ทำให้ไม่ต้องมีการใช้สัตว์เพื่อจะนำมาเป็นเครื่องบูชาไถ่บาปอีกต่อไป

คำถาม “ เราควรถวายเครื่องบูชาชนิดใดแก่พระเจ้าในทุกวันนี้”

เราจะต้องถวายตัว จิตวิญญาณและจิตใจของเราต่อพระเจ้า เราต้องอุทิศตัวเราด้วยความถ่อมใจ เหมือนกับที่เราไม่ได้เป็นเจ้าของของตัวเอง (ขอให้คนหนึ่งอ่าน 1 โครินธ์ 6 : 19-20) ร่างกายและจิตวิญญาณของเราได้รับการไถ่แล้ว และตอนนี้เราได้กลายเป็นผู้ชอบธรรม เป็นผู้รับใช้ความชอบธรรม เป็นพระวิหารของพระวิญญาณบริสุทธิ์และเป็นผู้ที่จะทำให้พระเจ้าได้รับเกียรติ ในฐานะที่เราเป็นลูกของพระเจ้า เราไม่ควรจะมอบร่างกายของเราให้แก่โลก และกระทำตามตัณหาของเนื้อหนัง เราถูกเรียกให้ออกมาจากโลก ให้มีชีวิตแยกออกจากความบาป เปาโลเตือนคริสเตียนชาวโรมันว่า “อย่าประพฤติตามอย่างคนในยุคนี้ ...” โรม 12 : 2 และในสมัยนี้ก็เป็นกร่าง่ายที่จะหลงไปประพฤติตามแบบอย่างของคนส่วนมาก

คำถาม “ เราจะหลีกเลี่ยงไม่ทำตามอย่างชาวโลกได้อย่างไร”

คำตอบก็คือ จะต้องได้รับการเปลี่ยนแปลงความคิดและจิตใจเสียใหม่ สิ่งที่เราคิดมีผลกระทบ ต่อตัวเราและสิ่งที่เราทำ ถ้าเราฟังจิตใจของเราไว้กับพระคำของพระเจ้าและแสวงหาการทรงนำ ของพระวิญญาณบริสุทธิ์ ความคิดของพระองค์ก็จะกลายเป็นความคิดของเราและเราจะรู้จักน้ำ พระทัยของพระเจ้า สำหรับชีวิตของเรา

การถวายตัวแบบนี้จะต้องมีการแสดงอะไรบางอย่างออกมาก่อน พระเจ้าทรงดูจิตใจและรู้ว่าเรา มีความปรารถนาที่จะทำให้พระองค์พอพระทัยมากน้อยเพียงใด พระองค์ต้องการการรับใช้ที่ มา จากจิตใจ เมื่อพระองค์เข้ามาเป็นหนึ่งในชีวิตของเราแล้ว งานรับใช้ก็ไม่ใช่เรื่องเล็กหรือเป็นงาน อติเรก (ขอให้คนหนึ่งอ่าน โคโลสี 3 : 1-3)

คนมักจะคิดว่า การรับใช้ของคริสเตียนทำเฉพาะวันอาทิตย์ที่โบสถ์เท่านั้น แต่เมื่อถวายตัวเพื่อ รับใช้พระเจ้าแล้วก็หมายความว่า เราจะต้องรับใช้พระองค์ในทุกๆวัน โดยทุกวิถีทางและทำทุก สิ่ง เพื่อจะนำสง่าราศีมาสู่พระเจ้า การเป็นเครื่องบูชาที่มีชีวิตอยู่ก็คือ การมอบชีวิตทั้งหมดแก่ พระเจ้า น้ำพระทัยของพระเจาก็เหมือนกับพระคำของพระองค์ ซึ่งเป็นสิ่งที่ดี เป็นที่ยอมรับและ ครอบถ้วนสมบูรณ์ เมื่อเราถวายตัวกับพระองค์เราจะพิสูจน์สิ่งเหล่านี้ได้ โดยประสบการณ์ใน ชีวิตของเรา พระเจ้าทรงต้องการให้เรา รู้จักพระพรในการดำเนินชีวิต ตามแผนการณ์ของ พระองค์ เราจะพบความชื่นชมยินดีและความสำเร็จ แม้ว่าเราจะต้องมอบความปรารถนาของเรา ทั้งหมดไว้กับพระองค์

บางคนไม่กล้าถวายตัวกับพระเจ้า ถ้าสมมุติว่าพระเจ้าจะทรงนำคุณไปรับใช้ในที่แห่งหนึ่งที่คุณ ไม่อยากไป คุณสามารถวางใจในพระเจ้าได้ว่า พระองค์จะทรงให้กำลังใจและหนุนใจเรา พระองค์จะฝึกฝนชีวิตของเรา สอนเราในสิ่งที่พระองค์ทรงมีพระประสงค์ให้เราทำ

2. รับใช้พระกายของพระคริสต์

โรม 12 : 3-8

ความสัมพันธ์ส่วนตัวของเรากับพระเจามีผลกระทบต่อความสัมพันธ์อื่นๆทั้งหมด จริงๆแล้วใน วินาทีที่เราเชื่อเป็นคริสเตียนนั้น เราได้เข้ามาอยู่ในครอบครัวของพระเจ้า คือ คริสตจักร นอกจากจะได้รับความสัมพันธ์นี้แล้วนั้น เรายังจะต้องมีส่วนในการรับผิดชอบต่อ คนที่พระเจ้านำเข้ามาพร้อมกับเราด้วย

โดยสติปัญญาของพระองค์ พระเจ้าทรงรู้ในจุดแข็งและจุดอ่อนของทุกคนที่อยู่ในครอบครัว ของพระองค์ พระเจ้าทรงประทานความสามารถแก่เราแต่ละคน เพื่อนำไปใช้เพื่อประโยชน์ ร่วมกันและเพื่อช่วยเหลือคนอื่นๆที่อยู่รอบๆเรา ไม่ว่าของประทานนั้นจะยิ่งใหญ่เพียงใด

เราจะต้องนำไปใช้ด้วยความถ่อมใจ จำไว้เสมอว่าสิ่งเหล่านั้นเป็นของประทานที่มาจากพระเจ้า ไม่ใช่เป็นสิ่งที่เราหามาได้เอง

ในโรมบทที่ 12 และใน 1 โครินธ์ บทที่ 12 เปาโลนำเอาร่างกายของมนุษย์มาเปรียบเทียบกับคริสตจักรของพระเจ้า เพื่อเป็นการประกอบคำอธิบายให้ผู้อ่านได้เข้าใจง่ายขึ้น “เพราะว่าในร่างกายอันเดียวนั้น เรามีอวัยวะหลายอย่างและอวัยวะนั้นๆมิได้มีหน้าที่เหมือนกันฉันใด พวกเราผู้เป็นหลายคน ยังเป็นกายอันเดียวในพระคริสต์และเป็นอวัยวะแก่กันและกันฉันนั้น” โรม 12 : 4-5

คำถาม “ทำไมจึงเป็นสิ่งสำคัญที่อวัยวะทุกส่วนของร่างกายต้องทำงานร่วมกันเป็นอย่างดี” อวัยวะที่ไม่สามารถมองเห็น ก็มีความสำคัญเท่าๆกันกับอวัยวะที่มองเห็นได้ คุณจะมีชีวิตอยู่โดยไม่มีหัวใจ ไม่มีกระเพาะอาหาร ไม่มีปอด ไม่มีตับได้ไหม ในพระกายของพระคริสต์ของประทานของแต่ละคนก็มีไว้เพื่อประโยชน์ร่วมกัน ของประทานที่คุณมีอาจจะเป็นแกนกลางช่วยให้ของประทานของคนอื่นๆทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น และไม่ว่าคุณจะได้รับคำชมเชยหรือไม่ นั่นก็ไม่ใช่สิ่งสำคัญมากนัก จำไว้เสมอว่า พระเจ้าทรงเห็นและเป็นผู้วินิจฉัยในความสำเร็จของการใช้ของประทานของคุณ

เปาโลเน้นว่า แต่ละคนมีของประทานไม่เหมือนกัน บ่อยครั้งเราพยายามทำเลียนแบบคนบางคนที่เราชอบ แต่มันไม่เกิดประโยชน์อะไร จะดีกว่าถ้าเราจะพยายามทำอย่างที่เราเป็นให้ดีที่สุดเท่าที่จะทำได้ ไม่ต้องไปเลียนแบบใคร ในคริสตจักรนั้นต้องการที่จะมีของประทานหลายๆอย่าง เพื่อใช้ในงานของพระเจ้าและที่สำคัญทุกๆของประทานมีความสำคัญเท่าเทียมกัน ในโรม 12 : 6-8 เปาโลได้พูดถึงของประทานบางอย่าง ที่เขาเคยเห็นในคริสตจักร พร้อมทั้งให้คำแนะนำในการใช้ของประทานเหล่านั้นด้วย

1. การเผยพระวจนะ

การพูดถึงพระคำและพระประสงค์ของพระเจ้า โดยได้รับการดลใจจากพระวิญญาณ ผู้เผยพระวจนะจะต้องระมัดระวังที่จะไม่ต่อเติมข้อความและในเวลาเดียวกัน เขาจะต้องสัตย์ซื่อที่จะพูดเมื่อพระวิญญาณนำให้พูด

2. การปรนนิบัติ

มักจะเป็นของประทานของมกนายน คนเหล่านี้มีความสำคัญด้วยเช่นกันที่จะใช้ของประทานนี้ในคริสตจักรของพระเจ้า ฟีน้องก็ต้องรู้จักที่จะหนุนใจและมีส่วนร่วมกับผู้ที่มิของประทานนี้ ไม่ใช่ปล่อยให้คนเหล่านี้ทำโดยคิดว่าตนเองไม่ต้องทำอะไรเลยก็ได้

3. การสั่งสอน

คือ การให้คำแนะนำจากพระวจนะของพระเจ้า ผู้ที่มีของประทานนี้ต้องอุทิศตัวและต้องเรียนรู้ในพระคำของพระเจ้า และมีความสามารถในการถ่ายทอดสิ่งที่เรียนรู้จากพระคำให้ผู้อื่นมีความเข้าใจและนำไปปฏิบัติได้อย่างง่ายๆ ได้

4. การเตือนสติ

เป็นการหนุนใจและให้กำลังใจ เป็นการเตือนสติไม่ให้กระทำในสิ่งที่ผิดบาป คนที่มีของประทานนี้จะต้องเป็นคนที่มีความอดทนต่ออารมณ์ของผู้อื่น ได้

5. การบริจจาค

คือ การแบ่งปันสิ่งที่ดี ที่จำเป็นให้แก่ผู้อื่นด้วยความยินดีและความเต็มใจ ทำด้วยใจกว้างขวางโดยไม่หวังผลตอบแทน

6. การครอบครอง

คือ การบริหารจัดการสิ่งที่ได้รับมา ให้เกิดผลดี มีการพัฒนาไปในทางที่ดียอดเยี่ยม ซึ่งผู้ที่มีของประทานนี้ต้องมีความอดสาหัส และต้องมีการวางแผนที่ดี

7. การแสดงความเมตตา

คือการแสดงการเอาใจใส่ห่วงใยผู้อื่น ให้การช่วยเหลือกับผู้ที่มีความต้องการ และผู้ที่มีของประทานนี้จะทำสิ่งนี้ด้วยความยินดีแม้จะต้องอยู่ในสถานการณ์ที่ยากลำบากก็ตาม คำถาม “มีของประทานอื่นๆ อะไรอีก ที่อยู่ในพระกายของพระคริสต์ และเขาควรจะใช้ของประทานนั้นอย่างไร” (ครูผู้สอน เขียนคำตอบบนกระดาน)

ความถ่อมใจ เป็นกุญแจของทุกสิ่งที่เราทำในคริสตจักร วิธีการของเรามีความสำคัญเท่าๆ กับการกระทำของเรา

3. รักผู้อื่น

โรม 12 : 9-21

สิ่งที่สำคัญของการรับใช้ทุกอย่างของคริสเตียน คือ “ความรัก” ไม่ว่าเราจะทำอะไรก็ตามจะต้องแสดงออกถึงความรักที่เรามีต่อองค์พระผู้เป็นเจ้าและต่อคนที่เรารับใช้ ของประทานที่ยิ่งใหญ่ที่สุดจะไม่มี ความหมายอะไรในสายพระเนตรของพระเจ้า ถ้าไม่ได้ใช้ของประทานเหล่านั้นด้วยความรักและความห่วงใยที่มีต่อผู้อื่น (ขอให้คนหนึ่งอ่าน 1 โครินธ์ 13 : 1-3)

พระเจ้าทรงต้องการให้เราแสดงความรักด้วยใจบริสุทธิ์ไม่ใช่ด้วยการเสแสร้ง “จงรักกันฉันพี่น้อง ส่วนการที่ให้เกียรติแก่กันและกันนั้น จงถือว่าผู้อื่นดีกว่าตัว” โรม 12 : 10

กิจกรรม

ให้ทำแบบฝึกหัด ข้อ 3,4

คำถาม “เราจะให้เกียรติแก่กันและกัน ในคริสตจักรได้อย่างไร”

การให้เกียรติคนบางคนไม่ได้ หมายถึงการให้รางวัลแก่คนนั้น แต่ การให้เกียรติ คือ การยอมรับความคิดหรือคำแนะนำของคนอื่น รวมไปถึงการยอมรับและชื่นชมกับความสามารถของคนๆ นั้น และพร้อมจะให้กำลังใจแก่คนเหล่านั้นในการทำงานรับใช้พระเจ้า ความถ่อมใจจึงเกี่ยวข้องกับ การให้เกียรติด้วยเช่นกัน ความรักที่มอบให้แก่กันนั้นควรเป็นความรักที่ไม่ติฉินนินทาว่าร้าย หรือเหยียบย่ำ คู่มั่นผู้อื่น

ความรักที่กล่าวไว้ในพระคัมภีร์ ไม่ใช่เป็นเพียงแค่อารมณ์ความรู้สึกเท่านั้น แต่ต้องแสดงออกเป็นการกระทำด้วย เราจะพบคำอธิบายถึงเรื่องนี้ใน โรม 12 : 11-13 (ขอให้คนหนึ่งอ่าน) ความรักปรากฏให้เห็นในงานที่เราทำ คริสเตียนไม่ควรจะเป็นคนที่เกียจคร้าน แต่ต้องเป็นผู้ที่รับใช้พระเจ้าอย่างเอาใจจริงเอาใจและความกระตือรือร้น ทำด้วยความยินดีและความอดทน เมื่อมีปัญหาที่พร้อมที่จะพึ่งพาพระเจ้าด้วยการอธิษฐานอยู่เสมอ

เราควรรักผู้ที่ขมเหงเรา ยินดีกับคนที่มีความยินดี ร้องไห้กับคนที่ร้องไห้ เราจะต้องมีความห่วงใยต่อคนทุกคน จะต้องเรียนรู้ที่จะถ่อมใจในการทำงานด้วยความยินดี เช่น งานเจ็ดดู เก็บกวาด ทำความสะอาดห้องน้ำ ล้างจาน เป็นต้น

คำถาม “เมื่อเรารู้ว่า มีคนที่คิดร้ายและตั้งใจจะมาทำร้ายเรา เช่น พุดไม่ตีต่อเรา ใส่ร้ายเรา เป็นต้น เราควรปฏิบัติต่อคนเหล่านี้อย่างไร”

(ขอให้คนหนึ่งอ่าน โรม 12 : 17-21)

เป็นการง่ายที่เราจะรักคนที่รักเรา แต่สำหรับคนที่ทำการร้ายต่อเราละเราจะปฏิบัติตัวต่อเขาอย่างไร จะรัก ทำดีและอธิษฐานเผื่อเขาได้หรือไม่ คำแนะนำของเปาโลก็คล้ายๆกับแนะนำของพระเยซู ในมัทธิว 5 : 43-48 เราจะต้องอยู่อย่างสงบกับทุกคน ไม่ทำการแก้แค้น แต่จะมอบเหตุการณ์ต่างๆเหล่านั้นไว้กับพระเจ้าและรอคอยการทำงานของพระองค์ด้วยใจสงบ ในระหว่างเวลานั้นเราจะต้องแสดงความเมตตาต่อศัตรูของเรา ปฏิบัติต่อเขาอย่างเป็นมิตร การแก้แค้นจะยิ่งทำให้เกิดปัญหาตามมาอย่างมากมาย พระเจ้าทรงมีวิธีที่ดีกว่า ทรงบอกให้เราไม่ทำที่และการแสดงออกในทางบวกและสร้างสรรค์ เราควรเอาชนะความชั่วด้วยการทำดี ความรักเป็นสิ่งที่พระเจ้าทรงใช้ในทุกสถานการณ์ เมื่อเราสำแดงความรักของพระองค์ต่อคนนั้น เขาก็จะเห็นพระเจ้าในชีวิตของเรา

ประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน

คุณเคยพบกับบางคนที่คุณเห็นว่า ทุกสิ่งทุกอย่างกำลังดำเนินไปด้วยดีในชีวิตของเราหรือไม่ ไม่ว่าเขาจะทำอะไรไปที่ไหนก็ดูเหมือนว่าชีวิตของเขาในการเป็นคริสเตียนก็ดีไปเสียหมด เขามีของประทานและความสามารถหลายอย่างที่ทุกคนชื่นชม

แต่ถ้าคุณมีโอกาสได้อยู่ใกล้ชิดกับคนนั้นจริงๆ คุณจะพบว่า เขาเป็นคนที่ชอบอวดตัวเอง ไม่ได้สนใจในพระคุณของพระเจ้าและลึกๆ ในจิตใจของเขาก็อาจจะเต็มไปด้วยความว่างเปล่าก็ได้ เพราะทุกสิ่งที่เขาทำนั้นเป็นแต่เพียง “การแสดง” เท่านั้น การรับใช้พระเจ้าไม่ใช่การแสดงเหมือนแสดงละคร พระเจ้าทรงทอดพระเนตรจิตใจและคุณเจตนาที่แท้จริงของเรา

อีกจุดหนึ่งที่เราควรจดจำคือ ความเชื่อของคริสเตียนเริ่มที่บ้าน สิ่งนี้จะทำให้เราเห็นถึงตัวตนที่แท้จริงของเรา เมื่อเราแสดงความรักภายในบ้านได้ในทุกสถานการณ์ สิ่งนี้ก็จะพื้นฐานที่จะทำให้เราสามารถที่จะแสดงความรักและให้ความช่วยเหลือแก่คนอื่นที่อยู่ในคริสตจักรและในสังคมที่เราอยู่ได้ ถ้าเราไม่สามารถแสดงความรักที่อยู่ภายในบ้านได้นั้น งานปรนนิบัติต่างๆที่เราพยายามทำเพื่อคนอื่นก็ไม่มีความหมายและไม่มีประโยชน์อะไรเลย

เราไม่ควรมัวใจอิจฉา เมื่อเห็นการปรนนิบัติรับใช้ของผู้อื่นทำได้ดีกว่า เพราะความจริงแล้วคริสเตียนทุกคน สามารถทำการรับใช้ในรูปแบบต่างๆได้เพราะเราทุกคนเป็นผู้รับใช้ของพระเจ้า และเราทุกคนก็มีของประทานที่จะต้องทำงานร่วมกันในพระกายของพระคริสต์ คือ คริสตจักร ถ้าเราอวดอวยตัวที่จะทำตามน้ำพระทัยของพระเจ้า พระองค์จะทรงนำให้เราได้พบของประทานสำหรับเรา เพื่อจะนำไปใช้ให้เป็นพระพรและเสริมสร้างผู้อื่นได้ แต่ละคนมีความสำคัญ พระองค์ต้องการเราและความสามารถของเรา ที่เราจะนำความสามารถนี้ไปมอบถวายให้พระองค์ได้ใช้ในพระราชกิจของพระองค์

ขอให้เราสำรวจตัวเราเองว่าเรากำลังรับใช้พระเจ้าเพราะความรักที่มีต่อพระองค์มากกว่าสิ่งอื่นใดจริงไหม เราสำแดงความรักนั้น ด้วยการให้เวลาและการช่วยเหลือผู้อื่นบ้างหรือเปล่า ชีวิตคริสเตียน คือ การให้ เริ่มต้น โดยการให้ คือ การอวยตัวเองให้แก่พระเจ้า คุณเคยอวยตัวต่อพระเจ้าจริงๆแล้วหรือยัง คุณพร้อมที่จะมอบถวายตัวให้แก่พระองค์วันนี้หรือไม่ ความรักที่พระองค์ทรงมอบให้แก่เรานั้นมากมายเหนือทุกสิ่งในโลก

คำถามเพื่อการอภิปราย

“การรับใช้ของคริสเตียนควรจะมีทำอย่างไร ทำไมจึงเป็นสิ่งสำคัญที่จะต้องทำที่ถูกต้อง”

บทที่ 4 แสดงความรักชาติ

เป้าหมาย เพื่อให้เข้าใจว่าคริสเตียนจะต้องเป็นพลเมืองที่ดีและสำแดงชีวิตตามแบบของการเป็นคริสเตียนที่ดีและเหมาะสม

ข้อพระคัมภีร์ โรม 13 : 1-14

ข้อท่องจำ “อย่าเป็นหนี้อะไรใคร นอกจากความรักซึ่งมีต่อกันเพราะว่าผู้ที่รักเพื่อนบ้าน ก็ได้ปฏิบัติตามธรรมบัญญัติครบถ้วนแล้ว” โรม 13:8

อุปกรณ์การสอน กระดาษ ดินสอ กระดาน พระคัมภีร์ แบบฝึกหัด

กิจกรรม

ก่อนเริ่มบทเรียนให้ถามคำถามว่า “คุณสมบัติของพลเมืองที่ดีมีอะไรบ้าง”
ให้เขียนคำตอบบนกระดานและเริ่มการสอนต่อไป

คำนำสู่บทเรียน

เขาเป็นผู้ว่าราชการเมืองได้รับการแต่งตั้งให้ดูแลความสงบสุขของประชาชนและปกป้องคนดีและคนบริสุทธิ์ แต่เขาได้อนุญาตให้คนร้ายกลุ่มหนึ่งทำร้ายชายผู้ไม่มีความผิด และได้ปล่อยฆาตรกรคนหนึ่งให้เป็นอิสระ ส่วนคนที่บริสุทธิ์นั้น เขาได้มอบให้คนกลุ่มนั้นนำไปฆ่าเสีย ข้าราชการผู้นั้นคือ ปีลาต ส่วนผู้บริสุทธิ์ที่เคราะห์ร้ายคนนั้นคือ พระเยซู

คำถาม “ถ้าสมมุติว่า คนที่คุณรักถูกทำร้าย โดยคนของรัฐ คุณจะยังนับถือและมีความศรัทธาต่อรัฐและอำนาจเหล่านั้นไหม”

การปกครองของมนุษย์นั้น ยังไม่ดีพร้อมทุกอย่าง บางประเทศปฏิเสธพระเจ้าอย่างเปิดเผย และมีนโยบายการปกครองที่ขัดแย้งต่อคำสอนของคริสเตียน ทำให้พวกคริสเตียนในหลายที่หลายแห่งถูกข่มเหง แต่พระคัมภีร์สอนว่า ไม่มีอำนาจใดเลยที่มีได้มาจากพระเจ้า” โรม 13 : 1 เป็นไปได้
อย่างไร จะมีจุดใดที่จะทำให้เราเชื่อฟังอำนาจของมนุษย์

เปาโลได้พูดบางอย่างเกี่ยวกับความรับผิดชอบของคริสเตียนต่อรัฐบาลคือ ให้ยอมเชื่อฟังอำนาจของมนุษย์ เปาโลได้พูดบางอย่างเกี่ยวกับความรับผิดชอบของคริสเตียนต่อรัฐบาลคือ ให้ยอมเชื่อฟังอำนาจปกครอง รักษากฎหมายบ้านเมืองและเสียดาษี พูดง่ายๆ คือ คริสเตียนจะต้องเป็นพลเมืองที่ดีที่สุดของประเทศ

ศึกษาพระคัมภีร์

1. จงเป็นพลเมืองที่ดี

โรม 13 : 1-5

ในโรมบทที่ 12 เปาโลสอนคริสเตียนให้อยู่อย่างสงบสุขกับทุกคน (ข้อ 18) และกระทำการดีตอบแทนการชั่ว (ข้อ 21) ในบทที่ 13 แสดงให้เห็นถึงการนำคำสอนมาปฏิบัติ เปาโลเชื่อว่าพระเจ้าเป็นผู้ประทานอำนาจให้แก่รัฐ คนที่ฝ่าฝืนกฎหมายบ้านเมืองก็เท่ากับฝ่าฝืนบัญญัติของพระเจ้า “ทุกคนจงยอมอยู่ใต้บังคับของผู้ที่มีอำนาจปกครอง เพราะว่าไม่มีอำนาจใดเลยที่มีได้มาจากพระเจ้า และผู้ที่ทรงอำนาจนั้นพระเจ้าทรงแต่งตั้งขึ้น” โรม 13 : 1

พระคำข้อนี้บอกไว้ชัดเจนว่า ไม่มีใครมีข้อยกเว้นว่า ไม่ต้องเชื่อฟังกฎหมายบ้านเมือง เว้นแต่ว่าอำนาจนั้นขัดต่อบัญญัติของพระเจ้าโดยตรง นอกนั้นเราจะต้องยอมเชื่อฟัง แม้ผู้มีอำนาจนั้นจะเป็นคนชั่วร้ายและไม่มีพระเจ้าเลย

คำถาม “เปาโลมีความมั่นใจได้อย่างไรว่า พระเจ้าเป็นผู้ประทานอำนาจทุกอย่างให้”

(ขอให้คนหนึ่งอ่าน สดุดี 75 : 6-7)

เปาโลมีความเชื่อว่า พระเจ้าทรงเป็นผู้ครอบครองจักรวาลทั้งหมด ไม่มีใครสามารถมีอำนาจบนแผ่นดินโลกนี้ได้ ถ้าพระเจ้าไม่อนุญาต พระเจ้ายังทรงควบคุมอยู่และทรงสามารถทำพระราชกิจผ่านทางารปกครองของมนุษย์ได้

การปกครองของมนุษย์สะท้อนให้เห็นกฎบัญญัติของพระเจ้า รัฐบาลส่วนมากพยายามรักษากฎหมายโดยปกป้องคนบริสุทธิ์และลงโทษคนชั่ว ถ้าไม่มีกฎหมายก็จะเกิดความวุ่นวายได้ เปาโลชี้ให้เห็นว่า คนที่รักษากฎหมายไม่มีความกลัวต่อผู้รักษากฎหมาย

เหมือนกับพวกที่ทำผิดกฎหมาย คนที่รักษากฎหมายจะเป็นที่พอใจของผู้รักษากฎหมาย

เช่น ตำรวจจะจับไล่ผู้ร้าย เพื่อปกป้องทรัพย์สินสมบัติของพลเมืองที่เชื่อฟังกฎหมาย คนร้ายจะกลัวตำรวจแต่เจ้าของทรัพย์สินจะรู้สึกปลอดภัยเมื่อมีตำรวจ

กฎหมายจะไม่มีประโยชน์อะไร ถ้ารัฐบาลไม่มีอำนาจจัดการกับผู้ทำผิดกฎหมาย เมื่อประชาชนทำผิดกฎหมาย รัฐบาลก็ใช้อำนาจตามที่กฎหมายระบุไว้ พระเจ้าเป็นผู้มอบอำนาจนั้นแก่ผู้ปกครอง

คริสเตียนไม่ได้เชื่อฟังกฎหมาย เพราะกลัวแต่เชื่อฟังเพราะ “จิตสำนึกชอบ” โรม 13 : 5 โดยมีความเคารพต่อกฎบัญญัติของพระเจ้า เพื่อเป็นแบบอย่างที่ดีของผู้อื่น

คำถาม “การเป็นพลเมืองที่ดีจะมีผลต่อการเป็นพยานในการเป็นคริสเตียนอย่างไรบ้าง”
(ขอให้คนหนึ่งอ่าน 1 เปโตร 2 : 12-15)

คริสเตียนในจักรวรรดิโรมันถูกมองในแง่ร้าย ผู้นำของเขาที่ได้ชื่อว่าเป็น “กษัตริย์ของคนยิว” ถูกตัดสินลงโทษให้ตรึงที่ไม้กางเขนโดยกฎหมายโรมันนั้น ทำให้ชาวโรมันไม่สบายใจ เพราะดูเหมือนว่าจะมีการต่อต้านอำนาจของซีซาร์ ดังนั้นพวกคริสเตียนจึงถูกมองและถูกสงสัยว่าเป็นพวกผู้ก่อความวุ่นวาย ด้วยเหตุนี้ พวกเขาจึงต้องเชื่อฟังกฎหมายและแสดงความเคารพต่อผู้มีอำนาจของโรม โดยไม่ให้มีข้อกล่าวหาว่า เป็นผู้ก่อความวุ่นวายหรือไม่ทำหน้าที่ของพลเมืองที่ดี

คริสเตียน ไม่เพียงแต่มีความรับผิดชอบในเรื่องการรักษากฎหมายเท่านั้น แต่ยังคงต้องรับผิดชอบ ในการอธิษฐานเผื่อผู้ที่มีอำนาจเหล่านั้นด้วย (ขอให้คนหนึ่งอ่าน 1 ทิโมธี 2 : 1-4) ถ้าคุณรู้สึกว่ รัฐบาลกำลังทำสิ่งที่ไม่ถูกต้องและมีกฎข้อบังคับตรงกันข้ามกับมาตรฐานของพระเจ้า นั่นแหละคือการเริ่มต้นของการเปลี่ยนแปลง เราจะต้องนำเรื่องต่างๆ ไปทูลต่อพระเจ้าด้วยการอธิษฐาน จำไว้เสมอว่า พระเจ้าทรงมีพระประสงค์ให้มนุษย์ทุกคนได้รับความรอด ไม่ว่าจะเป็นคนที่ยากจนหรือคนที่มีการศึกษาสูงหรือแม้แต่ผู้ที่มีอำนาจสูงสุดด้วย

2. จงใช้หนี้ของท่าน

โรม 13 : 6-10

รัฐบาลไม่เพียงแต่ต้องการความร่วมมือจากพลเมืองแต่ก็ยังต้องการที่จะพัฒนาประเทศให้เจริญเพื่อจะนำประโยชน์มาสู่ประชาชนด้วย รัฐบาลโรมได้ขยายและสร้างทางหลวงขึ้นเพื่อการคมนาคมจะได้มีความสะดวกมากขึ้น กฎหมายโรมได้ปกป้องสิทธิอันชอบของประชากรและจะไม่ให้มีการตัดสินจำคุกจนกว่าจะมีการพิจารณาคดีอย่างถี่ถ้วนเสียก่อน และจะไม่มีการบีบบังคับอย่างไม่เป็นธรรม หากจำเลยคิดว่าเขาไม่ได้รับความเป็นธรรมในการตัดสิน เขามีสิทธิยื่นคำอุทธรณ์ต่อศาลได้

คำถาม “ระบบการเงินของรัฐเป็นอย่างไรบ้าง”

รัฐจะมีรายได้ก็โดยการเก็บภาษีจากประชาชน โรมต้องการสองสิ่งจากประชาชน คือ การรักษากฎหมายของโรมและการเสียภาษีให้รัฐ เปาโลกล่าวไว้อย่างชัดเจนว่า คริสเตียนไม่ควรหวังแต่จะได้ผลประโยชน์จากรัฐ โดยไม่ยอมเสียภาษี เพราะเงินภาษีก็เหมือนเงินที่เราเป็นหนี้ต่อรัฐ พวกเขารู้สึกว่า ระบบการเก็บภาษีของโรมนั้นเป็นภาระหนัก แต่ละจังหวัดที่อยู่ภายใต้การปกครองของโรม จะต้องเสียภาษีให้รัฐ คือ ข้าวที่ผลิตได้ปีละหนึ่งในสิบ องุ่นและผลไม้ หนึ่งในห้าและเก็บภาษีเงินได้คนที่มียุตั้งแต่ 14-65 ปี คนละหนึ่งเปอร์เซ็นต์ของรายได้และยังมีภาษีท้องถิ่นอีกคือ ภาษีสินค้าเข้า สินค้าออก ภาษีแรงงาน ภาษีทางหลวงและสะพาน ภาษีสัตว์เลี้ยง ภาษียานพาหนะ เป็นต้น เปาโลสอนว่า คริสเตียนจะต้องเสียภาษีเหล่านี้ และให้เกียรติแก่ผู้เก็บภาษีด้วย

คริสเตียน ไม่เพียงแต่ให้เกียรติแก่เจ้าหน้าที่ของรัฐเท่านั้นแต่จะต้องไม่มีหนี้สินด้วย “อย่าเป็นหนี้อะไรใคร นอกจากความรักซึ่งมีต่อกันเพราะว่าผู้ที่รักเพื่อนบ้านก็ได้ปฏิบัติตามธรรมเนียมปฏิบัติครบถ้วนแล้ว” โรม 13 : 8

กิจกรรม
ให้ทำแบบฝึกหัด ข้อ 3,4

จะเป็นคำพยานที่ไม่ดีหากคริสเตียนเป็นหนี้ผู้อื่นแล้วไม่ได้ชดใช้ แต่จะเป็นคำพยานที่ดีที่เมื่อคริสเตียนได้ชดใช้หนี้ของตนตรงตามกำหนดและด้วยใจยินดี ซึ่งจะทำให้ผู้อื่นได้เห็นและเข้าใจถึงความสัตย์ซื่อในการทำธุรกิจ ซึ่งจะทำให้เกิดความไว้วางใจในการทำสิ่งต่างๆ ด้วย การเป็นหนี้ในความคิดของคริสเตียนนั้นควรจะเป็นหนี้ในเรื่องความรักที่มีต่อผู้อื่น ไม่ควรจะคิดว่าโลกเป็นหนี้ของเราและจะทำอะไรก็ได้ เราควรจะรู้สึกว่าเป็นหนี้ในพระคุณของพระเจ้า โดยเหตุนี้เราจึงเป็นหนี้ความรักต่อคนอื่น

คำถาม “คริสเตียนจะใช้หนี้ความรักต่อผู้อื่นได้อย่างไร” (ขอให้คนหนึ่งอ่าน โรม 13 : 9-10) เราอาจจะเอาบัญญัติสิบประการ มาย่อรวมกันได้ใจความดังนี้ว่า “จงรักเพื่อนบ้านเหมือนรักตนเอง” ความรักช่วยให้เราไม่เปรียบใคร ไม่ทำให้ผู้อื่นเดือดร้อนเสียหาย ผู้ที่ดำเนินชีวิตตามบัญญัติของพระเจ้าอยู่แล้วก็ไม่ยากที่เขาจะทำตามกฎหมายบ้านเมือง แทนที่เขาจะทำร้ายผู้อื่นแต่เขากลับช่วยเหลือ แทนที่จะเป็น “ผู้รับ” เขากลับจะเป็น “ผู้ให้” ไม่ว่าจะเป็นการให้ความช่วยเหลือต่อสังคม ต่อองค์การสงเคราะห์และยังมีอิทธิพลต่อสังคมในทางบวกด้วย

3. มีชีวิตเหมือนพระคริสต์

โรม 13 : 11-14

คริสเตียนถูกเรียกให้มีชีวิตเหมือนพระคริสต์ ถ้าเรารู้สึกว่ากำลังถอยหลัง ให้ฟังคำเตือนของ อัครทูตอีกครั้งหนึ่ง บอกว่า “บัดนี้เป็นเวลาที่เรควรจะตื่นจากหลับแล้ว เพราะว่าเวลาที่เร จะรอดนั้น ใกล้กว่าเวลาที่เรได้เริ่มเชื่อนั้น” โรม 13 : 11

เราเป็นเหมือนคนต่างถิ่น ที่มาอาศัยอยู่บนโลกนี้เพียงชั่วคราว และทำหน้าที่เป็นทูตของผู้ เป็นจอมกษัตริย์เหนือกษัตริย์ทั้งปวง อีกไม่นานพระองค์ก็จะเสด็จมารับเรากลับบ้านที่ แท้จริงของเรา “กลางคืนล่วงไปมากแล้ว และรุ่งเช้าก็ใกล้เข้ามา เรจงเลิกการกระทำของ ความมืดและจงสวมเครื่องอาวุธของความสว่าง” โรม 13 : 12

การปกครองของโลกนี้จะคงอยู่เพียงชั่วคราว สักวันหนึ่งจะต้องเสีอำนาจให้แก่ผู้มีอำนาจ ครอบครองที่แท้จริง ผู้ซึ่งเป็นจอมกษัตริย์และผู้ทรงจักรวาล

คำถาม “ทำไมจึงคิดว่าเปาโลบอกให้เรสวมยุทธภัณฑ์ทั้งชุดของพระเจ้า”

(ขอให้คนหนึ่งอ่าน เอเฟซัส 6 : 11-13)

เราจะต้องไม่ลืมว่า เรากำลังอยู่ในสนามรบ ที่ต้องมีการต่อสู้กับศัตรูและกำลังรอคอยการ กลับมาของแม่ทัพใหญ่ของเรา เราจะต้องเชื่อฟังกฎข้อบังคับและยินดีที่จะทนต่อความทุกข์ ลำบากเหมือนกับเป็นทหารที่ดีของพระเจ้า 2 ทิโมธี 2 : 3-4

“การกระทำของความมืด” หมายถึง การกระทำของคนที่ดำเนินชีวิตตามคัมภีร์ของเนื้อหนัง เราไม่มีส่วนกับการกระทำเหล่านี้

มีความบาป 6 ประการ ที่เปาโลบอกให้คริสเตียนหลีกเลี่ยงคือ

1. ก่อการจลาจล หมายถึง การก่อให้เกิดความวุ่นวายในที่สาธารณะ
2. เมหาเหล่า ซึ่งมักจะมีการจัดเลี้ยงสุราในงานเลี้ยงต่างๆ คริสเตียนไม่ควรมีส่วนร่วมใน การกระทำผิดในเรื่องนี้
3. การล่วงประเวณี คริสเตียนควรมีความสัมพันธ์ทางเพศอย่างบริสุทธิ์และมีความสัตย์ซื่อ ต่อคู่แต่งงานของตน
4. เสเพล หมายถึง คนที่ไม่ระมัดระวังในการดำเนินชีวิต กระทำสิ่งที่ไม่ดีและ ไม่มีความ ละอายต่อการกระทำชั่ว
5. การชิงดี หมายถึง นิสัยที่ชอบแข่งขันเพื่อจะเอาชนะผู้อื่นอยู่ตลอดเวลา
6. อิจฉา คือ นิสัยที่ไม่ชอบเห็นคนอื่นได้ดีกว่าตนเอง

คำถาม “เราจะมีชีวิตที่พอพระทัยพระเจ้าท่ามกลางความผิดบาปของโลกนี้ได้อย่างไร
(ขอให้ผู้เรียนอ่าน โรม 13 : 14 พร้อมกัน)
คริสเตียนจะต้องดำเนินชีวิต ตามแบบอย่างของพระคริสต์อย่างเปิดเผยและจะต้อง
ดำเนินชีวิตที่ตายต่อเนื้อหนัง

ประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน

การเป็นคริสเตียนไม่ใช่เป็นการยกเว้นไม่ต้องทำตามกฎหมายที่มนุษย์ตั้งขึ้น แต่กลับจะต้องมากกว่ากฎหมายนั้นที่ตั้งไว้เสียอีก พระเยซูทรงสอนถึงหลัก “ไมล์ที่สอง” คริสเตียนที่อยู่ภายใต้ อำนาจของผู้ครอบครองที่ไม่เป็นธรรม ก็ไม่ควรก่อการกบฏแต่ควรจะยอมรับ คนในสมัยพระคัมภีร์ ส่วนมากจะอยู่ภายใต้การปกครองของกษัตริย์หรือจักรพรรดิที่มีอำนาจสูงแต่เพียงผู้เดียว การปฏิวัติ ก็เป็นการฆ่าตัวเองและยังเป็นการทำให้ผู้อื่นเดือดร้อนลำบากไปด้วย

คริสเตียนที่มีสิทธิอันชอบที่จะทำอะไรได้ก็ควรจะทำตามสิทธินั้นๆ ในการปกครองแบบ ระบอบประชาธิปไตย คริสเตียนมีสิทธิในการออกเสียงเลือกตั้งเพื่อให้มีการเปลี่ยนแปลงในคณะ รัฐบาล และใครคนใดคนหนึ่งก็มีสิทธิที่จะทำงานของรัฐได้ถ้าพระเจ้าได้ทรงนำคนๆ นั้น ที่สำคัญ คริสเตียนควรมีส่วนในการบริหารบ้านเมือง เพื่อจะทำให้ความเชื่อของคริสเตียนได้ถูกประกาศไป ในทุกสังคม แม้คริสเตียนจะเป็นประชากรของสวรรค์แต่ก็ยังต้องเชื่อฟังกฎต่างๆ ของโลกนี้ การ แสดงความนับถือต่อกฎหมายบ้านเมือง ก็เป็นการแสดงถึงการให้ความนับถือต่อธรรมเนียมปฏิบัติขั้น พื้นฐาน เพราะกฎหมายมีพื้นฐานมาจากพระเจ้าผู้ทรงเป็นต้นกำเนิดของกฎข้อบังคับทุกอย่างที่ ควบคุมทุกชีวิตในจักรวาล คริสเตียนในสมัยการปกครองของนโปโด้ได้รับความทุกข์ทรมาน ถูกทำ ทารุณกรรมต่างๆ และบ้างก็ถูกฆ่าตาย แต่ข่าวประเสริฐไม่ได้ตายตามไปด้วย ร่างกายของคริสเตียน กลายเป็นคบไฟในสวนของนโปโด้และเป็นเหยื่ออันโอชะของสิงห์โต แต่ชีวิตที่ไม่ยอมต่อสู้ออกมา เขาเกิดผล หลังจากนั้นต่อมา ก็มีการประกาศให้ทุกศาสนามีอิสรภาพเท่าเทียมกันและผู้นำของโรมัน ยังเป็นผู้ที่มีความภักดีต่อศาสนาคริสต์ และปกป้องคริสตจักรของพระเจ้าอีกด้วย พระคริสต์ที่เราเชื่อ จึงเป็นผู้มีชัยชนะ อาณาจักรของโลกนี้จะต้องถูกทำลายไปมีแต่อาณาจักรของพระคริสต์เท่านั้นที่จะ ดำรงอยู่เป็นนิรันดร์ คุณเป็นประชากรของพระคริสต์แล้วหรือยัง

คำถามเพื่อการอภิปราย “หน้าที่ของเราในฐานะเป็นพลเมืองของประเทศคืออะไรบ้าง
ทำไมจึงเป็นสิ่งสำคัญที่เราจะต้องปฏิบัติตาม”

บทที่ 5 อยู่กับคนอื่นอย่างสันติ

เป้าหมาย เพื่อจะเรียนรู้ความขัดแย้งในกลุ่มคริสเตียนที่เกิดขึ้นเพราะความคิดส่วนตัว และเพื่อจะแสวงหาทางที่จะอยู่อย่างสงบสุข โดยยอมที่จะละทิ้งความคิดส่วนตัวลง

ข้อพระคัมภีร์ โรม 14 : 1-21

ข้อท่องจำ “เหตุฉะนั้นให้เรามุ่งประพฤติในสิ่งซึ่งทำให้เกิดความสงบสุขแก่กันและกัน และทำให้เกิดความเจริญแก่กันและกัน” โรม 14: 19

อุปกรณ์การสอน กระดาษ ดินสอ กระดาน พระคัมภีร์ แบบฝึกหัด เตรียมสองคนแสดงละครสั้น

กิจกรรม

ก่อนเริ่มบทเรียนให้ผู้เรียนสองคนแสดงเป็นมิตรกันมาก ตามเรื่องจากข้างล่างนี้ และให้ผู้เรียนแสดงความคิดเห็นตามคำถามสุดท้าย

คำนำสู่บทเรียน

มิตรกำลังเรียนเสียงดนตรี จากการจัดรายการเพลงคริสเตียนทางวิทยุอยู่ เมื่อมุกพี่สาวของเขาเข้ามาเคาะประตู

มุก : ปิดเสียงนักร้องนั้นเสียที มุกตะโกน

มิตร: ทำไมล่ะ พี่

มุก : พี่อ่านหนังสือไม่รู้เรื่อง หนวกหูจัง

มิตรจึงลดเสียงวิทยุลงหน่อย แต่มุกยังบ่นว่าเสียงดัง มิตรได้แต่ส่ายหัวและพยายามทำใจเย็น เมื่อเขาเปิดประตูออกมา

มิตร: เปิดค้อยแล้วนะ พี่ได้ยินเนื้อเพลงใหม่

มุก: พี่ไม่ได้ยินอะไร ได้ยินแต่เสียงอะไรก็ไม่รู้ แซ่ดไปหมด

มิตร: มันเป็นเพลงคริสเตียนนะ

มุก: ไม่เห็นจะเหมือนเพลงคริสเตียนเลยทำนองประหลาด พี่นมัสการพระเจ้าไม่ได้หรือ
ฟังเพลงอย่างนี้ เธอฟังมันได้อย่างไร

ถ้าเราเป็นมิตร เราจะทำอย่างไร

ศึกษาพระคัมภีร์

กิจกรรม

ขอให้ผู้เรียนอ่านโรม 14 : 1-6 ออกเสียงดัง และให้ถามว่าพระธรรมตอนนี้หมายความว่าอย่างไร

1. การไม่ลงรอยกันในท่ามกลางคริสเตียนด้วยกัน

โรม 14 : 1-6

คนในแต่ละกลุ่มอาจจะมีความคิดในบางสิ่งหรือบางเรื่องไม่เหมือนกัน ในคริสตจักรสมัยแรกก็มีปัญหาเรื่องการกินเนื้อที่ได้ถวายต่อรูปเคารพกับเรื่องการถือวันสะบาโต คนกลุ่มหนึ่งมีความเห็นว่าคริสเตียนไม่ควรกินเนื้อสัตว์ที่ได้ถวายต่อรูปเคารพ เพราะจะทำให้คิดถึงความเชื่อเก่าๆที่พวกเขาเคยนับถือรูปเคารพมาก่อน เพราะเนื้อที่วางขายในตลาดก็ดูเหมือนกันหมด ไม่รู้ว่าอันไหนเป็นเนื้อที่ได้ถวายแก่รูปเคารพอันไหนเป็นเนื้อธรรมดา ดังนั้นทางที่ดีที่สุดคือ ไม่ต้องกินเนื้อเลยจะดีกว่า ส่วนผู้เชื่ออีกกลุ่มคิดว่าเรื่องกินเนื้อไม่มีปัญหากันได้ เพราะมีความเห็นว่าขนบธรรมเนียมและความเชื่อในอดีตไม่มีส่วนเกี่ยวข้องกับชีวิตของเขา เพราะเวลานี้พวกเขาอยู่ในพระคริสต์แล้ว คำถาม “เปาโลอ้างถึงคนสองกลุ่ม กลุ่มหนึ่งอ่อนแอ กลุ่มหนึ่งแข็งแรง กลุ่มไหนเป็นกลุ่มไหน” (ขอให้คนหนึ่งอ่าน โรม 14 : 2)

ผู้ที่เข้มแข็งในความเชื่อจะไม่อยู่ภายใต้สิ่งต้องห้ามต่างๆ เพราะเข้าใจถึงพระคุณของพระเจ้าและความจริงที่ว่าความรอดไม่ใช่ได้มาด้วยการกระทำ เขามีอิสระเสรีภาพมากกว่าเพราะรู้ว่ารูปเคารพไม่มีอำนาจเหนือชีวิตของพวกเขาอีกต่อไปและไม่ต้องติดอยู่กับกฎของการกินอาหาร การดื่มและวันพิเศษต่างๆ

ผู้ที่ยังอ่อนแอในความเชื่อ ยังมีความกลัวที่จะกินเนื้อที่เขาคิดว่าเป็นสิ่งที่ไม่บริสุทธิ์และยังเคร่งครัด ในการถือรักษาวินัยพิเศษด้วย ในสมัยนี้เราอาจจะเรียกพวกเขาว่า เป็นพวกอนุรักษนิยมและเรียกพวกที่กินเนื้อว่าพวกเสรีนิยม

คำถาม “คนสองกลุ่มนี้จะปฏิบัติต่อกันอย่างไร” (ขอให้คนหนึ่งอ่าน โรม 14 : 3)

เปาโลขอให้ทั้งสองกลุ่มยอมรับซึ่งกันและกัน ผู้ที่เข้มแข็งให้ยอมรับผู้ที่อ่อนแอกว่า โดยไม่ต้องโต้เถียง ถึงการกระทำของอีกฝ่ายหนึ่ง ทั้งสองฝ่ายจะต้องเข้าใจอย่างถูกต้องว่า พระเจ้าทรงยอมรับทั้งสองฝ่าย ดังนั้นเขาทั้งหลายก็เป็นพี่น้องในพระคริสต์

คำแนะนำของเปาโลนี้ป้องกันการแตกแยกและความขัดแย้งในเรื่องหยาบคายที่ไม่สำคัญ เขาหนุนใจให้ผู้เชื่อแต่ละคนสนใจกับสิ่งที่พระเจ้าทรงต้องการให้เขาทั้งหลายกระทำ การแก้ปัญหาในเรื่องนี้จะต้องตั้งคำถามว่า พระเยซูจะทำอะไรในเรื่องนี้ เปาโลไม่ได้พยายามตัดสินว่าข้างไหนเป็นอย่างไร คริสเตียนแต่ละคน มีความรับผิดชอบชีวิตของตนเองต่อพระเจ้า

ปัญหาที่เปาโลแก้ไข ดูเหมือนว่าไม่ค่อยตรงกับปัญหาที่มีอยู่ในปัจจุบัน แต่วิธีแก้ไขนั้นนำมาใช้ได้เหมือนกัน เรามีทำที่ต่อกลุ่มคริสเตียนที่ชอบคูทิวี ฟังเพลงคริสเตียนจังหวะเร็วหรืออะไรอื่นๆที่เราคิดว่าแปลกและไม่ถูกต้องอย่างไร ตามปกติแล้วเรามักจะเอาเรื่องเหล่านั้นมาถกเถียงกันว่าอันไหนถูกอันไหนผิด แต่เปาโลคงจะถามเราอย่างนี้ว่า “คุณรักซึ่งกันและกันมากแค่ไหน”

กิจกรรม

ให้ทำแบบฝึกหัด ข้อ 1,2 แล้วอภิปราย

2. พระคริสต์เป็นผู้ตัดสิน

โรม 14 : 7-12

เมื่อคนเรามีความเชื่อมั่นในอะไรบางอย่างมากๆ เขามักจะอยากให้คนอื่นยอมรับและทำตาม เมื่อเห็นคนอื่นพอใจอยู่กับสิ่งอื่นบางอย่าง เขามักจะกล่าวโทษว่าทำไม่ถูก เป็นสิ่งสำคัญที่เราควรจำไว้ว่าพระเยซูเป็นผู้ที่มีสิทธิอำนาจในการตัดสินชีวิตของแต่ละคน เราอาจจะไม่ชอบการกระทำหรือความเชื่อมั่นในบางอย่างของพี่น้องคริสเตียนด้วยกันแต่เราไม่สามารถปฏิเสธความสัมพันธ์ระหว่างคนนั้นกับพระคริสต์

เพราะถึงอย่างไร เขาก็ยังอยู่ภายใต้การครอบครองของพระองค์ เมื่อเราเข้าใจเช่นนี้ก็จะทำให้เรามองข้ามปัญหาหยาบๆหยาบๆหายไปได้อย่างสบายใจ ความรักของพระเจ้าแพร่ขยายไปถึงผู้เชื่อทุกคน ในเมื่อพระองค์ทรงยอมรับทุกคนแล้ว เราก็ต้องยอมรับซึ่งกันและกันด้วยเช่นกัน เปาโลชี้ให้เห็นว่า เราเป็นขององค์พระผู้เป็นเจ้าผู้ทรงสิ้นพระชนม์และผู้ทรงเป็นขึ้นจากความตาย และพระองค์ทรงนำเราให้มีความสัมพันธ์กับพระองค์และกับบรรดามิชนผู้เชื่อทุกคน เราได้รับบัพติศมาโดยพระคริสต์ เราหมายความว่าเราได้เข้าร่วมในพระกายของพระคริสต์คือคริสตจักรด้วย 1 โครินธ์ 12 : 13

แต่ละคนที่อยู่ในพระกายของพระคริสต์ ไม่ว่าจะอ่อนแอหรือแข็งแรง พระคริสต์ก็ได้ทรงวายพระชนม์เพื่อเขาทุกคน เราต้องระมัดระวังในการกล่าวโทษผู้อื่น เพราะพระเจ้าจะทรงปกป้องผู้รับใช้ของพระองค์

คำถาม “พระเยซูทรงสอนเกี่ยวกับการกล่าวโทษซึ่งกันและกันว่าอย่างไรบ้าง”

(ขอให้คนหนึ่งอ่าน มัทธิว 7 : 1-5)

คริสเตียนไม่ควรกล่าวโทษหรือพิพากษากันและกัน เพราะนั่นเป็นหน้าที่ของพระเจ้าเท่านั้น การพิพากษาคนอื่นเป็นลักษณะของการอวดตัวเมื่อเห็นคนอื่นทำผิด ที่จริงแล้วเราทุกคนมีจุดบกพร่องและมีจุดอ่อน

พวกเสรีนิยมมักจะ ไม่ค่อยมีข้อขัดแย้งกับพวกอนุรักษนิยมที่เป็นหัวโบราณสมัยเก่าหรือถือตัว แต่พวกอนุรักษนิยมจะกล่าวโทษกลุ่มคนที่ขัดแย้งและดูหมิ่นพวกเสรีนิยม เปาโลกล่าวไว้อย่างชัดเจนว่า เราทุกคนจะต้องยืนอยู่ต่อหน้าบัลลังก์แห่งการพิพากษาของพระเยซูคริสต์ ทุกหัวเข้าจะถูกลงกราบและทุกลิ้นจะกล่าวสรรเสริญพระองค์ “เราทุกคนจะต้องทูลเรื่องราวของตัวเองต่อพระเจ้า” โรม 14 : 12

สิ่งที่เรามักจะนำมาถกเถียงกันส่วนมากเป็นเรื่องหยาบๆหยาบๆ แทนที่จะเป็นเรื่องสำคัญๆอย่างเช่น เรื่องการทนทุกข์ของพระเยซู เรื่องการพึ่งพาในพระองค์ พระเจ้าจะวินิจฉัยทำที่ ที่อยู่เบื้องหลังการกระทำของเรา และในที่สุดทุกคนจะต้องเป็นผู้ตอบข้อซักถามจากพระองค์

3. แสวงหาสันติและเอกภาพ

โรม 14 : 13-21

เมื่อเดือนคริสเตียน ไม่ให้กล่าวโทษซึ่งกันและกันแล้ว เปาโลก็หันไปพูดถึงสิ่งที่เขาไม่

เห็นด้วย เปาโลก็มีความคิดแบบเสรีนิยมในการกินและการถือกฎของวันสะบาโตด้วย เขามีความเข้าใจถึงเสรีภาพที่เรามีในพระเยซูคริสต์ เสรีภาพจากกฎบัญญัติ และจากความกลัวต่อรูปเคารพ สิ่งที่เกี่ยวข้องกับการกราบไหว้รูปเคารพ เปาโลเชื่อว่ามีหลายสิ่งในชีวิตที่มีความสมดุลในตัวของมันเองอยู่แล้ว อยู่ที่ความคิดเห็นของมนุษย์เท่านั้นที่จะทำให้สิ่งนั้นดีหรือชั่ว

เปาโลไม่ได้กล่าวโทษต่อคนที่แข็งแรงในเรื่องการกินเนื้อ หรือกล่าวโทษคนที่อ่อนแอในเรื่องการกินผัก สิ่งที่เปาโลเป็นห่วงไม่ใช่เรื่องอาหารการกินแต่เกี่ยวกับความสัมพันธ์ที่พวกเขามีต่อกัน พวกผู้เชื่อที่แข็งแรงกว่า โอ้อวดเสรีภาพของเขาทำให้คนที่อ่อนแอกว่าสะดุด

คำถาม “คนที่แข็งแรงกว่าได้วางหินสะดุดลงในทางของพี่น้องที่อ่อนแอกว่าอย่างไร” (ขอให้คนหนึ่งอ่าน โรม 14 : 15 ฉบับแปลใหม่)

พวกที่ไม่ยอมกินเนื้อที่ถวายแก่รูปเคารพรู้สึกไม่สบายใจ เมื่อเห็นพี่น้องคริสเตียนบางคนกินเนื้อนั้น สำหรับคนที่เคยนับถือรูปเคารพมาก่อนถือว่าเป็นมลทิน เขาไม่สามารถกินเนื้อโดยไม่คิดถึงความหมายของมันได้ ถ้าเขาทำตามพวกเสรีนิยมที่ถือว่าการกินได้ ก็จะทำให้พวกเขาารู้สึกว่ากำลังทำสิ่งที่ไม่ถูกต้อง

เปาโลกล่าวว่าจุดสำคัญไม่ได้อยู่ที่ว่าการกินเนื้อนั้นเป็นการกระทำที่ถูกหรือผิดแต่อยู่ที่การเห็นแก่สภาพจิตวิญญาณของผู้เชื่อที่อ่อนแอกว่า ความรักที่แท้จริงจะไม่ทำร้ายคนอื่น คริสเตียนมีสิทธิ์ที่จะกินเนื้อได้ และไม่มีสิทธิ์ทำให้พี่น้องเสียใจหรือตกลงในการทดลอง เสรีภาพของคริสเตียน จะต้องคำนึงถึงเครื่องบูชาไถ่บาปของพระคริสต์ด้วย ทรงสิ้นพระชนม์เพื่อทั้งคนอ่อนแอและคนที่แข็งแรง ทรงยอมละทิ้งอิสรภาพของพระองค์เองที่ไม่กางเขน แล้วเราละจะไม่ยอมสละเสรีภาพเพียงเล็กน้อยนี้เพื่อผู้อื่นหรือ คริสเตียนจะต้องยอมจำกัดเสรีภาพของตนเพื่อเห็นแก่คริสตจักร และพระราชกิจของพระเจ้า สักคมในโลกปัจจุบันกำลังมองดูการแตกแยกของคริสเตียนและสังเกตเห็นว่าไม่มีความรักในท่ามกลางคนที่เรียกตนเองว่าเป็นคนของพระเยซู

เปาโลเตือนว่า การกินและดื่มไม่ใช่สิ่งที่สำคัญในแผ่นดินของพระเจ้า อาณาจักรของพระเจ้าเป็นเรื่องของจิตวิญญาณเป็นความชอบธรรม และความชื่นชมยินดีในพระวิญญาณบริสุทธิ์

เปาโลได้ตักเตือนทั้งสองฝ่ายว่า “เหตุฉะนั้น ให้เรามุ่งประพฤติในสิ่งซึ่งทำให้เกิดความสงบสุขแก่กันและกันและทำให้เกิดความเจริญแก่กันและกัน” โรม 14 : 19

คำถาม “เปาโลแนะนำว่าจะพบสันติสุขและความเจริญได้อย่างไร”

(ขอให้คนหนึ่งอ่านโรม 14 : 21)

ความรักนำให้ผู้ที่มีแข็งแรงกว่ายอมละทิ้งเสรีภาพของตน เพื่อส่งเสริมและหนุนใจผู้ที่อ่อนแอกว่า ความรักจะเป็นเหตุทำให้ผู้ที่มีแข็งแรงกว่าเลิกกินเนื้อ เลิกดื่มเหล้าองุ่นหรือทำสิ่งใดๆที่จะทำให้พี่น้องสะดุด เปาโลกล่าวว่า แท้จริงเขามีสิทธิที่จะกินเนื้อได้แต่ถ้าอาหารเป็นเหตุ ทำให้พี่น้องของเขาหลงผิดไปเขาจะไม่กินเนื้อสัตว์อีกต่อไป 1 โครินธ์ 8 : 13 เปาโลกำลังนำเราไปสู่การเป็นผู้ใหญ่ฝ่ายวิญญาณ คนที่ยอมสละสิทธิอันชอบของตนเพื่อเห็นแก่ความเชื่อของคนอื่นในกระกายของพระคริสต์ เขาผู้นั้นเป็นคนที่เข้มแข็งในความเชื่ออย่างแท้จริง เสรีภาพที่ไม่ได้อยู่ภายใต้การควบคุมของพระเจ้า นำไปสู่ความพินาศ เราไม่สามารถทำตามใจตัวเองได้ในทุกสิ่ง แม้จะดูเหมือนว่าเป็นสิ่งที่ถูกต้อง โดยไม่คำนึงถึงความรู้สึกของคนอื่นได้ เราจะต้องคิดถึงผลกระทบที่จะเกิดกับคนที่อยู่รอบๆเนื่องจากการกระทำของเรา ในบางกรณีเราอาจจะต้องสละเสรีภาพของตัวเองเพื่อเห็นแก่ความสงบสุขของผู้ที่พระเจ้าทรงมอบให้เรารักและดูแลเขา

ประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน

มีนายทหารหนุ่มคนหนึ่ง เขาเป็นคริสเตียนอยากจะทำงานกับกลุ่มเยาวชนของคริสตจักร วันหนึ่งเขาเชิญศิษยาภิบาลมาที่บ้านเพื่อจะปรึกษาหารือว่าจะต้องทำอะไรบ้าง ในขณะที่เขาเปิดตู้เย็น ศิษยาภิบาลก็เหลือบไปเห็นขวดเบียร์หลายขวดอยู่ในนั้น เขาพูดกับศิษยาภิบาลว่า “ไม่เห็นมีสิ่งผิดอะไรที่เขาจะดื่มเบียร์ เพราะเขารู้ว่าเขาจะหยุดดื่มเมื่อไหร่ก็ได้” ศิษยาภิบาลบอกกับเขาว่า “พระเจ้าคงจะไม่พอพระทัยที่เห็นเขาดื่มเบียร์ โดยเฉพาะไม่ยอมให้พวกเยาวชนที่คริสตจักรได้มาเห็นขวดเบียร์ในตู้เย็นของเขาด้วย” ทหารหนุ่มคนนั้นยอมรับว่า คงจะเป็นการยากที่เขาจะเลิกดื่มเบียร์ ศิษยาภิบาลบอกกับเขาว่า “ต้องเลิกให้ได้เสียก่อน แล้วค่อยทำงานกับกลุ่มเยาวชน” ทหารหนุ่มคนนั้นไม่ตอบอะไร แต่หลังจากนั้นหนึ่งอาทิตย์ ผลปรากฏว่าเขายังไม่ยอมเลิกดื่มเบียร์ พระธรรมโรม บอกถึงการแสดงความรักว่ามีหลายวิธี และนี่ก็เป็นอีกวิธีหนึ่ง ความรักทำให้พระคริสต์ ยอมสละชีวิตของพระองค์เพื่อเรา เพื่อจะจงใจเราให้ยอมสละความสุข

และเสรีภาพบางอย่าง เพื่อเห็นแก่สัมพันธภาพที่ดีในหมู่พี่น้องคริสเตียน
มักจะมีปัญหาการแตกแยกในหมู่คริสเตียนในทุกยุคทุกสมัย เพราะฉะนั้นคริสตจักร
จะต้องเอาใจใส่ต่อคำตักเตือนของเปาโลให้มาก

ผลประโยชน์อีกอย่างหนึ่งของการยอมสละสิทธิอันชอบของตน คือ การมีระเบียบวินัย
เมื่อตนเองถูกตักเตือนไว้ที่ไม่ทางเขกับพระคริสต์แล้วก็มีสิ่งที่เราจะต้องละทิ้ง คือ สิ่งที่ไม่
ถูกต้องและหันความสนใจไปยังสิ่งที่ถูกต้องเพื่อสำแดงชีวิตในพระเยซูคริสต์แก่ผู้อื่น
คุณอยากจะเข้าสู่ความชื่นชมยินดีนั้นไหม สิ่งแรกที่จะต้องทำ ก็คือ ยอมเชื่อว่าพระเยซู
ทรงสิ้นพระชนม์เพื่อคุณจริงๆและมอบชีวิตของคุณให้พระองค์ทรงดูแล แล้วพระองค์
จะทรงนำคุณเข้าสู่ความสงบสุขกับประชากรของพระองค์และจะทรงสำแดงให้คุณได้
รู้จักและสัมผัสถึงความรักที่แท้จริงของพระเจ้า

คำถามเพื่อการอภิปราย

“เราควรมีท่าทีต่อพี่น้องคริสเตียนที่เราไม่เห็นด้วยอย่างไร และคริสเตียนที่เข้มแข็ง
ในความเชื่อ ควรจะปฏิบัติต่อผู้เชื่อที่อ่อนแอกว่าอย่างไรบ้าง”

บทที่ 6 อำนาจของการเป็นแบบอย่าง

เป้าหมาย เพื่อจะเรียนรู้ถึงอำนาจของคริสเตียนที่เป็นแบบอย่างและเพื่อจะสำแดงพระคริสต์จากชีวิตของเราโดยการถวายตัวของเรต่อพระองค์อย่างเต็มที่

ข้อพระคัมภีร์ โรม 15 : 1-21

ข้อท่องจำ “ขอพระเจ้าแห่งความเพียรและความซื่อ ทรงโปรดช่วยให้ท่านมีน้ำหนึ่งใจเดียวกัน ตามอย่างพระเยซูคริสต์ เพื่อท่านทั้งหลายจะได้พร้อมใจกันสรรเสริญพระเจ้า” โรม 15: 5-6

อุปกรณ์การสอน กระดาษ ดินสอ กระดาน พระคัมภีร์ แบบฝึกหัด เตรียมคนหนึ่งสำหรับเป็นพยาน

กิจกรรมนำความคิด

หนึ่งอาทิตย์ก่อนสอนขอให้คนหนึ่งที่มิประสบความสำเร็จในการรับเชื่อ เนื่องจากเห็นแบบอย่างที่ดีของคริสเตียนคนอื่น เป็นพยานถึงชีวิตส่วนตัวของเขา เพื่อจะเน้นให้เห็นถึงความสำคัญของการดำเนินชีวิตที่เป็นที่พอพระทัยของพระเจ้า

คำนำสู่บทเรียน

แม่ซีเทรีซ่า (Mother Teresa) ได้สละความสุขสบายและตำแหน่งอาจารย์ผู้สอนในสำนักชีไปอยู่ที่เมืองกัลกาต้า เพื่อช่วยเหลือผู้ที่นอนรอความตายอยู่ตามข้างถนน หลังจากนั้นก็มีหลายคนได้ทำตามแบบอย่างของเขาโดยใช้ชีวิตอย่างคนยากจน มีเพียงชุดผ้าฝ้ายราคาถูกๆและรองเท้าแตะหนึ่งคู่เท่านั้นที่เป็นสมบัติ มีช้อนแห่งความเมตตากรุณาของเขา เกิดผลมากและแพร่ออกไปในหลายที่หลายแห่งและหลายประเทศ

ในปี ค.ศ. 1950 เดวิด วิลเคอร์สัน (David Wilkerson) ได้ละตำแหน่งการเป็นศิษยาภิบาลของเขาที่เมืองเพนซิลวาเนียและได้เดินไปตามถนนในเมืองนิวยอร์ก เพื่อแสวงหาและให้การช่วยเหลือแก่เด็กวัยรุ่นที่ติดยาเสพติด หลายคนทำตามแบบอย่างของเขาจนปัจจุบันนี้ มีศูนย์การช่วยเหลือ

เยาวชนผู้ติดตามเสด็จถึง 100 แห่ง ในอเมริกาและเปอร์โตริโกและประมาณ 150 แห่งในต่างประเทศ คนเหล่านี้เป็นแบบอย่างของการเป็นคริสเตียนอย่างเห็นได้ชัด เป็นการท้าทายให้เรายอมถวายตัวรับใช้พระเจ้า เพื่อนำคนจำนวนมากมารู้จักกับพระเยซู

ศึกษาพระคัมภีร์

1. แบบอย่างของพระคริสต์

โรม 15 : 3, 7-12

เปาโลมีความปรารถนาให้พี่น้องคริสเตียนที่กรุงโรม ลืมเรื่องความแตกต่างส่วนตัวเสีย แล้วให้มีชีวิตอยู่ร่วมกันด้วยความสงบสุข เขาชี้ให้เห็นถึงแบบอย่างชีวิตอันดีเลิศประเสริฐ คือ ชีวิตของพระเยซู

“เพราะว่าพระคริสต์ก็ไม่ได้ทรงกระทำสิ่งที่พอพระทัยพระองค์ ตามที่มีคำเขียนไว้ในพระคัมภีร์ว่า คำพูดเยาะเย้ยของบรรดาผู้ที่เยาะเย้ยท่าน ตกอยู่แก่ข้าพระองค์”

โรม 15 : 3

คำถาม “เราจะนำเอาแบบอย่างของพระคริสต์มาใช้ในคริสตจักรได้อย่างไร”

(ขอให้คนหนึ่งอ่าน ฟิลิปปี 2 : 2-8)

กิจกรรม

ขณะที่อธิบายถึงลักษณะของ การเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันจาก ฟิลิปปี 2 : 2-8 ให้เขียนลักษณะ 5 ประการจากข้างล่างนี้ลงบนกระดานด้วย

แบบอย่างของการเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันในพระคำตอนนี้คือ

1. มีความคิดอย่างเดียวกัน มีความรักอย่างเดียวกัน
2. ไม่ชิงดีหรือถือดี
3. มีใจถ่อมถือนับคนอื่นดีกว่าตัว
4. ไม่เห็นแก่ประโยชน์ส่วนตนฝ่ายเดียว
5. มีน้ำใจต่อกันเหมือนอย่างที่มีในพระเยซูคริสต์

ถ้าเราไม่มีความเต็มใจที่จะยอมสละสิทธิอันชอบของตน เพื่อหุนใจและส่งเสริมคนอื่น ก็ควรจะจำไว้เสมอว่าพระเยซูไม่ได้มาเพื่อรับการปรนนิบัติ ได้มาเพื่อปรนนิบัติและได้ประทานชีวิตของพระองค์ “เพื่อไถ่คนเป็นอันมาก” มัทธิว 20 : 28 พระเยซูทรงเป็นแบบอย่างของการให้ความรักแก่คนทุกประเภท

เราจะต้องยอมรับคนอื่นเหมือนอย่างที่พระคริสต์ทรงยอมรับเรา

คำถาม “คนประเภทใดบ้างที่พระเยซูทรงยอมรับ”

พระเยซูทรงแสดงความรักต่อคนทุกประเภท ซึ่งผู้นำศาสนาในสมัยนั้นไม่ยอมรับคนประเภทนี้ แต่พระเยซูทรงออกไปหาเหล่านี้ คือ พวกคนเก็บภาษี พวกโสเภณี พวกชาวประมง คนโรคเรื้อน คนตาบอด คนเจ็บป่วยและคนผีเข้า พระองค์ทรงเข้าหาคนในระดับผู้นำและคนสามัญชนคนธรรมดา พระองค์มาเพื่อ “จะเที่ยวหาและช่วยผู้ที่หลงหายไปนั้นให้รอด” ลูกา 19 : 10

พระเจ้าทรงได้รับเกียรติ เมื่อพระเยซูสัมผัสและเปลี่ยนแปลงชีวิตของคนและพระเจ้าจะทรงได้รับเกียรติจากสิ่งที่พระเยซูทรงกระทำนั้นด้วย เมื่อคริสตจักรของพระองค์แสดงความรักและความห่วงใยต่อกันและกันอย่างที่พระคริสต์ได้เคยสำแดง ในการสิ้นพระชนม์เป็นเครื่องบูชาไถ่บาปต่อผู้ที่หลงหายนั้น ฤทธิ์อำนาจแห่งข่าวประเสริฐจะส่องแสงอันเจิดจ้าออกไป เมื่อคริสเตียนรักและยอมรับซึ่งกันและกันอย่างแท้จริง

แม้ว่าพระเยซูจะทำพระราชกิจส่วนใหญ่ในท่ามกลางคนยิว พระองค์ทรงเตรียมความรอดสำหรับคนต่างชาติด้วย เป็นคำสัญญาส่วนหนึ่งที่พระเจ้าทรงให้ไว้แก่อับราฮัม พระเยซูได้มาเพื่อจะยืนยันคำสัญญาของพระเจ้า ที่ทรงให้ไว้แก่บรรพบุรุษ โรม 15 : 8 พระเมตตาคุณของพระเจ้าได้แพร่ไปถึงคนต่างชาติโดยทางชนชาติยิว

2. แบบอย่างของเปาโล

โรม 15 : 14-21

กิจกรรม

ให้ทำแบบฝึกหัด ข้อ 3 และอภิปราย

เปาโลมักจะตั้งเตือนว่ากล่าวคริสตจักรด้วยคำพูดที่แรงๆและตรงไปตรงมา แต่เขาไม่เคยละเลยต่อสิ่งดีงามที่อยู่ในชีวิตของผู้เชื่อทุกคน โรม 15 : 14 เปาโลสังเกตเห็นคุณสมบัติสองอย่างในตัวของผู้เชื่อ ที่ทำให้เขามีความมั่นใจ คือ ความดีและความรู้ ความดี หมายถึง ความชอบธรรม ความเมตตาคุณและความดีงามในการดำเนินชีวิต ความดีอันนี้เป็นสิ่งที่แตกต่างกับความเห็นแก่ตัวและความชั่วร้ายทุกอย่าง

ความดีเป็นผลของพระวิญญาณบริสุทธิ์

ความรู้ หมายถึง ผู้ซึ่งมีความสามารถในการเข้าใจถึงความเชื่อของคริสเตียนและสามารถสอนคนอื่นได้ด้วย

เปาโลอธิบายถึง เรื่องที่เขา กล่าว คำเตือนสติพี่น้องคริสเตียนชาวโรมันว่า นั้น เป็นความรับผิดชอบส่วนหนึ่งของเขาในการประกาศข่าวประเสริฐ ในฐานะของการเป็นผู้รับใช้พระเยซูคริสต์ เขามีหน้าที่นำคนต่างชาติเข้ามาเพื่อจะเป็นที่ยอมรับของพระเจ้า โดยได้รับการชำระจากพระวิญญาณบริสุทธิ์ โรม 15 : 16 เขามองเห็นผลที่รอคอยอยู่ข้างหน้าว่าคนต่างชาติจะสามารถยืนอยู่ต่อพระพักตร์ของพระเจ้าได้ คริสเตียนบางคนไม่ชอบคำตักเตือนว่ากล่าวแรงๆจากผู้รับใช้ นั่นไม่ใช่หน้าที่ที่ถูกต้องของคริสเตียน ต่อพระวามะของพระเจ้า เราจะต้องรับคำเตือนสอนด้วยใจยินดี จงจำไว้เสมอว่าเรามีความรับผิดชอบต่อการประกาศข่าวประเสริฐที่เราได้รับจากพระองค์ (อ่านฮีบรู 13 : 7)

เมื่อเปาโลมองย้อน ไปดูชีวิตการรับใช้ของเขานั้น เขาไม่ได้อวดหรือยกย่องความสำเร็จของตัวเอง แต่เขาได้เห็นการช่วยเหลือของพระเยซูคริสต์ที่พระองค์เป็นผู้ทรงกระทำให้สำเร็จ โดยการเชื่อฟังของเขา การรับใช้ของเปาโลเต็มไปด้วยพระวิญญาณ เขาได้เห็นหมายสำคัญและการอัศจรรย์ต่างๆ เขามีประสบการณ์ในคำสัญญาของพระเยซูคริสต์ “มีคนที่ไหนหมายสำคัญเหล่านี้จะบังเกิดขึ้นที่นั่น” มาระโก 16 : 17

คำถาม “พระเจ้าทรงทำหมายสำคัญและการอัศจรรย์ผ่านชีวิตของเปาโลอย่างไรบ้าง” (ขอให้คนหนึ่งอ่าน กิจการ 19 : 6,11-12,19-20

เปาโลสามารถกล่าวได้ว่า “เขาได้ประกาศข่าวประเสริฐของพระคริสต์อย่างถาวร” โรม 15 : 19 ถึงกระนั้นเขาก็มีความยินดีมากที่สุดที่จะประกาศในที่ที่ยังไม่มีคริสตจักร เขาชอบที่จะเป็นผู้บุกเบิกและให้คนอื่นทำต่อ “ตามที่มิคำเขียนไว้ว่า คนที่ไม่เคยได้รับคำบอกเล่าเรื่องพระองค์ก็จะได้เห็นและคนที่ไม่เคยได้ฟังจะได้เข้าใจ” โรม 15 : 21

เปาโลประกาศข่าวประเสริฐด้วยความสัตย์ซื่อตามการทรงเรียกของพระเจ้า เขาสามารถมองดูงานที่เขาได้ทำไปแล้วด้วยความยินดี โดยไม่รู้สึกเสียใจกับอดีตที่ผ่านมา เขาได้ทำให้คนต่างชาติเชื่อฟังทั้งคำพูดและการกระทำ โรม 15: 18

3. แบบอย่างของคริสเตียน

โรม 15 : 1-2,4,6,13

กิจกรรม

ให้ทำแบบฝึกหัด ข้อ 4 และอภิปราย

วิธีของพระเยซูคือ การเอาความรักวางไว้บนความแตกต่างทุกอย่าง เราถูกเรียกให้เป็นต่อแห่งความรักในทุกสถานการณ์

“พวกเราซึ่งมีความเชื่อเข้มแข็ง ควรจะอดทนต่อความเชื่อของคนที่เคร่งในข้อหยาบๆหยาบๆและไม่ควรกระทำสิ่งใดตามความพอใจของตัวเอง เราทุกคนควรกระทำเพื่อเพื่อนบ้านพอใจ เพื่อนำประโยชน์และการพัฒนามาให้เขา” โรม 15 : 1-2 ผู้ที่แข็งแรงจริงๆจะสามารถปฏิบัติสิทธิเสรีภาพของตนเพื่อเห็นแก่ผู้ที่อ่อนแอกว่า ให้เขาสบายใจ ให้เขารักษาความเชื่อและดำเนินชีวิตตามจิตวิญญาณของพวกเขาเอง และได้รับการหนุนใจ โดยเห็นแบบอย่างของคนที่เข้มแข็งกว่า

คำถาม “เปาโลหมายความว่า เราจะต้องเอาใจใส่ดูแลผู้เชื่อ ในความต้องการของเขาในทุกสิ่งทุกอย่างใช่หรือไม่” (ขอให้คนหนึ่งอ่าน กาลาเทีย 1 : 10)

เปาโลเป็นคนที่จะไม่ยอมให้แผนการณ์ของคนไหนมาชี้แนะหรือนำทางในการดำเนินชีวิตของเขากับพระเจ้า

เราจะต้องใช้พระวาระของพระเจ้าในการนำทางในชีวิตของเราทั้งการกระทำและคำพูด พระเจ้าทรงประทานพระคำของพระองค์ให้เป็นแหล่งแห่งความเข้าใจในสติปัญญา เราสามารถหยั่งรู้ความดี ความซื่อและน้ำพระทัยของพระเจ้าได้โดยพระวาระของพระองค์ บุคคลในประวัติศาสตร์ของชนชาติอิสราเอลเป็นแบบอย่างทั้งด้านดีและไม่ดี (ขอให้คนหนึ่งอ่าน 1 โครินธ์ 10 : 1-6)

ตามแบบฉบับของผู้ที่ดำเนินตามแบบอย่างของพระคริสต์ เราจะต้องตัดสินใจเอาเองว่าจะยอมทำตามพระวิญญาณหรือจะทำตามความปรารถนาของเราเอง เมื่อเราเป็นอันหนึ่งอันเดียวกับพระคริสต์ เราจะเป็นอันหนึ่งอันเดียวกับคนอื่นด้วย ความสงบสุขเช่นนี้จะนำส่งราสีมาสู่พระบิดาและเป็นการยกพระนามของพระเยซูขึ้น ในสายตาของผู้ที่ไม่เชื่อ

เปาโลอธิษฐานต่อพระเจ้าแห่งความหวังขอให้ผู้เชื่อทุกคนเต็มไปด้วยความชื่นชมยินดีและมีสันติสุขในความเชื่อเพื่อเขาจะมีความหวังโดยฤทธิ์เดชแห่งพระวิญญาณ

พระเจ้าทรงจัดเตรียมกำลังพิเศษไว้เพื่อเราจะทำตามแบบอย่างของพระคริสต์ได้

ประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน

พระเยซูทรงตรัสว่า คริสเตียนเป็นแสงสว่างของโลกนี้ มัทธิว 5 : 14 เราเป็นความสว่างที่ผู้อื่นเห็นได้ แล้วชีวิตของเราจะส่องสว่างหรือเป็นแบบอย่างได้อย่างไร และเราจะแสดงให้คนอื่นได้เห็นแผ่นดินของพระเจ้าได้อย่างไร

คนที่อยู่รอบๆเราจะสังเกตเห็นทุกสิ่งที่เรากระทำ เราเป็นเหมือนตัวหนังสือเคลื่อนที่ “ให้คนทั้งปวงได้รู้และได้อ่าน” 2 โครินธ์ 3 : 2 การกระทำและท่าทีของเราจะดังกว่าคำพูดที่เราพูดออกไปเสียอีก

พระเจ้าทรงติดต่อกับโลกโดยทางคริสตจักรและผู้เชื่อทุกคนเป็นตัวแทนของพระเจ้าในการดำเนินชีวิตของเราจะดังกว่าคำพยานของเรา เมื่อเราเรียนรู้ความรักและการเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันในคริสตจักรแล้ว เราก็มียุทธศาสตร์ที่จะออกไปยังโลกที่กำลังจะตาย และนำคนทั้งหลายมาจนถึงพระเยซู พวกเขาจะเชื่อเมื่อได้เห็นความรักในหมู่คริสเตียนและรู้ว่าสิ่งที่เราจะให้แก่เขานั้นเป็นของแท้แน่นอน แต่สิ่งแรกเราจะต้องแสดงออกเป็นการกระทำก่อน เมื่อคริสเตียนไม่รักกันและไม่ได้ทำตามแบบอย่างของพระคริสต์ ก็จะทำให้คนที่อ่อนแอสะดุดและอาจจะส่งผลให้เขาออกไปจากคริสตจักรได้ เราจะต้องระมัดระวังในการมีความสัมพันธ์กับผู้เชื่อคนอื่น ถ้าเรารู้ว่ากำลังทำร้ายใครหรือกำลังทำให้ใครสะดุดเราจะต้องเปลี่ยนท่าทีของเราเสียใหม่

คุณอยากเป็นส่วนหนึ่งในการประกาศข่าวประเสริฐของพระเจ้าให้คนทุกคนได้รู้หรือไม่ จงยอมให้พระเจ้าทรงสัมผัสและเปลี่ยนแปลงชีวิตของคุณเสียเหมือนที่พระองค์ได้ทรงกระทำในชีวิตของเปาโลและคนอื่นๆ คุณจะกลายเป็นแสงสว่างของสังคมที่คุณอยู่ได้แล้วพวกเขาจะเห็นพระเจ้าในชีวิตของคุณ

คำถามเพื่อการอภิปราย

“เราจะสำแดงให้คนอื่นรู้ว่าพระคริสต์สถิตอยู่ในชีวิตของเราได้อย่างไร และมีเหตุผลอะไรอีกบ้างที่เราควรจะเป็นคริสเตียนที่ดี”

องค์พระผู้เป็นเจ้าและใครคือไทแท้

ภาค 1 บทที่ 1 ความรักเป็นอย่างไร

ข้อพระคัมภีร์: อิสยาห์ 9 : 6-7 , 61 : 1-3 ลูคา 2 : 1-20, 4 : 14-21 ยอห์น 4 : 7-10

ข้อท่องจำ

“โดยข้อนี้ความรักของพระเจ้ก็เป็นทีประจักษ์แก่เราทั้งหลาย คือ พระเจ้าทรงใช้พระบุตรองค์เดียวของพระองค์ เข้ามาในโลก เพื่อเราทั้งหลายจะได้ดำรงชีวิตโดยพระบุตร”

1 ยอห์น 4 : 9

การมีชีวิตอยู่อย่างไม่มีเป้าหมาย ก็เหมือนกับการมีชีวิตที่ไม่มีความหมาย ลองคิดดูซิว่า ถ้าเรามีชีวิตอยู่ไปวันๆหนึ่ง โดยไม่มีเป้าหมายอะไรเลย ชีวิตจะเป็นอย่างไร มีคนจำนวนไม่น้อยที่ใช้ชีวิตอย่างไม่มีเป้าหมายอะไรเลย

เมื่อเราศึกษาถึงชีวิตของพระเยซู จะเห็นว่าชีวิตของพระองค์ถูกวางแผนไว้แล้ว ก่อนที่จะมาบังเกิดเป็นเวลาหลายร้อยปี เราจะทราบ เป้าหมายในชีวิตของพระเยซูได้จาก การศึกษาในพระธรรมอิสยาห์ 61 : 1-3

1. ขอให้ผู้เรียนบอกว่า พระเจ้าได้ส่งพระเยซูลงมาบังเกิดเป็นมนุษย์ด้วยมีจุดประสงค์อะไรบ้าง
2. อิสยาห์เรียกชื่อพระบุตรของพระเจ้าว่าอย่างไรบ้าง (อิสยาห์ 9 : 6)
3. คริสเตียนควรจะแขวน “ป้าย” ของอะไรจึงทำให้คนอื่นรู้ว่าเราได้ “สวมใส่พระคริสต์” (1 ยอห์น 4 : 7-11)

บทที่ 2 พระเจ้าในสภาพของมนุษย์

ข้อพระคัมภีร์:

สดุดี 37 : 40, 121:2 ยอห์น 1 : 1-3, 14 ฟลิปปี้ 2 : 6-8 ฮีบรู 2 : 9-18

ข้อท่องจำ

“พระเยซูคริสต์ผู้ทรงสภาพของพระเจ้าแต่มิได้ทรงถือว่าการเท่าเทียมกับพระเจ้านั้น เป็นสิ่งที่จะต้องยึดถือแต่ได้กลับทรงสละและทรงรับสภาพทาส ทรงถือกำเนิดเป็นมนุษย์” ฟลิปปี้ 2 : 6-7

1. ยอห์น ได้พูดถึงความเป็นพระเจ้าของพระเยซูอย่างไรบ้าง
2. พระคัมภีร์กล่าวถึงการเป็นมนุษย์ของพระเยซูอย่างไรบ้าง
3. อ่านฮีบรู 2 : 10,17 และสดุดี 37 : 40

ให้ตรวจสอบข้อความต่อไปนี้ว่า ถูก หรือ ผิด เพื่อทดสอบความเข้าใจ

- ก. พระเยซูไม่เคยได้รับความทุกข์ทรมานดังนั้นพระองค์ไม่มีวันเข้าใจว่าเรารู้สึกอย่างไร ถูก หรือ ผิด
- ข. พระเยซูแตกต่างจากมนุษย์คนอื่นๆ ถูก หรือ ผิด
- ค. เพราะพระเยซูทรงมีประสบการณ์ในชีวิตของการเป็นมนุษย์ ดังนั้นพระองค์จึงมีความเมตตาและห่วงใยเรา ถูก หรือ ผิด
- ง. กุญแจแห่งความรอด คือ การไว้วางใจในพระเยซู ถูก หรือ ผิด

บทที่ 3 ผู้มีชัยชนะเหนือการทดลอง

ข้อพระคัมภีร์: มัทธิว 4 : 1-11 ยากอบ 1 : 12-15

ข้อท่องจำ

“เพราะว่า สารพัดซึ่งมีอยู่ในโลกคือ ตัณหาของเนื้อหนังและตัณหาของตาและความทะนงในลาภยศไม่ได้เกิดมาจากพระบิดาแต่เกิดมาจากโลก” 1 ยอห์น 2: 16

1. ให้พิจารณาคุณมัทธิว 4 : 2-10 ดูซิว่าซาตานทำการทดลองพระเยซูทางใดบ้าง และพระองค์มีการตอบสนองต่อการทดลองนั้นอย่างไร (ให้บอกทั้ง 3 ครั้ง)
2. บำเหน็จของการต่อต้านการทดลองคืออะไร (ยากอบ 1 : 12)
3. ขอให้ถอดความจาก 1 โครินธ์ 10 : 13 ตามความเข้าใจของคุณเอง

บทที่ 4 ผู้มีแรงจูงใจ

ข้อพระคัมภีร์: มัทธิว 4 : 18-22 ลูกา 6 : 12-16, 9 : 1-6, 57-62

ข้อท่องจำ

“พระองค์ตรัสกับเขาว่า จงตามเรามาเถิดและเราจะตั้งท่านให้เป็นผู้หาคนตั้งหาปลา เขาทั้งสองได้ละแหตามพระองค์ไปทันที” มัทธิว 4 : 19-20

1. พระเยซูทรงทำอะไร ก่อนจะออกไปเลือกหาสาวก ลูกา 6 : 12

2. เมื่อพระเยซูส่งสาวกออกไปรับใช้ตามลำพัง พระองค์ทรงช่วยพวกเขาอย่างไร (ลูกา 9 : 1)

3. อ่านมัทธิว 4 : 20-22 และลูกา 9 : 59-62 ให้สังเกตเหตุการณ์ทรงเรียกของพระเยซู และการตอบสนองของผู้ที่ถูกเรียกว่าเป็นอย่างไรบ้าง

4. ในลูกา 9 : 61 ชายคนนั้นขอพระเยซูไปทำอะไร ก่อนที่เขาจะติดตามพระองค์ไป และพระเยซูทรงมีท่าทีอย่างไร

บทที่ 5 ฤทธิ์อำนาจที่ไม่จำกัด

ข้อพระคัมภีร์: มัทธิว 4 : 35-41, 9 : 14-27 ลูกา 7 : 1-10, 8 : 41-42, 49-56

ข้อท่องจำ

“พระเยซูได้ทรงกระทำหมายสำคัญอื่นๆอีกหลายประการต่อหน้าสาวกเหล่านั้น ซึ่งไม่ได้บันทึกไว้ในหนังสือเล่มนี้ แต่การที่ได้บันทึกเหตุการณ์เหล่านี้ไว้ก็เพื่อท่านทั้งหลายจะได้เชื่อว่า พระเยซูทรงเป็นพระคริสต์ พระบุตรของพระเจ้าและเมื่อมีความเชื่อแล้ว ท่านก็จะมีชีวิตโดยพระนามของพระองค์” ยอห์น 20 : 30-31

1. คุณคิดว่าทำไมพวกสาวกต้องมีความกลัวต่อพายุในทะเล ในเมื่อพวกเขาเคยเป็นชาวประมงมาก่อนและมีพระเยซูอยู่ด้วยในเวลานั้น

2. ให้อ่าน มาระโก 9 : 14-27 และพิจารณาข้อความต่อไปนี้ว่าถูกหรือผิด
 - ก. พ่อของเด็กคนนั้นไม่รู้ว่าลูกชายของเขาถูกทรมานเพราะอะไร
ถูก หรือ ผิด

ข. พวกสาวกสามารถขับผีออกได้แต่เขารอพระเยซูเท่านั้น

ถูก หรือ ผิด

ค. อะไรทำให้พระเยซูเสียดพระทัยเพราะความไม่เชื่อของพวกสาวกหรือ เพราะการลึงของผีร้าย

ง. ผีเข้าสิงเฉพาะผู้ใหญ่เท่านั้น ถูก หรือ ผิด

3. พระเยซูบอกให้พ่อของเด็กทำอะไร จึงจะทำให้เด็กนั้นเป็นปกติ (มาระโก 9 : 23-24)

4. คุณคิดว่าทำไมพระเยซูไม่รีบไปรักษาลูกสาวของนายธรรมศาลาเมื่อมีคนมาขอร้องให้ไป แต่รอจนเด็กคนนั้นตายก่อนแล้วค่อยไป

บทที่ 6 สิ่งคำจูนชีวิต

ข้อพระคัมภีร์: ยอห์น 15 : 1-17

ข้อท่องจำ

“เราเป็นเถาองุ่น ท่านทั้งหลายเป็นแขนง ผู้ที่เข้าสนิทอยู่ในเราและเราเข้าสนิทอยู่ในเขา ผู้นั้นก็จะเกิดผลมาก เพราะถ้าแยกจากเราแล้ว ท่านจะทำได้สิ่งใดไม่ได้เลย”
ยอห์น 15 : 5

1. ผลของการอยู่ในพระเยซูคริสต์คืออะไร และผลของการไม่อยู่ในพระเยซูคริสต์คืออะไร ยอห์น 15 : 5

2. พระเยซูทรงมีพระประสงค์อะไรในชีวิตของเรา ยอห์น 15 : 16

3. เราจะยึดมั่นอยู่ในความรักของพระเจ้าได้อย่างไร ยอห์น 15 : 10

4. มนุษย์ทุกคนต้องการอะไรและจะต้องมีเงื่อนไขอะไรบ้าง ยอห์น 15 : 11

5. เราจะแสดงให้คนอื่นรู้ว่าเรารักเขาได้อย่างไรบ้าง
(ในฐานะที่เราเป็นคริสเตียน)

บทที่ 7 ความรักของผู้เลี้ยง

ข้อพระคัมภีร์: ยอห์น 10 : 1-18, 27-28, 15 : 13

ข้อท่องจำ

“เราเป็นผู้เลี้ยงที่ดี ผู้เลี้ยงที่ดีนั้นยอมสละชีวิตของตนเพื่อฝูงแกะ” ยอห์น 10 : 11

1. ผู้เลี้ยงที่ดีมีลักษณะอย่างไร ยอห์น 10 : 2-5

2. ให้ถอดความ ยอห์น 10: 7-10 จากความเข้าใจของคุณเอง

3. ลักษณะของผู้เลี้ยงที่เป็นลูกจ้างเป็นอย่างไร ยอห์น 10 : 12-13

4. คำตรัสของพระเยซูในยอห์น 10 : 16 หมายความว่าอย่างไร

5. เราจะช่วยคนที่ไม่มีความมั่นใจในความรักของพระเยซูอย่างไร
ยอห์น 10 : 27-28

ภาค 2 บทที่ 1 จะเป็นไทแท้ได้อย่างไร

ข้อพระคัมภีร์: โรม 5 : 9-20, 6 : 1-23

ข้อท่องจำ

“เหมือนกันเช่นนั้นแหละ ท่านทั้งหลายจงถือว่าท่านได้ตายต่อบาปและมีชีวิตสนิทกับพระเจ้าในพระเยซูคริสต์” โรม 6 : 11

1. ความบาปเข้ามาในโลกนี้อย่างไร อะไรเกิดขึ้นต่อจากนั้น โรม 5 : 12
2. ให้ถอดความในโรม 5 : 14 ตามความเข้าใจของคุณเอง
3. ในฐานะของการเป็นคริสเตียน สภาพชีวิตของเราจะเป็นอย่างไร
โรม 6 : 4, 2 โครินธ์ 5 : 17
4. เราจะรอดพ้นจากการครอบครองของบาปได้อย่างไร

บทที่ 2 อยากมีชีวิตจริงหรือ

ข้อพระคัมภีร์: โรม 8 : 1-39

ข้อท่องจำ

“เพราะว่ากฎของพระวิญญาณแห่งชีวิตในพระเยซูคริสต์ ได้ทำให้ข้าพเจ้าพ้นจากกฎแห่งบาปและความตาย” โรม 8 : 2

1. คำจำกัดความของคำว่า “เนื้อหนัง” ในโรม 8 : 3-7 คืออะไร

2. ช่วยอธิบายความหมายของ โรม 8 : 5 ตามความเข้าใจของคุณเอง
3. เราจะมีความมั่นใจได้อย่างไรว่าเราเป็นบุตรของพระเจ้า โรม 8 : 16
4. เราจะทำอะไรเมื่อมีปัญหาหรือความทุกข์มากมาย จนดูเหมือนว่าจนทนไม่ได้ และแม้แต่จะอธิษฐานก็ไม่มีกำลังใจที่จะทำ หรือไม่รู้จะอธิษฐานว่าอย่างไร
โรม 8 : 26-27
5. พระเจ้าทรงให้สัญญากับเราว่าอย่างไร โรม 8 : 28, 37

บทที่ 3 ทำทีก่อนการกระทำ

ข้อพระคัมภีร์: โรม 12 : 1-21

ข้อท่องจำ

“ข้าพเจ้าขอกล่าวแก่ท่านทั้งหลายทุกคน โดยพระคุณซึ่งทรงประทานแก่ข้าพเจ้าแล้วว่า อย่าคิดถือตัวเกินที่ตนควรจะคิดนั้น แต่จงคิดให้ถ่อมสุ่มสมกับขนาดความเชื่อ ที่พระเจ้าได้ทรงโปรดประทานแก่ท่าน” โรม 12 : 3

1. โคโลสี 3 : 1-2 แนะนำให้เราทำอะไร
2. เมื่อเราต้อนรับพระเยซูแล้วชีวิตของเราอยู่ที่ไหน โคโลสี 3 : 3
3. เราควรมีทำทีก่อไรในการมีชีวิตอยู่เพื่อพระเยซู บอกลมา 6 อย่าง
โรม 12 : 11-12

4. มีคำสั่งอะไรบ้างที่เราจะต้องทำ ในการแสดงความรักของพระคริสต์ที่อยู่ในชีวิตของเรา บอกมา 6 อย่าง โรม 12 : 13-16

บทที่ 4 แสดงความรักชาติ

ข้อพระคัมภีร์: โรม 13 : 1-14

ข้อท่องจำ

“อย่าเป็นหนี้อะไรใคร นอกจากความรักซึ่งมีต่อกัน เพราะว่าผู้ที่รักเพื่อนบ้าน ก็ได้ปฏิบัติตามธรรมบัญญัติครบถ้วนแล้ว” โรม 13 : 8

1. รัฐบาลและผู้นำได้รับอำนาจมาจากไหนและเราควรมีท่าทีต่อรัฐและผู้ปกครองอย่างไร สดุดี 75 : 6-7
2. ทำไมเปโตรแนะนำให้เรายอมต่อกฎหมายบ้านเมือง ให้บอกเหตุผลมา 2 ประการ 1 เปโตร 2 : 12-15
3. ตามความหมายของ โรม 13 : 8 หมายความว่า ถ้าเรารักซึ่งกันและกันแล้ว เราไม่จำเป็นต้องรักษากฎหมายไซ้หรือไม่ เพราะอะไร
4. ให้ถอดความในโรม 13 : 13-14 ตามความเข้าใจของคุณเอง

บทที่ 5 อยู่กับคนอื่นอย่างสันติ

ข้อพระคัมภีร์: โรม 14 : 1-21

ข้อท่องจำ

“เหตุฉะนั้นให้เรามุ่งประพฤติในสิ่งซึ่งทำให้เกิดความสงบสุขแก่กันและกันและทำให้เกิดความเจริญแก่กันและกัน” โรม 14 : 19

1. ให้คิดถึงความขัดแย้งที่มักจะเกิดขึ้น ในคริสตจักร ณ ปัจจุบันว่ามีอะไรบ้าง บอกมาสัก 3 อย่าง
2. พระเยซูทรงสอนเราถึงการพิพากษาคนอื่นไว้ว่าอย่างไร มัทธิว 7 : 1-5
3. ทำไมเราไม่มีสิทธิพิพากษาคือคนอื่นในเมื่อมันเป็นความจริง โรม 14 : 12
4. คนที่เข้มแข็งในความเชื่อ และผู้ที่อ่อนแอกว่าในความเชื่อควรมีท่าทีต่อกันอย่างไร เพื่อจะอยู่ด้วยกันอย่างสันติได้ โรม 14 : 1-4

บทที่ 6 อำนาจของการเป็นแบบอย่าง

ข้อพระคัมภีร์: โรม 15 : 1-21

ข้อท่องจำ

“ขอพระเจ้าแห่งความเพียรและความชื่น ทรงโปรดช่วยท่านมีน้ำหนึ่งใจเดียวกันตามอย่างพระเยซูคริสต์ เพื่อท่านทั้งหลายจะได้พร้อมใจกันสรรเสริญพระเจ้าผู้ทรงเป็นพระบิดาของพระเยซูคริสต์พระผู้เป็นเจ้าของเรา” โรม 15 : 5-6

1. เราควรจะทำตามแบบอย่างของพระเยซูคริสต์อย่างไรบ้าง ฟิลิปปี 2 : 5-8

2. พระเยซูทรงแสดงถึงการถ่อมพระทัยของพระองค์อย่างไรบ้าง ฟิลิปปี 2 : 8

3. เปาโลมีชีวิตและการกระทำอย่างไร ที่น่าชื่นชมและทำตามแบบอย่างของเขา
ได้ ฟิลิปปี 3 : 5-7

4. การรับใช้ของเปาโลที่เมืองเอเฟซัส เป็นอย่างไร เขาได้ทำอะไรบ้าง บอก
เฉพาะจุดที่สำคัญๆ กิจการ 19 : 6-20

5. ให้อธิบายความหมายของโรม 15 : 13 ตามความเข้าใจของคุณมาอย่างย่อๆ